

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

นายปิยะภูมิ แสนเย็น

วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2569

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

นายปิยะภูมิ แสนเย็น

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
พ.ศ. 2569

สงวนสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ชื่อเรื่อง	:	แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
ผู้วิจัย	:	นายปิยะภูมิ แสนเย็น
ปริญญา	:	ครุศาสตรมหาบัณฑิต (การบริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษา	:	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษกนก ดวงชาทม
ปีที่สำเร็จการศึกษา	:	2569

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น และแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา การวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด กลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 285 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสอบถาม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.60-1.00 ค่าอำนาจจำแนกสภาพปัจจุบัน 0.28-0.96 ค่าความเชื่อมั่นสภาพปัจจุบัน 0.96 ค่าอำนาจจำแนกสภาพที่พึงประสงค์ 0.50-0.93 ค่าความเชื่อมั่นสภาพที่พึงประสงค์ 0.98 สถิติที่ใช้ คือ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง และระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญเพื่อศึกษาแนวทาง จำนวน 6 คน และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินแนวทาง จำนวน 9 คน เครื่องมือการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง สถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากค่าสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ (1) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (2) การส่งต่อ (3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน (4) การคัดกรองนักเรียน และ (5) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) แนวทางการพัฒนามี 24 แนวทาง การนำแนวทางไปพัฒนาโดยจัดทำเป็นคู่มือ ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, เทคโนโลยีดิจิทัล, แนวทางการพัฒนา, ประถมศึกษา

_____อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Title : Guidelines for Developing the Implementation of Student Support Systems Using Digital Technology in Schools under the Maha Sarakham Primary Educational Service Area Office 3
Author : Mr.Piyapoom Saenyen
Degree : Master of Education (Educational Administration)
Rajabhat Maha Sarakham University
Advisors : Assistant Professor Dr.Chayakan Ruangsuwan
Associate Professor Dr.Kritkanok Duangchatom
Year : 2026

ABSTRACT

The objectives of this research were to examine the current and desirable states, determine the priority of needs, and develop guidelines for implementing a student care and support system using digital technology in schools. The study was conducted in two phases. Phase 1 investigated the current conditions, desirable conditions, and priority needs of the student support system implemented through digital technology. The participants included five experts who evaluated the appropriateness of the components and indicators, and a sample of 285 school administrators and teachers selected through stratified random sampling. The research instrument was a questionnaire with an index of item-objective congruence ranging from 0.60 to 1.00. The discrimination indices ranged from 0.28 to 0.96 for current conditions and from 0.50 to 0.93 for desirable conditions. The reliability coefficients were 0.96 and 0.98 for current and desirable conditions, respectively. The statistical methods used included frequency, percentage, mean, standard deviation, and the modified priority needs index. Phase 2 focused on developing guidelines for implementing the student support system using digital technology. The key informants consisted of six individuals for guideline development and nine experts for evaluating the appropriateness and feasibility of the proposed guidelines. The research instruments included semi-structured interviews and an evaluation form assessing the appropriateness and feasibility of the guidelines. The data were analyzed using mean and standard deviation.

The findings revealed that: (1) the overall current condition was at a moderate level, while the desirable condition was at the highest level. The priority needs, ranked from highest to lowest, were as follows: (1) student problem prevention and resolution (2) referral (3) student promotion and development (4) student screening and (5) individual student understanding; (2) there were 24 proposed development

guidelines. The implementation of these guidelines, developed in the form of a manual, was evaluated as highly appropriate and feasible overall and across all aspects.

Keywords: Student Support System, Digital Technology, Development Guidelines, Primary Educational

_____Major Advisor

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ประสบผลสำเร็จลุล่วงด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และรองศาสตราจารย์ ดร.กฤษกนก ดวงชาทม อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ในการให้คำปรึกษา คำแนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยดี ผู้วิจัยกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.สุเทพ เมยไธสง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งลาวัลย์ ละอำคา และอาจารย์ ดร.ปองภพ ภูจอมจิตร กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่ให้คำชี้แนะในการสอบวิทยานิพนธ์ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขให้วิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอบพระคุณผู้บริหารการศึกษา และผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่มัธยมศึกษามหาสารคาม ศึกษานิเทศก์ คณาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม และคณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ และความเหมาะสมของคุณภาพแบบสอบถาม พร้อมทั้งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดศึกษาแนวทาง และการประเมินคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ครั้งนี้

ขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่กรุณาตอบแบบสอบถามของผู้วิจัย ตลอดจนให้ความช่วยเหลือในความสะดวกความอนุเคราะห์ในด้านการให้ข้อมูลทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

ขอบคุณนักศึกษาหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม รุ่นที่ 50 ทุกคน โดยเฉพาะ นางสาวปภัทชญา อภิมติรัตน์ นางสาวสุพรรณิภา ร่มเย็น นายจิรัฐติกร ศรีชื่น นายเมธัส ภูอยู่เย็น นายธีระเดช ทองอ้วน และนายสุภรัตน์ จันทะนนตรี นักศึกษาในที่ปรึกษาร่วมกันที่คอยให้คำแนะนำ ส่งเสริม สนับสนุน ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ และเป็นแรงบันดาลใจด้วยดีตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ความดีงามอันพึงมีของการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นกตัญญุตาบูชาแก่บุพการี บิดา มารดา ครูอาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน ณ โอกาสนี้

นายปิยะภูมิ แสนเย็น

สารบัญ

หัวเรื่อง **หน้า**

บทคัดย่อ ..... ก
ABSTRACT ..... ข
กิตติกรรมประกาศ ..... ง
สารบัญ ..... จ
สารบัญตาราง ..... ช
สารบัญภาพ ..... ฌ
บทที่ 1 บทนำ 1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา 1
1.2 คำถามการวิจัย 3
1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย 3
1.4 ขอบเขตการวิจัย 3
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ 5
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 7
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม 8
2.1 การบริหารการศึกษา 8
2.2 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 12
2.3 เทคโนโลยีดิจิทัล 31
2.4 แนวทางพัฒนา 50
2.5 คู่มือและแนวทางการสร้างคู่มือ 51
2.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น 53
2.7 บริบทการบริหารงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3 58
2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 63
2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย 70
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย 72
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3 72
ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 82

หัวเรื่อง **หน้า**

บทที่ 4 ผลการวิจัย 90
ระยะที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3 90
ระยะที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 118
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ 142
5.1 สรุป 142
5.2 อภิปรายผล 144
5.3 ข้อเสนอแนะ 150
บรรณานุกรม 151
ภาคผนวก 158
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ 159
ภาคผนวก ข เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย 164
ภาคผนวก ค ค่าคุณภาพเครื่องมือการวิจัย 196
ภาคผนวก ง หนังสือราชการขอเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย 204
ภาคผนวก จ ภาพการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 232
ภาคผนวก ฉ คู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 236
การเผยแพร่ผลงานวิจัย 238
ประวัติผู้วิจัย 239

สารบัญตาราง

ตารางที่ **หน้า**

2.1 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 20
2.2 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน 23
2.3 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 25
2.4 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา 28
2.5 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อนักเรียน 29
2.6 การวิเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยี 40
2.7 การสังเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยี 41
2.8 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบของการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีของสถานศึกษา 44
3.1 จำนวนประชากรและจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 75
3.2 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย 88
4.1 องค์ประกอบและตัวชี้วัดการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีของสถานศึกษา 91
4.2 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีของสถานศึกษาโดยรวม 95
4.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 96
4.4 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการคัดกรองนักเรียน 97
4.5 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 98
4.6 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน 100
4.7 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการส่งต่อ 101
4.8 ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 103
4.9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวมและรายด้าน 104
4.10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 105

ตารางที่ **หน้า**

4.11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน 107
4.12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการส่งเสริมนักเรียน 110
4.13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการรู้ป้องกันและแก้ไขปัญหา 112
4.14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการส่งต่อ 115
4.15 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 126
4.16 กระบวนการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 132
4.17 ผลการประเมินแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 136
4.18 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 140
ก.1 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด 160
ก.2 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถาม 161
ก.3 สถานศึกษาที่ใช้ศึกษาดูงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา 162
ก.4 ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ 163
ข.1 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด 166
ค.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) 197
ค.2 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 203

สารบัญภาพ

2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย 71

4.1 คู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา 135

จ.1 สัมภาษณ์ นางจิรนันท์ แก้วจันทา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษา
ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1
เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2568 233

จ.2 สัมภาษณ์ นายอัครพล แสนสงค์ ครู โรงเรียนบ้านอิตื้อดอนหวายขมิ้น สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2568 233

จ.3 สัมภาษณ์ นางสาวศรินทร์ลดา สุขจิต ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการ
สถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3
เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568 234

จ.4 สัมภาษณ์ นางวราภรณ์ นิกรมิตร วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568 234

จ.5 สัมภาษณ์ นายวัชรินทร์ ติดวงษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษา
ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม
เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2568 235

จ.6 สัมภาษณ์ นางสดชื่น ดวงคำน้อย วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568 235

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาในยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล โดยทำหน้าที่เป็นเครื่องมือหลักในการจัดการเรียนรู้ การเข้าถึงองค์ความรู้ และการพัฒนานวัตกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสังคมและเศรษฐกิจดิจิทัล นอกจากจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนผ่านสื่อดิจิทัลแล้ว ยังส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นการบริหารงานวิชาการ การจัดการทรัพยากรบุคคล การจัดการอาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อม การบริหารกิจการนักเรียน และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ทั้งนี้ การจัดการศึกษาในปัจจุบันจำเป็นต้องพึ่งพาระบบฐานข้อมูลที่มีความถูกต้องและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษา (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2560, น. 23) ดังนั้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้จึงเป็นสิ่งจำเป็นต่อการบริหารและการจัดการความรู้เพื่อยกระดับประสิทธิภาพและคุณภาพการศึกษาสู่ความสำเร็จอย่างยั่งยืน การศึกษาถือเป็นปัจจัยพื้นฐานที่มีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ เนื่องจากเป็นกลไกหลักในการสร้างคน สร้างสังคม และสร้างชาติ ตลอดจนการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกยุคดิจิทัล การศึกษามีบทบาทสำคัญในการสร้างความได้เปรียบเชิงการแข่งขันและการธำรงความสามารถในการยืนหยัดบนเวทีโลก ท่ามกลางระบบเศรษฐกิจและสังคมที่มีพลวัต ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษา โดยมุ่งยกระดับทรัพยากรมนุษย์ของตนให้สามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ภูมิภาค หรือของโลก ขณะเดียวกันยังคงตระหนักถึงความจำเป็นในการธำรงรักษาอัตลักษณ์ของประเทศควบคู่กันไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 18) การศึกษาเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาประเทศ โดยสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและสามารถปรับตัวในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกจึงมุ่งพัฒนาการศึกษาเพื่อเสริมความสามารถในการแข่งขันในเวทีโลก ควบคู่กับการธำรงรักษาเอกลักษณ์ของชาติ

สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่นักเรียนมีความใกล้ชิดมากที่สุด รองลงมาจากครอบครัวผู้ปกครองให้การยอมรับ และคาดหวังว่าจะได้รับความรู้ การอบรมสั่งสอน การดูแลด้วยการเอาใจใส่สถานศึกษาจะต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดของนักเรียนเป็นหลัก ให้นักเรียนได้อยู่ในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่มีความปลอดภัย การจัดการเรียนการสอนต้องครอบคลุม ทั้งด้านความรู้ทักษะสมรรถนะ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ รวมทั้งสอนทักษะชีวิต ที่จำเป็นสำหรับการใช้ชีวิตที่ปลอดภัยและมีคุณภาพ ตรงตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) คือ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความรู้

คู่คุณธรรมมีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ นั่นคือ นักเรียนได้รับการพัฒนาให้เป็น “คนดี เก่งและมีความสุข” นอกจากนี้ ครูต้องบูรณาการเนื้อหาความรู้ และพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้มีความพร้อมอย่างเป็นองค์รวมโดยการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตนักเรียน โดยการนำกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วยกระบวนการสำคัญ 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 5) การส่งต่อ ซึ่งเป็นแนวทางที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างทั่วถึง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564, น. 15-22) ฉะนั้นสถานศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดี เก่ง และมีความสุข ผ่านการจัดการเรียนการสอนที่ครอบคลุมความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะพึงประสงค์ พร้อมเสริมทักษะชีวิต

ท่ามกลางปัญหานักเรียนหลุดออกจากระบบการศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2568, น. 8-15) ได้กำหนดแนวทาง Thailand Zero Dropout เป็นนโยบายสำคัญที่มุ่งเน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนหลุดออกจากระบบการศึกษา โดยให้ความสำคัญกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ครอบคลุมตั้งแต่การติดตาม คัดกรอง เฝ้าระวัง และให้ความช่วยเหลือผู้เรียนรายบุคคล เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง มุ่งป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนหลุดออกจากระบบการศึกษา ให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมตามสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของผู้เรียนอาศัยความร่วมมือจากสถานศึกษา หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และชุมชนในการดูแลผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและทั่วถึงจนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีหนังสือคำสั่งให้ดำเนินการจัดกิจกรรมเยี่ยมบ้านนักเรียนส่งเสริมพัฒนาการดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนให้เข้มแข็ง มีการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา ตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เน้นให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัด มีการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อสนับสนุนการเฝ้าระวังสถานการณ์ ด้านยาเสพติดในสถานศึกษา สอดคล้องกับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3, 2567, น. 4) กำหนดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม สถานศึกษามีแผนมาตรการในการจัดการภัยพิบัติ และภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีความรู้ ความเข้าใจ ในการสร้างภูมิคุ้มกัน พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมส่งเสริม สนับสนุนในการสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม พร้อมรับมือการเปลี่ยนแปลงและภัยคุกคามรูปแบบใหม่ทุกรูปแบบ สถานศึกษาทุกแห่งนำระบบมาตรฐานความปลอดภัย MOE Safety Center มาใช้ในการแจ้งเหตุในสถานศึกษา และเพิ่มช่องทางติดต่อสื่อสารหลายหลายช่องทาง เพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างรวดเร็วและทันท่วงทีตลอด 24 ชั่วโมง อีกทั้งยังมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับครูนักจิตวิทยาโรงเรียน เพื่อร่วมกันดูแลช่วยเหลือ และคุ้มครองนักเรียน มีการดำเนินโครงการลูกเสือต้านภัยยาเสพติด โครงการ

สถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข ซึ่งเป็นกิจกรรมสำคัญปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปลอดภัยและมีคุณภาพที่ดีในสังคมปัจจุบัน

จากเหตุผลและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ผู้วิจัยเห็นถึงความสำคัญแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนากระบวนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนให้สอดคล้องกับสภาวะปัจจุบัน และจัดระบบการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารงานของสถานศึกษา ให้มีความถูกต้อง รวดเร็ว สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการตัดสินใจเชิงบริหารได้อย่างมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุด อีกทั้งยังช่วยยกระดับคุณภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีความรอบด้านทั้งด้านการเรียนรู้ ด้านพฤติกรรม ด้านสุขภาวะทางกายใจ และนำข้อมูลที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนาการบริหารของสถานศึกษาในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เป็นอย่างไร

1.2.2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ควรเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.3.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

2. ขอบเขตด้านกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 123 คน และครู จำนวน 974 คน รวมทั้งสิ้น 1,097 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie and Morgan (n.d., อ้างถึงใน ไพศาล วรคำ, 2566, น. 467) ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 32 คน และ ครู จำนวน 253 คน รวมทั้งสิ้น 285 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

3.1 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา โดยใช้กรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, น. 15-22) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดกำหนดไว้ 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 5) การส่งต่อ

3.2 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของ Buehler (2016), เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559), สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560), ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2560), ณัฐดนัย เนียมทอง (2561) และศิริยุพา รุ่งเริงสุข (2561) ประกอบด้วย 1) คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) 2) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) และ 3) อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)

3.3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

4. ขอบเขตด้านสถานที่

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

5. ขอบเขตด้านระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ระหว่างเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม พ.ศ. 2568

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1. ขอบเขตด้านกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

1.1 สถานศึกษา จำนวน 3 แห่ง เพื่อศึกษาดผลงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบความสำเร็จหรือที่มีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครู จำนวน 1 คน รวมโรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวนกลุ่มที่ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด จำนวน 6 คน

เพื่อศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.2 ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 5) การส่งต่อ

3. ขอบเขตด้านระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ระหว่างเดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. 2568

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้คำนิยามศัพท์เฉพาะคำสำคัญที่ต้องการจำกัดความหมายให้เฉพาะเจาะจงในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย เป็นคำศัพท์เชิงปฏิบัติการไม่กำกวมหรือคลุมกว้างเกินไป เพื่อให้ผู้วิจัยและผู้อ่านมีความเข้าใจตรงกัน จึงนิยามศัพท์เป็นการเฉพาะ ดังต่อไปนี้

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่เป็นระบบและมีมาตรฐานเพื่อดูแลและให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างครอบคลุม โดยมีขั้นตอน วิธีการ และเครื่องมือที่ชัดเจน ภายใต้การดำเนินงานหลักของครูที่ปรึกษา ซึ่งทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน กระบวนการนี้ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในการรวบรวมและรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนักเรียนในหลากหลายด้านของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการส่งเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเหมาะสม

2. การคัดกรองนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ใช้ในการพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยเกณฑ์การคัดกรองที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนปกติ และกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงหรือมีปัญหา

3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีคุณภาพชีวิตและพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มปกติเกิดความเสี่ยง

หรือปัญหาในอนาคต และยังเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาให้สามารถพัฒนาตนเองกลับคืนสู่กลุ่มปกติได้

4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการวางแผนและดำเนินการหาวิธีการช่วยเหลือที่หลากหลาย เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดปัญหา และเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

5. การส่งต่อ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่มีดำเนินการในการนำนักเรียนที่มีปัญหาซึ่งเกินขอบเขตความสามารถในการดูแลช่วยเหลือของตนเอง ส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และทักษะในการให้การช่วยเหลือ

เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการประมวลผล จัดเก็บ และสื่อสารข้อมูลผ่านระบบดิจิทัล ซึ่งประกอบด้วย คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) และอุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) โดยในการวิจัยนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา ทั้งในด้านการจัดเก็บข้อมูล การสื่อสาร การติดตาม และการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) หมายถึง เทคโนโลยีการให้บริการทรัพยากรทางคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น พื้นที่จัดเก็บข้อมูล ระบบฐานข้อมูล และโปรแกรมประยุกต์ โดยไม่จำเป็นต้องติดตั้งหรือจัดเก็บข้อมูลไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ ซึ่งในการวิจัยนี้ใช้เพื่อสนับสนุนการจัดเก็บ การเข้าถึง และการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) หมายถึง แพลตฟอร์มดิจิทัลที่ใช้ในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เช่น ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ซึ่งในการวิจัยนี้ใช้เป็นช่องทางในการติดตามพฤติกรรม ให้คำปรึกษา และประสานงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) หมายถึง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบพกพาที่สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและใช้ในการสื่อสารหรือเข้าถึงข้อมูลได้ เช่น โทรศัพท์สมาร์ตโฟน แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์พกพา ซึ่งในการวิจัยนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงและบันทึกข้อมูลในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา

สภาพปัจจุบันการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในปัจจุบันของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาที่ต้องการให้เกิดขึ้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ความต้องการจำเป็นการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา หมายถึง กระบวนการที่ช่วยในการจัดลำดับความสำคัญ ที่เกิดจากความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา หมายถึง วิธีการในการปฏิบัติเพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ การส่งต่อ การนำแนวทางไปพัฒนาโดยจัดทำเป็นคู่มือประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ 4) กระบวนการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล

สถานศึกษา หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึงผู้อำนวยการโรงเรียน รองผู้อำนวยการโรงเรียน หรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ครู หมายถึง ข้าราชครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลจากการวิจัย การพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ครั้งนี้จะมีความสำคัญและเป็นประโยชน์ ดังนี้

1.6.1 ประโยชน์เชิงวิชาการ

1.6.1.1 ทราบสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.6.1.2 ได้แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.6.2 ประโยชน์ด้านการนำผลวิจัยการไปใช้

1.6.2.1 เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ให้สถานศึกษาสามารถออกแบบระบบที่มีประสิทธิภาพในการติดตาม พัฒนา และแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างครอบคลุมและต่อเนื่อง

1.6.2.2 สามารถนำผลการวิจัยที่ได้มากำหนดแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

บทที่ 2
การทบทวนวรรณกรรม

การทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเสนอผลการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมหลักการแนวคิดทฤษฎีต่าง ๆ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยมีรายละเอียดนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

1. การบริหารการศึกษา
2. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. เทคโนโลยีดิจิทัล
4. แนวทางการพัฒนา
5. คู่มือและแนวทางการสร้างคู่มือ
6. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น
7. บริบทการบริหารงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
8. งานวิจัยที่เกี่ยวของ
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 การบริหารการศึกษา

การบริหารถือเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการขับเคลื่อนกิจการขององค์กรให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้บริหารจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจในหลักการและกระบวนการบริหาร เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานด้านต่าง ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารที่มีคุณภาพจะช่วยให้เกิดการพัฒนาที่มั่นคงและยั่งยืน พร้อมทั้งสร้างดุลยภาพทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม สำหรับการบริหารสถานศึกษา ผู้บริหารจึงควรยึดหลักการและใช้กระบวนการบริหารที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างคุณภาพและมาตรฐานทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

2.1.1 ความหมายของการบริหารการศึกษา

ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายและลักษณะสำคัญเกี่ยวกับการบริหารไว้ดังนี้

กาญจน์ เรืองมนตรี และธรินธร นามวรรณ (2554, น. 33) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า หมายถึง การบริหารกิจการทุกชนิดในสถานศึกษาหรือโรงเรียนที่เกี่ยวกับการปรับปรุง พัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพที่สุด

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์ (2554, น. 63) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคล เพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งความรู้ ความคิด ความสามารถ และความเป็นคนดี และยังหมายถึงการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล ซึ่งอาจเป็นการดำเนินงานของครูใหญ่ร่วมกับครูในโรงเรียน อธิการบดีร่วมกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัย รัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการ

ร่วมกับอธิบดีกรมต่าง ๆ และอาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และกลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างร่วมมือกันพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งสิ้น

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2556, น. 42) สรุปความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่คนกลุ่มหนึ่งร่วมกันดำเนินการเพื่อทำให้คนอีกกลุ่มหนึ่งคือนักเรียนมีความเจริญงอกงามตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษา

จรุณี เก้าเอี้ยน (2557, น. 28) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง ศิลปะที่ทำให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานจนสำเร็จตรงตามจุดหมายขององค์การหรือตรงตามจุดหมายที่ผู้บริหารตัดสินใจเลือกการบริหารเป็นการใช้ศาสตร์และศิลป์นำทรัพยากรการบริหารมาประกอบการตามกระบวนการบริหาร

จตุรงค์ ธนสีลังกูร (2558, น. 34) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลซึ่งอาจเป็นการดำเนินงานของครูใหญ่ร่วมกับครูน้อยในโรงเรียน อธิการบดีร่วมกับอาจารย์ในมหาวิทยาลัยรัฐมนตรีกระทรวงศึกษาธิการร่วมกับอธิบดีกรมต่าง ๆ และครูอาจารย์ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ และกลุ่มบุคคลเหล่านี้ต่างร่วมมือกันพัฒนาคนให้มีคุณภาพทั้งสิ้นการจะพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้นั้นจะต้องมีการดำเนินการในการเรียนการสอนการจัดกิจกรรมการวัดผลการจัดอาคารสถานที่และพัสดุครุภัณฑ์การสรรหาบุคคลมาดำเนินการหรือมาทำการสอนในสถาบันการศึกษาการปกครองนักเรียนเพื่อให้นักเรียนเป็นคนดีมีวินัยและอื่น ๆ ซึ่งการดำเนินงานภารกิจทางการบริหารการศึกษาหรืองานบริหารการศึกษาจะต้องสร้างสรรค์และจรรโลงความก้าวหน้าทางการศึกษา

สุนทร โคตรบรรเทา (2560, น. 17) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษา หมายถึง กระบวนการในการปฏิบัติงานกับคนโดยคนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์กร

สัมนา รธนิธย์ (2560, น. 99) ได้ให้ความหมายของการบริหารการศึกษาว่า หมายถึง การบริหารการศึกษา คือ การดำเนินงานของกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาโดยการดำเนินการจัดทำยุทธศาสตร์ มีการสั่งการ ควบคุม และสั่งการ เพื่อใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่มีอยู่ให้เกิดประสิทธิภาพ เพื่อให้ผลผลิตทางการศึกษาหรือผู้เรียนมีคุณภาพสูงสุด สามารถบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

อรุณี อัตกลับ. (2561, น. 112–122.) ได้กล่าวว่า การบริหารการศึกษา หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่บุคคลหลายคนร่วมมือกันดำเนินการเพื่อพัฒนาเด็กเยาวชน ประชาชน หรือสมาชิกของสังคมในทุก ๆ ด้าน เช่น ความสามารถ เจตคติพฤติกรรม ค่านิยม หรือคุณธรรมในด้านสังคม การเมืองเศรษฐกิจเพื่อให้บุคคลดังกล่าวเป็นสมาชิกที่ดีและมีประสิทธิภาพของสังคม โดยกระบวนการต่าง ๆ ทั้งที่เป็นระเบียบแบบแผนและไม่เป็นระเบียบแบบแผน

Dhammei (2022) ให้ความเห็นว่าการบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการช่วยให้นักเรียนได้รับการศึกษาที่ถูกต้องจากครูที่ถูกต้อง (Enables the Right Pupils to Receive the Right Education From the Right Teachers) เป็นกระบวนการสร้างอิทธิพลที่ส่งผลต่อนักเรียนให้เติบโตไปสู่เป้าหมายที่กำหนดโดยใช้ครูเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงและเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างการบำรุงรักษาการกระตุ้นและการรวมพลังภายในสถานศึกษาเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า

จากการศึกษาหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การบริหารการศึกษาเป็นกระบวนการดำเนินงานร่วมกันของบุคคลในองค์การทางการศึกษา โดยอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ในการวางแผน จัดองค์กร สั่งการ และควบคุมการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพทั้งด้านความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิผล

2.1.2 ความสำคัญของการบริหารการศึกษา

ได้มีนักวิชาการได้ให้ความหมายเกี่ยวกับการบริหารสถานศึกษาไว้ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2550, น. 2) ได้ให้ความสำคัญของการบริหารสถานศึกษาว่าเป็นการบริหารแบบนิติบุคคลโดยมีรูปแบบการกระจายอำนาจและได้กำหนดหลักเกณฑ์รูปแบบการกระจายอำนาจ ดังนี้ 1) กำหนดการกระจายอำนาจไว้ในกฎหมาย 2) มอบอำนาจจากผู้มีอำนาจตามกฎหมายจากส่วนกลางไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา 3) แบ่งอำนาจโดยการแบ่งอำนาจให้ผู้ปฏิบัติราชการแทน

ปรัชญา เวสารัชช์ (2554, น. 3) ได้ให้ความสำคัญของการบริหารการศึกษาว่า ความสำคัญของการบริหารการศึกษา เป็นการบริหารจัดการที่มีระบบและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง มีบุคคล และหน่วยงานที่รับผิดชอบเข้ามาร่วมดำเนินการที่มีรูปแบบ ขั้นตอน กติกา และวิธีการดำเนินการมีทรัพยากรสนับสนุน และมีกระบวนการการประเมินผลการศึกษาที่เที่ยงตรงและเชื่อถือได้

พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชยรตโน (2558, น. 320-323) ได้กล่าวว่าการบริหารการศึกษา (Education Administration) เกิดกระแสเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาทั้งเกิดจากการผลักดันจากสถานการณ์ต่าง ๆ และจากแหล่งต่าง ๆ ของสังคมแล้วค่อย ๆ ก่อตัวจนมีพลังถึงขั้นเกิดกระแสปฏิรูปการศึกษาเป็นระยะ ๆ เมื่อมีแรงหนุนจากกระแสอื่น ๆ เช่น กระแสโลกาภิวัตน์กระแสปฏิรูปการเมือง ที่สำคัญคือนโยบายของผู้บริหารในระดับประเทศก็จะมีพลังของกระแสมากขึ้นและในช่วงระยะหลายปีที่ผ่านมากระแสปฏิรูปการศึกษาได้ไหลหรือเคลื่อนเข้าไปในทุกวงการเนื่องจากได้ปลุกกระแสการปฏิรูปการศึกษาควบคู่กับกระแสปฏิรูปการเมืองและทำให้เป็นประเด็นทางการเมืองนำไปสู่การออกกฎหมายและรัฐบาลนำมากำหนดเป็นวาระแห่งชาตินั่นก็หมายความว่าประชาชนทุกคนจะต้องมีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนเพื่อนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาจนสามารถพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศได้ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญของการพัฒนาประเทศโดยใช้ความรู้เป็นฐานและนำสู่เป้าหมายสูงสุดของประเทศคือการพัฒนาที่ต่อเนื่องและยั่งยืนดังนั้นคนวงการศึกษาหรือที่สำคัญคือ คนกระทรวงศึกษาธิการจะต้องตระหนักถึงคุณค่าของกระแสการบริหารการศึกษาและการปฏิรูปการศึกษาและจะหลีกเลี่ยงไม่รับรู้หรือไม่รับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นกับการศึกษาคงไม่ได้วัฒนธรรม การทำงานแบบเดิมที่เป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงจะต้องปรับเปลี่ยนเพื่อไม่ให้ตัวเองเป็นตัวถ่วงความเจริญเป็นคนตกยุคและไม่ให้คนทั่วไปมองว่าคนวงการศึกษาไม่พัฒนากลายเป็นครูเป็นผู้บริหารที่รู้ไม่เท่าทันเด็กเพราะไม่พัฒนาตนเองบางคนคิดว่าเมื่อยี่สิบปีก่อนไม่มีใครเก่งเกินดีเกินเคยทำหรือสอนอย่างไรปัจจุบันก็ทำอย่างนั้นและยังคิดว่าไม่มีใครเก่งเท่าตนเองและยังปิดกั้นตัวเองไม่รับรู้การเปลี่ยนแปลง ใครคิดต่างก็กลายเป็นศัตรูทางความคิดและกีดขวางการคิดไม่รับฟังความคิดคนอื่นกลายเป็นต้นเหตุของปัญหาการบริหารการศึกษา

Mukherjee (2020) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารการศึกษาว่าโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จและมีชื่อเสียงเป็นโรงเรียนที่มีอะไรมากกว่าการสอนที่ดีแม้ว่าการสอนที่ดีและมีทีมวิชาการที่ยอดเยี่ยมเป็นสิ่งสำคัญแต่ก็ไม่อาจปฏิเสธบทบาทของฝ่ายบริหารที่มีต่อระบบการศึกษาและการพัฒนานักเรียนโดยรวมได้เพราะการบริหารจะช่วยให้ครูให้ความสำคัญกับการสอน (Allows Teachers to Focus on Teaching) ช่วยส่งเสริมความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ (Promotes Accountability) และช่วย สื่อสารให้ทราบถึงการตัดสินใจ (Informs Decisions)

จากการศึกษาหลักการแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การบริหารการศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยเป็นกระบวนการดำเนินงานร่วมกันของบุคคลในองค์การทางการศึกษา เพื่อวางแผน จัดองค์กร สั่งการ และควบคุมการใช้ทรัพยากรให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งนี้ยังส่งเสริมการมีส่วนร่วม การกระจายอำนาจ และการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม อันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและบรรลุเป้าหมายของการจัดการศึกษา

2.2 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการ และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากโรงเรียน

2.2.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ได้มีหน่วยงานนักวิชาการให้หลักการแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างหลากหลายดังนี้

ธงชาติ วงษ์สวรรค์ (2553, น. 22) ได้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจน โดยมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพ และมีหลักฐานการทางานที่ตรวจสอบได้ มีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักการดำเนินงานและบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ตลอดจนครูทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2555, น. 12-13) ให้ความหมายการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริมพัฒนา การป้องกันและการแก้ไขปัญหาให้แก่นักเรียน เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์มีภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะในการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากสภาวะวิกฤตต่าง ๆ ได้อย่างปลอดภัย ระบบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานโดยมีการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทางานที่ตรวจสอบได้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2560, น. 9) ได้ให้ความหมายของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอนชัดเจนโดยมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน คุณภาพและมีหลักฐานการทางานที่ตรวจสอบได้ มีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน และบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ตลอดจนครูทุกคนมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

จากการศึกษาความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสามารถสรุปได้ว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า หมายถึงกระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษาที่เป็นระบบและมีมาตรฐานเพื่อดูแลและให้ความช่วยเหลือนักเรียนอย่างครอบคลุม โดยมีขั้นตอน วิธีการ และเครื่องมือที่ชัดเจน ภายใต้การดำเนินงานหลักของครูที่ปรึกษา ซึ่งทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกับบุคลากรทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน กระบวนการนี้ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบสำคัญ ดังต่อไปนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลการคัดกรองนักเรียน 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 4) การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และ 5) การส่งต่อ

2.2.2 วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานที่มีแบบแผนขั้นตอนชัดเจนในการส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ไขปัญหาเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพบนพื้นฐาน ของความแตกต่างระหว่างบุคคลโดยยึดหลักการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ร่วมคิดร่วมปฏิบัติร่วมพัฒนา ร่วมแก้ปัญหาจากผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทั้งนี้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนด ให้เป็นระบบที่มุ่งวางพื้นฐานและแนวทางการดำเนินการในประเด็นสำคัญ ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, น. 13) ได้ให้วัตถุประสงค์ของการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้โรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน องค์กรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีการทำงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่ชัดเจน มีร่องรอยหลักฐานกาปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบและประเมินผลได้

กล่าวโดยสรุปได้ว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อ

1. เพื่อให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ได้ดำเนินการเป็นไปอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อให้โรงเรียน ผู้ปกครอง หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหรือชุมชน ได้มีการดำเนินงานร่วมกันโดยผ่านกระบวนการทำงานที่เป็นระบบอย่างชัดเจน พร้อมด้วยเอกสาร หลักฐานจากการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบได้หรือเพื่อรับการประเมินได้
3. เพื่อส่งเสริมให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา บุคลากรในโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานและองค์กรภายนอกมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
4. เพื่อให้นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลือและพัฒนาเต็มตามศักยภาพ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา

จากการศึกษาวัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และสามารถตรวจสอบได้ เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดูแลนักเรียนอย่างรอบด้าน รวมทั้งเพื่อให้ครูและบุคลากรมีบทบาทร่วมกันในการดูแลและพัฒนานักเรียน และเพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

2.2.3 ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, น. 29) ได้กล่าวว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ได้แก่คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ มาตรการและจุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยมอบหมายให้ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน (ฉก.ชน.สพฐ.) ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยคำนึงถึงสิทธิของนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสมพัฒนาบุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ซึ่งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในเชิงการบริหารที่สำคัญโรงเรียนทุกแห่งต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยมีขั้นตอนสำคัญ 5 ขั้นตอน ดังนี้ (1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (2) การคัดกรองนักเรียน (3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน (4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน (5) การส่งต่อ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, น. 18) ได้ให้แนวคิดว่า เด็กและเยาวชนในยุคปัจจุบันจำนวนไม่น้อยที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาและสภาพแวดล้อมที่ไม่สร้างสรรค์ในสังคมทำให้พฤติกรรมแตกต่างไปจากเด็กและเยาวชนในอดีตแม้ว่าผู้ปกครองครูอาจารย์และคนทำงานด้านเด็กจะใช้ความรักความปรารถนาดีอย่างมากมายเพียงใด ก็ไม่อาจพิทักษ์ปกป้องและคุ้มครองเด็กและเยาวชนให้ปลอดภัยหรือมีพฤติกรรมตามที่สังคมคาดหวังได้ จากการประมวลสถิติข้อมูลสถานการณ์ปัญหาเด็กและเยาวชนของหน่วยงานต่าง ๆ พบว่าเด็กและเยาวชนทั้งที่เป็นนักเรียนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและระดับอื่น ๆ ส่วนหนึ่งมักมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ดังนี้

1. ตกเป็นทาสของเกมคอมพิวเตอร์จบถึงขั้นหมกมุ่นและเรียนรู้พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมจากเกม จนนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติที่ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อตนเองและครอบครัว
2. นิยมประลองความเร็วด้วยการแข่งรถจักรยานยนต์ก็มีพฤติกรรมการใช้รถจักรยานยนต์ที่ผิดกฎหมายเป็นนักซิ่งวัยสาวและไว้สก๊อยส์ (สาวน้อยซ้อนท้ายหนุ่มนักซิ่ง)
3. ใช้ความรุนแรงในการตัดสินปัญหาและข้อขัดแย้งทะเลาะวิวาท จับกลุ่มรวมตัวกันสร้างความปั่นป่วนในชุมชนไปจนถึงการยกพวกตีกัน
4. มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้นเป็นพ่อแม่ตั้งแต่อายุยังน้อยมีเพศสัมพันธ์โดยไม่ป้องกันตนเองขาดความรับผิดชอบ

5. เข้าถึงสารเสพติดได้ง่ายจากการเริ่มใช้บุหรี่ เหล้า ยาบ้ายาไอซ์ ยาเลิฟและสารอันตรายที่แพร่ระบาดในกลุ่มเด็กและเยาวชน

6. ขาดหลักยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ไม่เห็นความสำคัญของหลักศาสนา ค่านิยมความเป็นไทยความสัมพันธ์กับคนในครอบครัวค่อนข้างเปราะบางติดเพื่อน ติดสื่อและให้ความสำคัญกับวัตถุมากกว่าความมีคุณธรรมนำใจ

การพัฒนาคุณภาพนักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามสังคมมุ่งหวังนั้นมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปฏิบัติการเชิงรุกในการป้องกัน แก้ไข และพัฒนาเด็กเพื่อให้สามารถต่อสู้เอาชนะภัยคุกคามเด็กและเยาวชนที่นับวันจะรุนแรงมากขึ้น ด้วยเหตุผลดังนี้

จากการศึกษาความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำคัญและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่มีขั้นตอนมีขอบข่ายโครงสร้างในการดำเนินงาน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้เป็นการพัฒนาให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรม จริยธรรมนักเรียนมีวิถีชีวิต ที่สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขผู้เกี่ยวข้องต้องมีความเข้าใจและมีแนวคิดไปในทางเดียวกัน ทุกฝ่ายต้องร่วมมือกันในการดำเนินงานตามเหมาะสมอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องเพื่อส่งเสริมพัฒนาควบคุม และแก้ไขประพฤติของนักเรียนให้อยู่ในระเบียบวินัยให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกันและเป็นคนดีของสังคม

2.2.5 ประโยชน์ที่จะได้รับจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2551, น. 10) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเป็นกระบวนการ ส่งเสริม ช่วยเหลือการป้องกันและแก้ปัญหา โดยมีวิธีการ เครื่องมือและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, น. 9) กล่าวถึง คุณค่าและความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาการดูแลแก้ไขปัญหาต่าง ๆ และได้รับความช่วยเหลืออย่างทั่วถึง ถูกวิธีและทันเวลา ตรงตามสภาพปัญหาและความต้องการของผู้เรียนเป็นรายบุคคล

2. เป็นกลไกสำคัญในการลดปัญหาการออกกลางคัน แต่จะช่วยประคับประคองให้ผู้เรียนอยู่ในระบบการศึกษาได้ตลอดหลักสูตร

3. สร้างความเชื่อมั่นให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และสังคมว่าผู้เรียนแต่ละสถานภาพ จะได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน

4. ก่อให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีระหว่างครูกับนักเรียน ผู้เรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างอบอุ่นด้วยความเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด

5. ผู้เรียนรักโรงเรียน ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข ได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพอย่างรอบด้าน ก่อให้เกิดภูมิคุ้มกันทางจิตใจ มีทักษะชีวิต สมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์

6. ผู้เรียนได้รับการพัฒนา ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เป็นผู้รู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งเป็นรากฐานที่สำคัญของการพัฒนาความเก่ง มีคุณธรรม จริยธรรม มีเป้าหมายในชีวิตและมุ่งมั่นไม่ย่อท้อต่อปัญหาอุปสรรค

7. มีเครือข่ายความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ก่อให้เกิดระบบงาน ด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความเข้มแข็ง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 (2563, น. 3) ปัจจุบันการพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากจะดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการช่วยเหลือแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกมิติ ทั้งด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ปัญหา เศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาการแข่งขันทุกรูปแบบ ก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวลความเครียด ซึ่งล้วนแต่เป็นผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคน จนนำไปสู่การเกิดปัญหา และสภาวะวิกฤติทางสังคม ดังนั้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน ให้มีความสมบูรณ์พร้อมอย่างเป็นองค์รวม ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา ความรู้ความสามารถ คุณธรรมจริยธรรม ตลอดจนให้มีทักษะในการดำรงชีวิต จึงจำเป็นที่ทุกโรงเรียนในฐานะหน่วยงานที่ต้องรับผิดชอบในการสร้างเสริมคุณภาพชีวิตผู้เรียน และแก้วิกฤติสังคม จึงควรนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาประยุกต์ใช้และพัฒนาให้เหมาะสมกับบริบทของแต่ละโรงเรียน

นัฏพันธ์ ดิศเจริญ (2565, น. 321-335) กล่าวสรุปว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจัดเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนเป็น ระบบ พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือ ที่มีระบบการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง หรือบุคคลภายนอกรวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากทางโรงเรียน การดูแลช่วยเหลือ การส่งเสริม การป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยมีวิธีการและเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพ มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ และมีชีวิตที่ปราศจากสารเสพติดทุกชนิด กระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียน ได้รู้จักและเข้าใจตนเอง มีแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงตนเอง รวมทั้งให้ครูได้รู้จักผู้เรียนมากขึ้น สามารถ ส่งเสริมและป้องกันปัญหาของผู้เรียนไม่ว่าจะเป็นกลุ่มปกติและกลุ่มพิเศษ และระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ว่าเป็นกระบวนการให้ความช่วยเหลือนักเรียนให้ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ตามอัตภาพของตน เพื่อให้นักเรียนสามารถปรับตัวได้ดี นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์มากขึ้น นักเรียนรู้จักยอมรับและเข้าใจผู้อื่นมากขึ้นและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

จากการศึกษาประโยชน์ที่จะได้รับจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นงานที่มีประโยชน์เป็นอย่างยิ่งต่อทุก ๆ ฝ่ายที่เกี่ยวข้องเพราะเป็นการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวนักเรียนซึ่งผลที่เกิดขึ้นจะลงไปสู่ตัวนักเรียนโดยตรงโดยการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีผลต่อ

ประสิทธิภาพของการดำเนินงานเพราะเป็นงานที่ต้องร่วมมือกันกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องต้องใช้เทคนิคขั้นตอนกระบวนการต่าง ๆ ที่ถูกต้องเหมาะสมเพื่อให้การดำเนินงานสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2.6 องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ได้มีนักวิชาการ และหน่วยงานกล่าวถึงกระบวนการ/องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้

กรมสุขภาพจิต (2554, น. 5) ได้กล่าวถึงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการที่มีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ด้าน คือ

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, น. 14) ได้กล่าวถึงระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อย่างเป็นขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากร ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพ และมีหลักฐาน การทำงานที่ตรวจสอบได้ กระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
5. การส่งต่อ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2560, น. 8) ได้กล่าวถึงกระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการดำเนินงานอย่างเป็นขั้นตอน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยอาศัยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และมีวิธีการ เครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ ซึ่งมีกระบวนการและขั้นตอน ในการดำเนินงาน 5 องค์ประกอบ ดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมนักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1 (2564, น. 4) ได้เสนอองค์ประกอบของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนา
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา
5. การส่งต่อ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, น. 3) ได้กล่าวว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในเชิงการบริหารที่สำคัญ สถานศึกษาทุกแห่งต้องดำเนินงานอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง ประกอบด้วย

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
5. การส่งต่อ

จากผลการศึกษาทฤษฎีองค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนจากแนวคิดของนักวิชาการ 6 แหล่ง ผู้วิจัยได้นำแนวคิด การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, น. 15-22) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นำมาจากคู่มือแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยมีรายละเอียดกำหนดไว้ 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
5. การส่งต่อ

จากผลการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยของนักวิชาการ เพื่อใช้ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าวข้างต้น

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

1.1 ด้วยนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมา ของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมทำให้เกิดพฤติกรรมที่มีหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวก และด้านลบ สิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครู ที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน แก้ไข และ ช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกทาง คือ การรู้ข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียน ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ นำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อ คัดกรองนักเรียน แก้ไขปัญหาของนักเรียน มิใช่ความรู้สึกหรือการคาดเดา ซึ่งจะทำให้ ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือสามารถเกิดได้น้อยที่สุด

1.2 ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างน้อย 3 ด้านใหญ่ ดังนี้

1.2.1 ด้านความสามารถ

1.2.1.1 ด้านการเรียน ได้แก้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแต่ละรายวิชาผลการเรียนเฉลี่ยในแต่ละภาคเรียนหรือปีการศึกษาที่ผ่านมา พฤติกรรมการเรียน เช่น การมาเรียน เวลาเข้าชั้นเรียน

1.2.2 ด้านสุขภาพ

1.2.2.1 ด้านร่างกาย ได้แก่ ความปกติ ความพิการ หรือบกพร่องทางร่างกาย โรคประจำตัว ส่วนสูง น้ำหนัก เป็นต้น

1.2.2.2 ด้านจิตใจ - พฤติกรรม ได้แก่ อารมณ์ซึมเศร้า วิตกกังวล ความประพฤติ พฤติกรรมไม่อยู่นิ่ง สมาธิสั้น บุคลิกภาพเก็บตัว ขี้อาย เป็นต้น

1.2.3 ด้านครอบครัว

1.2.3.1 ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับในการมาเรียน รายได้ บิดา มารดา ผู้ปกครอง ภาระหนี้สิน อาชีพของผู้ปกครอง

1.2.3.2 ด้านการคุ้มครองนักเรียน ได้แก่ การใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนันจำนวนพี่น้อง ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว บุคคล ในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

1.3 วิธีการ และเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุม หลากหลาย ด้านสุขภาพ ด้านความสามารถ และด้านครอบครัว ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่สำคัญ คือ

1.3.1 ระเบียนสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบของเอกสาร ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความรู้จักนักเรียนเบื้องต้น โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล หากข้อมูล ไม่เพียงพอหรือมีข้อสังเกตบางประการ ก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากเพื่อน ๆ ของนักเรียนหรือครูท่านอื่น เป็นต้น รวมทั้งใช้เครื่องมือแบบทดสอบต่าง ๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้ รูปแบบ และรายละเอียดในระเบียนสะสมของโรงเรียนที่อย่างน้อยครอบคลุมข้อมูลทั้งด้านการเรียน ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ระเบียนสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จึงเป็นความลับ และเก็บไว้อย่างดีมิให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ ควรเก็บไว้ที่ครูที่ปรึกษา และมีตู้เก็บระเบียนสะสมให้เรียบร้อย ระเบียนสะสมควรเก็บข้อมูลอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษา และส่งระเบียนสะสม ไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไปหรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียน อย่างต่อเนื่องจนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอน หรือจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

1.3.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรมการปรับตัวที่มีผลเกี่ยวเนื่องกับสภาพจิต มีความเที่ยง และความตรง จำนวนข้อไม่มาก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดยแพทย์หญิงพรพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะที่ได้ทำการวิจัย ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก เป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนาจากท The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ)

ประเทศเยอรมนี ซึ่งใช้กันอย่างแพร่หลายในแถบยุโรป เพราะเพื่อวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) เด็กไทย แบบประเมินเด็กมี 3 ชุด คือ

1.3.2.1 ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมิน

1.3.2.2 ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นผู้ประเมิน

1.3.2.2 ชุดที่เด็กประเมินตนเองทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหา และจำนวนข้อเท่ากัน ทางโรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมิน เพื่อความแม่นตรงยิ่งขึ้น โดยใช้ระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างกันจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุด พร้อมกันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

1.3.3 วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ ในกรณีที่ข้อมูลนักเรียนจาก ระเบียนสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมไม่เพียงพอ หรือกรณีจำเป็นต้องมีข้อมูลเพิ่มเติมอีก ครูที่ปรึกษาก็อาจใช้วิธีการและเครื่องมืออื่น ๆ เพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมอื่น ๆ ในห้องเรียน การสัมภาษณ์และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐาน ความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นการรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ จะช่วยให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์คัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา และป้องกันแก้ไข และช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกทาง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา โดยเฉพาะในการแก้ปัญหานักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาด ต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

กล่าวโดยสรุป การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษาในการรวบรวมและรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนักเรียนในหลากหลายด้านของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเหมาะสม

ตารางที่ 2.1 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

องค์ประกอบแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในการรวบรวมและรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนักเรียนในหลากหลายด้านของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเหมาะสม	1. โรงเรียนมีการวางแผนให้ครูรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและรับทราบพื้นฐานข้อมูลนักเรียน 2. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีข้อมูลด้านความสามารถของนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ

(ต่อ)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

องค์ประกอบแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
		3. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพ 4. โรงเรียนสนับสนุนให้ใช้เครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างมีประสิทธิภาพอย่างหลากหลาย 5. โรงเรียนส่งเสริมให้มีความชัดเจนของข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน 6. โรงเรียนจัดทำข้อมูลให้ชัดเจนในระเบียนสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล 7. โรงเรียนสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูอย่างมีประสิทธิภาพ 8. โรงเรียนส่งเสริมให้มีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับจากนักเรียนเป็นรายบุคคล

2. การคัดกรองนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรอง นักเรียนมีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานเพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น. 17-22) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรอง นักเรียน ไว้ดังนี้ การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการหาวิธีการที่เหมาะสมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ตรงกับสภาพปัญหาและความต้องการ

จะเป็นด้วยความรวดเร็วและถูกต้องแม่นยำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอาจ จัดกลุ่มนักเรียนตามผลการคัดกรองเป็น 2, 3, หรือ 4 กลุ่ม ก็ได้ตามขอบข่ายและเกณฑ์การคัดกรองที่โรงเรียนกำหนด เช่น ในกรณีที่แบ่งนักเรียนเป็น 4 กลุ่ม อาจนิยามกลุ่มได้ดังนี้

1. กลุ่มปกติ คือนักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติซึ่งควรได้รับการสร้างภูมิคุ้มกันและการส่งเสริมพัฒนา

2. กลุ่มเสี่ยง คือนักเรียนที่อยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยงตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การป้องกันและแก้ไขตามกรณี

3. กลุ่มมีปัญหา คือนักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์กลุ่มมีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนซึ่งโรงเรียนต้องช่วยเหลือและแก้ปัญหาโดยเร่งด่วน

4. กลุ่มพิเศษ คือนักเรียนที่มีความสามารถพิเศษ มีความเป็นอัจฉริยะแสดงออกซึ่งความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้านอย่างเป็นที่ประจักษ์เมื่อเทียบกับผู้มีอายุในระดับเดียวกันภายใต้สภาพแวดล้อมเดียวกัน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาศักยภาพความสามารถพิเศษนั้นจนถึงขั้นสูงสุด

การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างถูกต้องตรงกับปัญหาของนักเรียนแต่ละคนผลจากการคัดกรองของนักเรียน ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ว่าตนถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มปกติ โดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นที่มีความไวต่อการรับรู้ (Sensitive) ดังนั้นครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับนอกจากนี้ ครูที่ปรึกษาต้องทำการประสานกับผู้ปกครองเพื่อการช่วยเหลือนักเรียน ต้องระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกว่าบุตรหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ผิดปกติ แตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่น ๆ อาจส่งผลเสียต่อนักเรียนภายหลัง การคัดกรองนักเรียนเป็นการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มปกติ คือนักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ

2. กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือนักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้การช่วยเหลือ ป้องกันหรือแก้ไขปัญหาตามแต่กรณี การจัดกลุ่มนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้น และมีความรวดเร็วในการแก้ไขปัญหาเพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่าง ๆ ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มแล้ว ความชัดเจนในเป้าหมายเพื่อการแก้ไขปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลงมีผลต่อความรวดเร็วในการช่วยเหลือซึ่งบางกรณีจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วนผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะไม่ทำให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนถูกจัดกลุ่มอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มปกติ โดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นที่มีความไวต่อการรับรู้ (Sensitive) แม้ว่านักเรียนจะรู้ตัวดีว่า ขณะนี้ตนมีพฤติกรรมอย่างไรหรือประสบปัญหาใดก็ตามและเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อนอีกด้วย ดังนั้นครูที่ปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรอง นักเรียนเป็นความลับนอกจากนี้หากครูที่ปรึกษามีการประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียนก็ควรระมัดระวัง

การสื่อสารที่ทำให้ผู้ปกครองเกิดความรู้สึกว่าบุตรของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ผิดปกติแตกต่างจากเพื่อนนักเรียนอื่น ๆ ซึ่งอาจมีผลเสียต่อนักเรียนภายหลังได้

กล่าวโดยสรุป การคัดกรองนักเรียนหมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษาที่ใช้ในการพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยเกณฑ์การคัดกรองที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนปกติ และกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงหรือมีปัญหา

ตารางที่ 2.2 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 2 การคัดกรองนักเรียน

องค์ประกอบแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ใช้ในการพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยเกณฑ์การคัดกรองที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนปกติ และกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงหรือมีปัญหา	1. โรงเรียนพัฒนาเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 2. โรงเรียนพัฒนาตัวบ่งชี้วัดเกณฑ์ในการแบ่งกลุ่มนักเรียน 3. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีข้อมูลพฤติกรรมนักเรียนเพียงพอในการคัดกรองอย่างมีประสิทธิภาพ 4. โรงเรียนวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และสื่อสารผลให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเข้าใจตรงกัน
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน		5. โรงเรียนส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการแบ่งกลุ่มนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 6. โรงเรียนให้การยอมรับผลการแบ่งกลุ่มนักเรียนของครู

(ต่อ)

ตารางที่ 2.2 (ต่อ)

องค์ประกอบแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
		7. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูรักษาความลับของข้อมูลนักเรียน โดยเฉพาะกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา 8. โรงเรียนสนับสนุนให้ครูวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริม นักเรียนมีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น. 17-22) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ไว้ดังนี้

1. ความสำคัญ การส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา อยู่ในความดูแลของครู ที่ปรึกษา มีความภาคภูมิใจในตนเองและมีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียน ที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

2. วิธีการและเครื่องมือเพื่อการส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่กิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

2.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม เป็นกิจกรรมที่ดำเนินการ เพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม อาจจัดที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ทำให้มีบรรยากาศเสมือนบ้าน มีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การรู้จักตนเองของนักเรียน การรู้จักผู้อื่น และสิ่งแวดล้อม มีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและการวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมี ส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมโฮมรูมจะช่วยให้ครู ที่ปรึกษารู้จักนักเรียนมากขึ้น และป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย แนวดำเนินการ จัดกิจกรรมโฮมรูม มีดังนี้

2.1.1 กำหนดกิจกรรมโฮมรูม มีการบันทึกในแบบบันทึกการจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มการบันทึกที่แยกออกมาต่างหากก็ได้ มีการประเมินผลการจัดกิจกรรมและการจัดทำรายงาน โดยยึดความต้องการของนักเรียน สำรวจความต้องการของนักเรียนให้นักเรียน

มีส่วนร่วมพิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรม ให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน หรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ให้เป็นเรื่องที่ทันสมัย การจัดกิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้งควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อน ดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปของบันทึกการจัดกิจกรรม หรืออื่น ๆ

2.1.2 โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมโฮมรูมหรือมีคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมาย เนื้อหาสาระ ที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียน ในการพัฒนานักเรียน ครูที่ปรึกษาดำเนินการให้มีความยืดหยุ่น ในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัย โดยยึดหลัก ความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียนในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

2.2 การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกัน และร่วมมือ กันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครอง ทำให้นักเรียนได้รับการดูแลเอาใจใส่จากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความสามารถมากขึ้น หรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหาของนักเรียน

กล่าวโดยสรุป การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน หมายถึงกระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษาที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนทุกคน มีคุณภาพชีวิตและพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มปกติเกิดความเสี่ยงหรือปัญหาในอนาคต และยังเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาให้สามารถพัฒนาตนเองกลับคืนสู่กลุ่มปกติได้

ตารางที่ 2.3 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

องค์ประกอบแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีคุณภาพชีวิตและพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง	1. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ทักษะ เทคนิค และเวลาที่เหมาะสมในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 2. โรงเรียนมีมาตรการและแนวทางที่ชัดเจนในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยเน้นการปฏิบัติจริง

(ต่อ)

ตารางที่ 2.3 (ต่อ)

องค์ประกอบแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
	ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มปกติเกิดความเสี่ยงหรือปัญหาในอนาคต และยังเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาให้สามารถพัฒนาตนเองกลับคืนสู่กลุ่มปกติได้	3. โรงเรียนเน้นให้ครูให้คำปรึกษาและติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างต่อเนื่องและใกล้ชิด 4. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทางด้านบุคลิกภาพและพฤติกรรม 5. โรงเรียนส่งเสริมให้มีความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหานักเรียน 6. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีแนวทางและรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายในการช่วยเหลือนักเรียนรายบุคคล

4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือ ที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียน ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น. 17-22) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ไว้ดังนี้ ในการช่วยเหลือนักเรียนครูควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมแต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหานั้นจำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกัน และการแก้ไขปัญหาโดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม การสร้างภูมิคุ้มกัน การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโต เป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไปการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนนั้นมีหลายวิธีการแต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการ

1. การให้คำปรึกษาเบื้องต้น

ครูที่ปรึกษาควรมีความพร้อมในการให้คาปรึกษาช่วยเหลือนักเรียนด้วยความรู้สึกที่ดีต่อนักเรียนตั้งแต่เริ่มต้นจนจบการปรึกษา โดยมีกระบวนการในการปรึกษา ดังนี้

1.1 สร้างสัมพันธภาพ

1.2 พิจารณาทำความเข้าใจปัญหา

1.3 กำหนดวิธีการ และดำเนินการแก้ไขปัญหา

1.4 ยุติการปรึกษา

2. การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาครูที่ปรึกษาสามารถคิดกิจกรรมเพื่อแก้ปัญหาของนักเรียนได้หลายแนวทาง สรุปไว้ 5 แนวทางที่จำเป็น คือ

2.1 การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร

2.2 การใช้กิจกรรมในห้องเรียน

2.2 การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน

2.3 การใช้กิจกรรมซ่อมเสริม

2.5 การใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง

3. การป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนนั้นมีหลายวิธีการแต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษาจำเป็นต้องดำเนินการมีข้อพึงตระหนักในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนดังนี้

3.1 การรักษาความลับ

3.1.1 เรื่องราวข้อมูลของนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไข ไม่ควรนำไปเปิดเผยยกเว้น เพื่อขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนกับบุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ระบุชื่อ-สกุลจริงของนักเรียนและการเปิดเผยควรเป็นไปในลักษณะที่ให้เกียรตินักเรียน

3.1.2 บันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียน ควรเก็บไว้ในที่ที่เหมาะสมและสะดวกในการเรียกใช้

3.1.3 การรายงานการช่วยเหลือนักเรียน ควรรายงานในส่วนที่เปิดเผยได้ให้เกียรติและคำนึงถึงประโยชน์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

3.2 การแก้ไขปัญหา

3.2.1 การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาของนักเรียนต้องพิจารณาสาเหตุของปัญหาให้ครบถ้วนและหาวิธีการช่วยเหลือให้เหมาะสมกับสาเหตุนั้น ๆ

3.2.2 ปัญหาที่เหมือนกันของนักเรียนแต่ละคน ไม่จำเป็นต้องเกิดจากสาเหตุที่เหมือนกันและวิธีการช่วยเหลือที่ประสบความสำเร็จกับนักเรียนคนหนึ่งก็อาจจะไม่เหมาะกับนักเรียนอีกคนหนึ่งได้

กล่าวโดยสรุป การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึงกระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษาที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการวางแผนและดำเนินการหาวิธีการช่วยเหลือที่หลากหลาย เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดปัญหา และเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม

ตารางที่ 2.4 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 4 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

องค์ประกอบแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการวางแผนและดำเนินการหาวิธีการช่วยเหลือที่หลากหลาย เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดปัญหา และเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม	1. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความรู้ ทักษะ เทคนิค และเวลาในการให้คำปรึกษาแก่นักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ 2. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีความต่อเนื่องในการให้คำปรึกษาและติดตามนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างใกล้ชิด 3. โรงเรียนมีมาตรการที่ชัดเจนในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยเน้นการปฏิบัติจริง 4. โรงเรียนส่งเสริมให้มีความหลากหลายของกิจกรรมเพื่อการแก้ไขปัญหานักเรียน 5. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีทางด้านบุคลิกภาพและพฤติกรรมแก่นักเรียน 6. โรงเรียนสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือจากผู้เกี่ยวข้องในการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหานักเรียน 7. โรงเรียนส่งเสริมการจัดระบบเพื่อให้นักเรียนเข้าถึงการขอคำปรึกษาได้อย่างสะดวกและเหมาะสม

5. การส่งต่อ

การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ มี ความสำคัญ และมีขั้นตอนชัดเจน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐาน เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น. 17-22) ได้นำเสนอถึงการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อ ไว้ดังนี้ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ของนักเรียนโดยที่ครูที่ปรึกษาอาจมีกรณีที่บางปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกทางและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเพียงลำพังความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้น หรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข ซึ่งครูที่ปรึกษาสามารถดำเนินการได้ตั้งแต่กระบวนการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือการคัดกรองนักเรียนก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหาของนักเรียนในแต่ละกรณี การส่งต่อจึงเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยให้การแก้ไขปัญหานักเรียนมีความต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งยังเป็นการแบ่งเบาภาระของครูที่ปรึกษาในการรับมือกับปัญหาที่ซับซ้อนเกินขอบเขตความสามารถ และยังเป็นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้เชี่ยวชาญ หรือหน่วยงานภายนอกเพื่อช่วยเหลือนักเรียนอย่างรอบด้าน การส่งต่อแบ่งเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน เป็นการแก้ไขปัญหาเกิดความต่อเนื่อง เนื่องจากครูในโรงเรียนมีข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนอยู่แล้ว การประสานงานระหว่างครูที่ปรึกษากับครูผู้รับผิดชอบจึงทำได้รวดเร็วและตรงจุด อีกทั้งยังเป็นการแบ่งเบาภาระของครูที่ปรึกษา ทำให้การช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้นและลดโอกาสที่ปัญหาจะลุกลามจนยากต่อการแก้ไข

2. การส่งต่อภายนอก เป็นกระบวนการสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนที่มีปัญหาซับซ้อนเกินกว่าศักยภาพของโรงเรียนจะช่วยเหลือได้ เข้าถึงการดูแลที่เหมาะสม โดยครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองจะทำหน้าที่ประสานงานกับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น แพทย์ นักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์ หรือหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การช่วยเหลือสอดคล้องกับสภาพปัญหาของนักเรียนอย่างตรงจุด การดำเนินการลักษณะนี้ไม่เพียงช่วยให้นักเรียนได้รับการดูแลที่รวดเร็วและถูกต้อง แต่ยังเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าถึงทรัพยากรและบริการสนับสนุนที่หลากหลายมากขึ้น

กล่าวโดยสรุป การส่งต่อ หมายถึงกระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษาที่มีดำเนินการในการนำนักเรียนที่มีปัญหาซึ่งเกินขอบเขตความสามารถในการดูแลช่วยเหลือของตนเองส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และทักษะในการให้การช่วยเหลือ

ตารางที่ 2.5 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบที่ 5 การส่งต่อ

องค์ประกอบแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
5. ด้านการส่งต่อ	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา	1. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูดำเนินการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น และจูงใจนักเรียนให้ยินยอมในการส่งต่ออย่างเหมาะสม

(ต่อ)

ตารางที่ 2.5 (ต่อ)

องค์ประกอบแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
5. ด้านการส่งต่อ	มหาสารคาม เขต 3 ที่มีดำเนินการในการนำนักเรียนที่มีปัญหาซึ่งเกินขอบเขตความสามารถในการดูแลช่วยเหลือของตนเอง ส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และทักษะในการให้การช่วยเหลือ	2. โรงเรียนส่งเสริมให้มีข้อมูลที่ชัดเจนและเป็นระบบก่อนและระหว่างการส่งต่อนักเรียนเพื่อใช้ในการช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ 3. โรงเรียนส่งเสริมให้ครูมีการติดตามผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องทั้งในระหว่างและหลังจากการส่งต่อ 4. โรงเรียนส่งเสริมการประสานความร่วมมือระหว่างครูทุกฝ่ายในการดำเนินการส่งต่อ นักเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน 5. โรงเรียนให้ความสำคัญกับบทบาทของครูแนะแนวในการดูแลนักเรียนที่ได้รับการส่งต่ออย่างเหมาะสม 6. โรงเรียนสนับสนุนการจัดสรรเวลาและบริหารจัดการภาระงานของครูเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาและส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ 7. โรงเรียนส่งเสริมระบบการบันทึก ติดตาม และรายงานผลการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นลายลักษณ์อักษรและต่อเนื่อง

จากการศึกษาเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สรุปได้ว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีขั้นตอนการดำเนินงาน 5 องค์ประกอบ คือการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อ มาตรฐานคุณภาพระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี 3 ด้าน คือมาตรฐานด้านนักเรียน มาตรฐานด้านกระบวนการและมาตรฐานด้านปัจจัย คุณภาพนักเรียนตามแนวคิดมาตรฐานคุณภาพของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คือมาตรฐานที่ 1 นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพและสามารถ ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ประกอบด้วย 1) รู้จักตนเองและพึงตนเองได้ 2) มีสุขภาพ กายสุขภาพจิตและสุขนิสัยที่ดี 3) มีทักษะในการหลีกเลี่ยงป้องกันภัยอันตรายและพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ 4) รักและเห็นคุณค่าในตนเองและผู้อื่น และสามารถจัดการกับปัญหาและอารมณ์ของตนเองได้ 5) เป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว โรงเรียน ชุมชนและสังคมและ 6) มีเจตคติที่ดีและมี ทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพสุจริตมาตรฐานด้านกระบวนการ (Process) ได้แก่ การบริหาร และการจัดการการพัฒนาครูที่ปรึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องการมีส่วนร่วมของครูที่ปรึกษาหรือ บุคลากรที่เกี่ยวข้องและกระบวนการในการช่วยเหลือนักเรียน มาตรฐานด้านปัจจัย (Input) ได้แก่ ฝ่ายบริหาร ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชน บุคลากรและหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องและสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงาน

2.3 เทคโนโลยีดิจิทัล

2.3.1 ความหมายของเทคโนโลยีดิจิทัล

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560, น. 38) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัล คือ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ แท็บเล็ต โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และสื่อออนไลน์ที่นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสาร การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการทำงาน หรือระบบงานในองค์กรให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา (2562, น. 12) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้ผู้คนติดต่อสื่อสารกันได้อย่างใกล้ชิด เห็นหน้าเวลาพูดคุยกันทางสมาร์ทโฟน ทั้งยังส่งรูปภาพ ข้อมูลจำนวนมาก ไม่ว่าจะอยู่ที่ใดเพียงมีสัญญาณอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยีดิจิทัลยังนำมาช่วยในการประกอบธุรกิจต่าง ๆ เช่น พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ การเงิน การลงทุนการคมนาคมโลจิสติกส์ การสื่อสาร การศึกษา การแพทย์ ที่ล้วนแต่มีบทบาทสำคัญต่อการใช้ชีวิตของคนในสังคมปัจจุบัน

จากการศึกษาความหมายของเทคโนโลยีดิจิทัลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ หรือแอพพลิเคชั่นที่ใช้ข้อมูลในรูปแบบของรหัสตัวเลข ข้อมูลดิจิทัลอยู่ในอุปกรณ์ คอมพิวเตอร์ เครื่องคิดเลข โทรศัพท์มือถือ ระบบดาวเทียม ฯลฯ โดยนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวันและการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ให้มีความทันสมัยรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ

2.3.2 ความสำคัญเกี่ยวกับยุคดิจิทัล

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (2560, น. 9-13) ให้แนวคิดไว้ว่า ปัจจุบันโลกเริ่มเข้าสู่ยุคระบบเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัลที่เทคโนโลยีดิจิทัลจะไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสนับสนุนการทำงานเช่นที่ผ่านมาอีกต่อไป หากแต่จะหลอมรวมเข้ากับชีวิตคนอย่างแท้จริงและจะเปลี่ยนโครงสร้างรูปแบบกิจกรรมทางเศรษฐกิจกระบวนการผลิต การค้า การบริการ และกระบวนการทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไปอย่างสิ้นเชิง การพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศทั้งบุคลากรด้านเทคโนโลยี บุคลากรที่ทำงานในภาคเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ รวมถึงคนทั่วไปที่จะต้องชาญฉลาด รู้เท่าทันสื่อเท่าทันโลก จึงถือเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องเร่งพัฒนาให้มีคุณภาพ

สุวิทย์ เมษินทรีย์ (2559, น. 2) กล่าวว่า สังคมปัจจุบันได้เข้าสู่การเป็นสังคมฐานความรู้ ซึ่งคนในสังคมจะต้องเป็นแรงงานที่ใช้ความรู้ในการทำงาน (Knowledge worker) ซึ่งมีคุณลักษณะสำคัญ คือ เป็นบุคคลที่พร้อมเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา ดังนั้น ทักษะที่ควรมีของคนในศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ทักษะการรู้สารสนเทศ เป็นต้น นอกจากนี้ รัฐบาลไทยได้มีการปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์นำพาประเทศไทยไปสู่โมเดลประเทศไทย 4.0 โดยให้ความสำคัญในการปรับปรุงโครงสร้างโทรคมนาคมและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงมีอินเทอร์เน็ตที่ครอบคลุมในทุกพื้นที่ของประเทศให้มากที่สุดเพื่อเป็นฐานการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมด้วยนวัตกรรม

อติพร เกิดเรือง (2559, น.173-184) กล่าวว่า ในยุคที่มีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้โดยเป็นเหตุการณ์สำคัญที่ทำให้โลกแปลงสภาพโครงสร้างทางสังคมเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง คอมพิวเตอร์ได้กลายเป็นเครื่องมืออันทรงพลังที่ประชาชนทุกคน หน่วยงาน และองค์กรต่าง ๆ ได้ใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ที่สะดวกสบายมากขึ้น มีการคิดค้นสิ่งใหม่ ๆ ทำให้เกิดการกระจายเศรษฐกิจไปอย่างกว้างขวาง รวมถึงการที่ภาครัฐได้เริ่มปรับเปลี่ยนวิธีให้บริการประชาชนอย่างที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ประกอบกับการเปิดกว้างในการเผยแพร่ข้อมูลได้อย่างอิสระ จนกระทั่งความเป็นส่วนตัวกำลังเป็นแรงกดดันถาโถมมากขึ้นทุกวันในสังคม การกำกับดูแลสิ่งที่กำลังเร่งให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดังกล่าวจะนำไปสู่ภาวะการจ้างงานและการมีงานซึ่งเริ่มจะหายากมากยิ่งขึ้น แรงงานใช้ทักษะถูกทดแทนโดยระบบเทคโนโลยีและจะเปลี่ยนแปลงรูปแบบการจ้างงานไปเป็นการจ้างงานแบบชั่วคราว (Outsource) ซึ่งเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่า แต่ยังคงเหลือเพียงงานที่มีลักษณะที่เป็นวิชาชีพที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญที่ยังคงสามารถอยู่รอดปลอดภัยในโครงสร้างของระบบทางสังคม

เสาวลักษณ์ พันธบุตร (2560, น. 161-167) กล่าวว่า โลกถูกทำให้เล็กลงสำหรับการใช้ชีวิตในยุคดิจิทัล เป็นสังคมที่สื่อและเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อการเติบโตของเศรษฐกิจและสังคมส่งผลต่อวิธีคิดของมนุษย์ตั้งแต่วัยเด็กจนถึงคนสูงวัย ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงของประชากรโลกและสิ่งแวดล้อมทัศนคติด้านการบริโภคของมนุษย์เปลี่ยนแปลงไป เป็นยุคที่ผู้บริโภคร่วมเข้ามามีบทบาทกำหนดทิศทางของสินค้า อันเป็นผลมาจากการเกิดขึ้นของวัฒนธรรมอินเทอร์เน็ตในช่วงศตวรรษที่ 21 ที่กระแสความคิดเป็นกระแสแห่งการวิพากษ์และการตั้งคำถามต่อปรากฏการณ์ รวมถึงเป็นสังคมแห่งข้อมูลที่ไม่จำกัดที่ส่งผลให้การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูลเพื่อการศึกษา การทำธุรกิจ

เพื่อสุขภาพหรือแม้แต่การท่องเที่ยว สามารถทำการค้นหาได้ผ่านหน้าจอคอมพิวเตอร์หรือหน้าจอของสมาร์ทโฟนในโลกยุคดิจิทัล ที่เทคโนโลยีทำให้การติดต่อสื่อสารทาได้อย่างง่ายดายและรวดเร็วข้อมูลข่าวสารถูกแลกเปลี่ยน ไม่เพียงแต่หน่วยงานที่ทำหน้าที่บริหารองค์กรของตนเอง ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ปัจเจกบุคคล ผู้บริโภคมีบทบาทสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการคิด การกำหนดทิศทางหรือแม้แต่การจัดสรรทรัพยากร เกิดความหลากหลายของการผสมผสานทั้งแนวคิดกระบวนการในการทำงานรวมถึงการข้ามวัฒนธรรม

จากการศึกษาความสำคัญเกี่ยวกับยุคดิจิทัล ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคของอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการสื่อสารการส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม สังคมไทยควรตระหนักถึงการเปลี่ยนผ่านของยุคดิจิทัลและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงรวมถึงการส่งเสริมให้เด็กมีการพัฒนาทักษะ ความรู้ เพื่อสร้างการเติบโตและพัฒนาทั้งต่อตนเองและสังคม แต่กระนั้นก็ดีการเปลี่ยนแปลงในภายหน้าให้ทันยุคดิจิทัลนั้นเป็นความท้าทายครั้งยิ่งใหญ่ในการจัดการเรื่องนี้ โดยเฉพาะความตระหนักและส่งเสริมให้ครู นักเรียน นักศึกษา ผู้เกี่ยวข้ององค์กร และชุมชน ได้ร่วมมือกันภายใต้วิถีดิจิทัลในรูปแบบที่ไม่เคยมีมาก่อนจวบจนกระทั่งการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ การสร้างแนวทางใหม่ ๆ พร้อมการเสริมสร้างประชาธิปไตยในห้องเรียน พร้อมเปิดใจยอมรับในการทำงานร่วมกัน การเปิดใจกว้าง การแบ่งปัน การพึ่งพาอาศัยกัน และความซื่อสัตย์ สถาบันการศึกษาต้องแบ่งปันหลักสูตรร่วมกันเพื่อให้เด็กทุกคนมีฐานความรู้เท่าเทียมกัน อันเป็นหลักพื้นฐานของการพัฒนาการศึกษาให้ทันกับโลกปัจจุบัน แต่แนวคิดดังกล่าวจะประสบความสำเร็จได้นั้นกลไกที่มีส่วนสำคัญประการแรกที่จะเป็นหลักคิดในการนาไปสู่การพัฒนาคนได้นั้น การคำนึงถึงแนวคิดการจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันจึงเป็นแนวคิดที่สำคัญ อันนำไปสู่การขับเคลื่อนและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นเยาวชนของชาติให้เติบโตและเจริญก้าวหน้าไปสู่การเตรียมความพร้อมในโลกยุคดิจิทัลได้ในอนาคต

2.3.3 แนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญ

สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน), (2560) กล่าวถึง การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องในแทบทุกมิติไม่เว้นแม้แต่มิติการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ โดยหน่วยงานภาครัฐสามารถนำเทคโนโลยีเหล่านั้นมาปรับใช้กับ การให้บริการประชาชน การบริหารจัดการภาครัฐ รวมไปถึงการแก้ไขปัญหา อุปสรรคหรือความท้าทายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะทำให้รูปแบบการดำเนินการต่าง ๆ ของภาครัฐเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม ปัจจุบันแนวโน้มเทคโนโลยีที่สำคัญต่อการพัฒนาเพื่อมุ่งไปสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล มีดังนี้

1. Virtual Reality (VR)/Augmented Reality (AR) การนำเทคโนโลยี Virtual Reality (VR) และ Augmented Reality (AR) มาปรับใช้ในการจำลองภาพหรือสถานการณ์เหมือนจริง เพื่อบริหารจัดการความปลอดภัยสาธารณะการขยายพื้นที่การรักษาสุขภาพไปยังพื้นที่ห่างไกล (Telemedicine) รวมถึงการเพิ่มรูปแบบใหม่ ๆ ในการเรียนการสอน และการท่องเที่ยว

2. Advanced Geographic Information System การนำเทคโนโลยี Advanced Geographic Information System มาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูลในเชิงพื้นที่ โดยสามารถประยุกต์ใช้สำหรับการจัดสรรทรัพยากรด้านการเกษตร การบริหารจัดการระบบคมนาคมขนส่งและด้านอื่น ๆ

3. Big Data การนำข้อมูล Big Data มาประมวล และใช้เป็นเครื่องมือในการคาดการณ์และประเมินสภาพธุรกิจการให้บริการ โดยอาศัยเทคโนโลยี (Internet of Things: IoT) และ Smart Machine เพื่อให้การวิเคราะห์และตอบสนองต่อผู้รับบริการเป็นแบบ real-time

4. Open Any Data การเปิดเผยข้อมูล (Open Data) ที่เป็นประโยชน์แก่ผู้รับบริการ โดยปรับปรุงเว็บไซต์ และฐานข้อมูล เพื่อสร้างการเข้าถึงจากสาธารณะมากขึ้น และผลักดันให้เกิดการเชื่อมโยงข้อมูลที่เปิดเผยเหล่านั้นกับหน่วยงานทุกภาคส่วน

5. Smart Machines /Artificial Intelligence การนำเทคโนโลยี Smart Machine หรือ Artificial Intelligence (AI) มาปรับใช้เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการ และตอบสนองการให้บริการอัตโนมัติ โดยระบบ Smart Machine จะพัฒนาขึ้นและสามารถประเมินปัญหา และจัดการสมดุลตลอดห่วงโซ่การบริการ

6. Cloud Computing การนำเทคโนโลยีด้าน Cloud Computing มาปรับใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อลดความยุ่งยากในการติดตั้งระบบ ลดต้นทุนในการดูแลระบบ และต้นทุนสำหรับการสร้างเครือข่ายด้วยตนเอง

7. Cyber Security การคำนึงถึงความปลอดภัยทางไซเบอร์ (Cyber Security) โดยจัดทำมาตรฐานความปลอดภัยทางไซเบอร์ ปรับปรุงกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้ทันต่อเหตุการณ์และมีความยืดหยุ่น อีกทั้งปรับเปลี่ยน Mindset ในการจัดการประเด็นด้านความปลอดภัยทางไซเบอร์

8. Internet of Things (IoT) การอาศัยเทคโนโลยี Internet of Things (IoT) สร้างสภาพแวดล้อมให้ภาครัฐปรับเปลี่ยนรูปแบบบริการเป็นดิจิทัลมากยิ่งขึ้น ขณะเดียวกันเทคโนโลยีดังกล่าวยังสนับสนุนภาครัฐในด้านต่าง ๆ อาทิ การสื่อสาร การใช้โมบายเทคโนโลยี การวิเคราะห์ Big Data รวมถึงการประสานงานกับภาคธุรกิจและเอกชน

9. Block Chain/Distributed Ledger Technology การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี Block Chain หรือ Distributed Ledger Technology ในการจัดเก็บข้อมูลและใช้ประโยชน์จากเครือข่ายเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และลดภาระการพึงพาคนกลางในการทำธุรกรรมภายใต้ความปลอดภัยที่มีความน่าเชื่อถือ

จากการศึกษาแนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แนวโน้มเทคโนโลยีดิจิทัลที่สำคัญต่อการพัฒนาการบริหารจัดการภาครัฐให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยเทคโนโลยีเสมือนจริง เช่น VR และ AR ช่วยเพิ่มรูปแบบการเรียนรู้และการให้บริการที่หลากหลายและสมจริงมากขึ้น ขณะที่ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ขั้นสูงและ Big Data มีบทบาทสำคัญในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสนับสนุนการตัดสินใจอย่างแม่นยำและรวดเร็ว การเปิดเผยข้อมูล (Open Data) ช่วยส่งเสริมความโปร่งใสและเพิ่มโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลได้อย่างทั่วถึง นอกจากนี้ เทคโนโลยี Smart Machines และปัญญาประดิษฐ์ยังช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการแบบอัตโนมัติและลดภาระงานของบุคลากร ในขณะที่ Cloud Computing ช่วยลดต้นทุนและเพิ่มความสะดวกในการจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

2.3.4 การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการศึกษา

ณัฐดนัย เนียมทอง (2561) กล่าวว่า เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หมายถึง การนำเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มาใช้กับงานด้านการศึกษา โดยประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ในด้านการศึกษา

เช่น การจัดการเรียนการสอน เพื่อให้การศึกษาการสอนการเรียนมีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาอาจเรียกได้อีกอย่างหนึ่งว่าเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอน การศึกษายุคดิจิทัลที่ผ่านมาเทคโนโลยีมีบทบาทอย่างมากในด้านการศึกษา คือ เปลี่ยนแปลงระบบการศึกษาของประเทศจากเดิมไปสู่การศึกษาแบบดิจิทัล เพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาผ่านการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เข้าถึงแหล่งทรัพยากรความรู้และสื่อการเรียนการสอนที่มีคุณภาพได้อย่างเท่าเทียมกัน

อัญญาณี สุมน (2561, น. 20-22) เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้ เป็นการนำศักยภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาเป็นเครื่องมือช่วยในการพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเทคโนโลยีการนำเสนอข้อมูลสารสนเทศเป็นตัวเลขชุด 0 กับ 1 และเป็นระบบเลขฐานสองในการบีบอัดส่งผลต่อความเที่ยงตรงของในการถ่ายทอดข้อมูลสารสนเทศ ในลักษณะข้อความ กราฟ รูปภาพ วีดิโอคลิปและอื่น ๆ ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ และอุปกรณ์ต่าง ๆ อาทิ คอมพิวเตอร์ โทรศัพท์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์แอปพลิเคชัน และสื่อออนไลน์มาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการสื่อสารเพื่อการเรียนรู้การปฏิบัติงาน และการทำงานร่วมกัน หรือใช้เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอน หรือระบบงานในสถานศึกษาให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการศึกษา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเป็นการนำเทคโนโลยีด้านต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการศึกษา เพื่อยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพของการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น เทคโนโลยีดิจิทัลมีบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการศึกษาไปสู่ยุคดิจิทัล ทำให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้และสื่อการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายและเท่าเทียม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารช่วยสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนมากขึ้น การนำเสนอข้อมูลในรูปแบบดิจิทัล เช่น ข้อความ ภาพ เสียง และวิดีโอ ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการสื่อสารและการเรียนรู้ นอกจากนี้ การใช้คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสารและแอปพลิเคชันต่าง ๆ ยังช่วยส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน อีกทั้งยังช่วยพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ส่งผลให้ระบบการศึกษาสามารถลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสทางการศึกษาได้อย่างทั่วถึง

2.3.5 องค์ประกอบเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559) กล่าวถึง เทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลกระทบต่อการบริหารงานในสถานศึกษา ทั้ง 4 ด้าน 1) ด้านการบริหารวิชาการ 2) ด้านการบริหารงานงบประมาณ 3) ด้านการบริหารงานบุคคล 4) ด้านการบริหารทั่วไป ซึ่งงานของสถานศึกษาในทุกด้านจะต้องมีระบบจัดการฐานข้อมูลของสถานศึกษาเพื่อการตัดสินใจในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ICT (Information and Communication Technology) มาใช้การเพื่อสร้างระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารและการจัดการความรู้ในงานด้านต่าง ๆ ตามที่กล่าวมาแล้วของสถานศึกษา เทคโนโลยีในปัจจุบันที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องรู้จักนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารจัดการสถานศึกษา ได้แก่

1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) หมายถึง บริการที่ใช้กำลังประมวลผล หน่วยจัดเก็บข้อมูล และระบบออนไลน์ต่าง ๆ จากผู้ให้บริการ เพื่อลดความยุ่งยากและซับซ้อนในการติดตั้ง ดูแลระบบ ช่วยประหยัดเวลา และลดต้นทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายเอง ซึ่งก็มีทั้งแบบบริการฟรีและแบบเสียค่าใช้จ่าย โดยสามารถเข้าใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

2. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) หมายถึง อุปกรณ์พกพาที่สามารถใช้งานได้ทุกสถานที่ทั้งโทรศัพท์มือถือ Smart Phones หรือ Tablet PC และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่น ๆ มีความสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต และแอปพลิเคชันที่ผู้ให้บริการกำหนดได้เพื่อการใช้งานแบบเคลื่อนที่ได้ เพราะอุปกรณ์เหล่านี้มี Applications ที่ช่วยให้ผู้ใช้ไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์ บุคลากรสถานศึกษา หรือแม้แต่นักเรียนก็สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

3. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) หมายถึง เว็บไซต์ หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่อนุญาตให้สื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันในอินเทอร์เน็ตด้วยการใช้ในคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่สามารถติดต่อสื่อสารกันภายในสถานศึกษาหรือระหว่างกลุ่มงาน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน สะดวก รวดเร็ว และลดขั้นตอนในการดำเนินงานได้

4. อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT) หมายถึง การที่อุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งต่าง ๆ ได้ถูกเชื่อมโยงทุกสิ่งทุกอย่างสู่โลกอินเตอร์เน็ต ทำให้มนุษย์สามารถสั่งการควบคุมการใช้งานอุปกรณ์ต่าง ๆ ผ่านทางเครือข่าย ที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาได้

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560) ได้ให้ความหมาย ความเข้าใจและใช้เทคโนโลยีดิจิทัล หมายถึง การนำประสบการณ์ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้เพื่อการพัฒนางานและพัฒนาองค์กรด้วยการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย 7 หน่วย ดังนี้

1. การเข้าถึงและในการตระหนักใช้ดิจิทัล ได้แก่ การใช้งานคอมพิวเตอร์ใช้งานฮาร์ดแวร์ ใช้งานระบบปฏิบัติการในการจัดการข้อมูล สำรองข้อมูล ใช้งานอุปกรณ์เคลื่อนที่ใช้งานคลาวด์คอมพิวติ้ง ใช้งานอินเทอร์เน็ต ใช้งานเว็บบราวเซอร์สืบค้นข้อมูล ใช้งานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ ใช้งานปฏิทิน ใช้งานสื่อสังคม ใช้งานโปรแกรมการสื่อสารใช้ธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ใช้งานเพื่อความมั่นคงปลอดภัย ใช้บัญชีรายชื่อบุคคลป้องกันภัยคุกคาม ป้องกันมัลแวร์ใช้อินเทอร์เน็ตอย่างปลอดภัยและถูกต้อง

2. การใช้งานเครื่องมือด้านดิจิทัลหรือแอปพลิเคชัน ขั้นต้นสำหรับการทำงาน ได้แก่ การใช้โปรแกรมประมวลผลคำ จัดการงานเอกสาร จัดรูปแบบข้อความ จัดการกับย่อหน้าในเอกสาร แทรกวัตถุลงบนงานเอกสาร จัดรูปแบบเอกสาร พิมพ์เอกสาร ตรวจทานงานเอกสาร การใช้โปรแกรมตารางคำนวณ จัดการตารางคำนวณ ปรับแต่งข้อมูลในแผ่นงาน จัดรูปแบบข้อมูลในแผ่นงานพิมพ์แผ่นงาน ใช้สูตรฟังก์ชันเพื่อนการคำนวณ แทรกวัตถุลงบนแผ่นงาน ป้องกันแผ่นงานและสามารถใช้โปรแกรมน าเสนอจัดการงานนำเสนอ ใช้งานข้อความบนสไลด์แทรกวัตถุลงบนงานนำเสนอ กำหนดการเคลื่อนไหว ตั้งค่างานนำเสนอ

3. การใช้ดิจิทัลเพื่อการทำงานร่วมกัน ได้แก่ การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ ใช้งานพื้นที่ทำงานแบบออนไลน์ ใช้งานพื้นที่แบ่งปันข้อมูลออนไลน์ ใช้งานโปรแกรมแบ่งปันหน้าจอ ใช้งานโปรแกรมประชุมทางไกลผ่านจอภาพ การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล สร้างเว็บไซต์ ใช้สื่อดิจิทัลเพื่อการทำงาน ใช้โปรแกรมตกแต่งภาพ ใช้โปรแกรมจับการทำงานของหน้าจอใช้โปรแกรมตัดต่อสื่อภาพเคลื่อนไหว และสามารถใช้ดิจิทัลเพื่อความมั่นคงปลอดภัย จัดการภัยคุกคามด้านความมั่นคงปลอดภัย ปฏิบัติตามหลักการเพื่อรักษาความปลอดภัย ปฏิบัติตามหลักการใช้งานเว็บบราวเซอร์อย่างปลอดภัย จัดการรูปแบบการพิสูจน์ตัวตน

4. การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน ได้แก่ การใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน คือ เลือกใช้เครื่องมือดิจิทัลได้ถูกต้องตามวัตถุประสงค์การใช้งานใช้โปรแกรมเครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงานได้ และกำหนดการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลอย่างถูกต้องระบุกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือดิจิทัล กำหนดนโยบายและแนวทางการใช้งานเครื่องมือดิจิทัลได้

5. การผลิตชุดข้อมูลเพื่อการบริการสาธารณะ ได้แก่ การระบุข้อสนเทศที่เปิดเผยได้และเป็นไปตามหลักการและกฎหมายที่กำหนด วิเคราะห์ข้อสนเทศในองค์กรที่เป็นประโยชน์และสามารถเปิดเผยได้ เลือกรูปแบบข้อมูลตามมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล และสามารถจัดทำข้อสนเทศให้อยู่ในรูปแบบมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล จัดรูปแบบตามมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล ตรวจสอบความถูกต้องและคุณภาพของข้อมูลก่อนการเผยแพร่ และเผยแพร่ชุดข้อมูลสู่สาธารณะในรูปแบบในช่องทางที่กำหนด

6. การใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ได้แก่ การวิเคราะห์ความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงาน วิเคราะห์ข้อมูลขององค์กรเปรียบเทียบกับหน่วยงานอื่น จัดทำข้อเสนอโครงการ แนวทางการดำเนินงานในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน กำหนดวิธีแปลงข้อมูลของหน่วยงานไปสู่รูปแบบมาตรฐาน กำหนดมาตรฐานข้อมูลขององค์กร และหน่วยงานอื่นที่จะใช้ข้อมูลร่วมกันได้ กำหนดวิธีการมาตรฐานในการแลกเปลี่ยนข้อมูลได้และสามารถควบคุมคุณภาพสารสนเทศ กำหนดสาระสำคัญของโลจิสติกส์สารสนเทศได้ ตรวจสอบความถูกต้องของโลจิสติกส์สารสนเทศในแต่ละระบบหรือหน่วยงานได้ ระบุวิธีการแก้ไขข้อมูลสารสนเทศที่ไม่ถูกต้องได้

7. การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานประจำ ได้แก่ การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานประจำ กำหนดข้อมูลนำเข้า นำเข้าข้อมูลจากแหล่งข้อมูลหลายแหล่งได้ ระบุเกณฑ์เพื่อใช้ในการตรวจสอบข้อมูลนำเข้าโดยการใช้โปรแกรมดิจิทัลสามารถกำหนดรูปแบบสมการ แนวทางวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมดิจิทัล การใช้ Aggregate Function (Sum, Avg, Min, Max) กับข้อมูลที่จะวิเคราะห์ได้ จัดกลุ่มข้อมูลได้ วิเคราะห์การกระจายและความสัมพันธ์ของข้อมูลได้สามารถกำหนดรูปแบบการแสดงผลลัพธ์ของการวิเคราะห์ข้อมูล แสดงผลลัพธ์ในรูปแบบตาราง แสดงผลลัพธ์ในรูปแบบกราฟ และสามารถจัดทำข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงการทำงานของหน่วยงานจากข้อมูลสารสนเทศที่ได้วิเคราะห์และตีความผลจากข้อมูลสารสนเทศที่ได้ และเสนอแนวทางเพื่อพัฒนาการทำงานโดยอิงข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์

Buehler (2016) ได้นำเสนอเกี่ยวกับความสามารถของผู้นำดิจิทัลในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน ดังนี้

1. การใช้สื่อสังคมออนไลน์ ผู้นำจะต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ให้เหมาะสม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการเพิ่มหรือสร้างสังคมอีกช่องทางหนึ่งที่จะสามารถใช้ในการติดต่อสื่อสารกันได้

2. การสร้างภาพลักษณ์ และการเผยแพร่ผ่านสื่อออนไลน์ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญของการสร้างสรรค์และพัฒนางาน

3. มีเว็บไซต์นำเสนอองค์กร ต้องมีการจัดวางโครงสร้างของเว็บไซต์ เพื่อแสดงเนื้อหากลยุทธ์

4. ช่องทางในการติดต่อเครือข่ายงาน ต้องมีการสร้างและพัฒนาช่องทางที่ช่วยในการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง

5. การประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้นำต้องระลึกเสมอว่าการประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นสิ่งจำเป็นต่อความสำเร็จระยะยาว เพื่อขยายฐานเครือข่ายการทำงานใหม่ ๆ

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2560, น. 18-20) อธิบายว่า ครูในยุดิจิทัลจะต้องมีความรู้ด้านเทคโนโลยีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีแบบต่าง ๆ ทั้งในระบบแอนะล็อก และระบบดิจิทัลรวมถึงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือไอที (Information Technology–IT) เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ดังนี้ 1) การใช้คอมพิวเตอร์ในการทำงานเอกสาร 2) การใช้สื่อสังคมออนไลน์ในการสื่อสาร และ 3) การใช้โปรแกรมประมวลผล แต่เนื่องจากความรู้ด้านเทคโนโลยีกำลังอยู่ในสภาวะของการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาอย่างรวดเร็ว ความรู้ทั้งหลายจึงอาจล้าสมัยได้ในเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นกรอบความคิดของการใช้ความรู้ด้านเทคโนโลยีในจึงไม่ได้หมายถึงความรู้ทั่วไปด้านเทคโนโลยี (Computer Literacy) เท่านั้น แต่หมายรวมถึงความยืดหยุ่นและความคล่องตัวของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศหรือฟิตเนส (Fluency of Information Technology–FITness) กล่าวคือ ผู้สอนจำเป็นต้องมีความเข้าใจเทคโนโลยีในระดับที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้งานในชีวิตประจำวันได้

ณัฐดนัย เนียมทอง (2561) กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของเทคโนโลยีการศึกษาที่มีมาแต่เดิมคงไม่มีการเปลี่ยนแปลง หากเพียงแต่เปลี่ยนมุมมองให้เข้ากับยุคสมัยที่ว่าเป็นยุคแห่งดิจิทัล และก็ประยุกต์ใช้ให้เข้ากับสถานการณ์ ดังนี้

1. Connectivity องค์ประกอบด้านเครื่องคอมพิวเตอร์และการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต ที่มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างก้าวกระโดด แท็บเล็ตและสมาร์ตโฟน คือรูปแบบหนึ่งที่แสดงให้เห็นวิวัฒนาการทางคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีที่ตอบสนองการใช้งานและการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล ตามติดมาด้วยโปรแกรมประยุกต์บนอุปกรณ์เคลื่อนที่ หรือที่เรียกว่าแอปพลิเคชันผ่านเทคโนโลยีการเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ตที่ประยุกต์ใช้ร่วมกับเทคโนโลยีการสื่อสารที่ทันสมัยมากขึ้นในปัจจุบัน

2. Capacity building การสร้างขีดความสามารถการเรียนรู้ของผู้เกี่ยวข้องซึ่งมีความสำคัญอย่างมากในการผลักดันการเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จะเห็นได้จากนโยบายจากผู้บริหารหน่วยงานการศึกษา

3. Content สิ่งสำคัญที่เป็นเหมือนศูนย์กลางขององค์ประกอบคือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้เพื่อการสื่อสารแลกเปลี่ยนและเรียนรู้ ไม่ว่าเทคโนโลยีจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าใดแต่ต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานที่สอดคล้องและเหมาะสมกับเนื้อหา

4. Culture วัฒนธรรม คือ องค์ประกอบที่สะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงได้มากที่สุดในการเรียนการสอนที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลงจากการเรียนการสอนที่ครูพบกับนักเรียนเทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ก็สร้างวัฒนธรรมอีกรูปแบบหนึ่งได้เช่นกัน ในยุคของดิจิทัลวัฒนธรรมของสังคมออนไลน์ที่ประยุกต์ตามพฤติกรรมของเทคโนโลยี ตัวอย่างเช่น วัฒนธรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ที่เปลี่ยนจากการพูดคุยกันในห้องเรียนไปเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันผ่านสื่อสังคมออนไลน์และเทคโนโลยีดิจิทัลต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดความรู้ สร้างการเรียนรู้ได้จริงมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เราจึงควรเรียนรู้และให้ความสำคัญกับเทคโนโลยีด้านการศึกษาเพื่อก่อให้เกิดพลเมืองดิจิทัลที่มีคุณภาพในยุคที่เรียกได้ว่า Digital Education

ศิริยุพา รุ่งเริงสุข (2561) ได้เสนอองค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการทำงานของผู้นำ หรือผู้บริหารว่าสามารถใช้เทคโนโลยีพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานได้ ดังนี้

1. มีเครื่องมือประมวลวิเคราะห์ข้อมูล (Analytic tools) อยู่ในคอมพิวเตอร์แบบพกพาหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ก็จะทำให้มีความสะดวกสบาย เพียงแค่กดปุ่มแป้นคอมพิวเตอร์หรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ก็สามารถเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ มาประมวลเปรียบเทียบกันได้แล้วอย่างรวดเร็วสามารถวางกลยุทธ์ในการทำงานได้อย่างสะดวกรวดเร็ว

2. มีคอมพิวเตอร์แบบพกพาหรือโทรศัพท์เคลื่อนที่ ที่สามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้ทุกที่ทุกเวลา เพื่อสะดวกต่อการเข้าถึงข้อมูลต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

3. มีเว็บไซต์เป็นของตนเอง ผู้บริหารทั่วโลกควรจะมีเว็บไซต์เป็นของตนเองเพื่อใช้เป็นช่องทางในการแนะนำตัวเองว่าเป็นใคร เก่งเรื่องอะไร เคยทำอะไรสำเร็จมาแล้วเคยติดต่อธุรกิจกับใคร มีใครอยู่ในเครือข่ายความสัมพันธ์ทั่วโลกบ้าง หากใครอยากอ่านผลงานโครงการต่าง ๆ ก็สามารถคลิกดูได้แล้วยังแชร์ให้คนอื่น ๆ ได้รู้จักด้วย นอกจากการควบคุมติดตามและประเมินผลแนะนำตนเองอย่างกว้างขวางแล้วในเรื่องของการประชาสัมพันธ์หาลูกค้า หาซัพพลายเออร์หาหุ้นส่วนธุรกิจ และอื่น ๆ ก็สามารถทำได้อย่างแทบไม่มีขีดจำกัดทั่วโลกใบนี้การมีเว็บไซต์ของตนเอง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์และสังเคราะห์กรอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ประกอบที่สำคัญ ดังตารางที่ 2.6 และตารางที่ 2.7 ซึ่งมีรายละเอียดปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2.6 การวิเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล / แหล่งข้อมูล	Buehler (2016)	เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559)	สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560)	ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2560)	ณัฐนัย เนียมทอง (2561)	ศิริยุพา รุ่งเรืองสุข (2561)	ความถี่	องค์ประกอบที่เลือก
1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)	-	√	√	√	-	√	4	√
2. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)	-	√	√	√	√	√	5	√
3. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)	√	√	√	√	√	-	5	√
4. อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT)	-	-	√	-	-	-	1	-
5. การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน	-	-	√	-	-	-	1	-
6. การผลิตชุดข้อมูลเพื่อการบริการสาธารณะ	-	-	√	-	-	-	1	-
7. การใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน	-	-	√	-	-	-	1	-
8. การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานประจำ	-	-	√	-	-	-	1	-
9. การสร้างภาพลักษณ์	√	-	-	-	-	-	1	-
10. ช่องทางในการติดต่อเครือข่ายงาน	√	-	-	-	-	-	1	-
11. การประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูล	√	-	-	-	-	-	1	-
12. Capacity building การสร้างขีดความสามารถการเรียนรู้	-	-	-	-	√	-	1	-
13. Culture เทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ก็สร้างวัฒนธรรม	-	-	-	-	√	-	1	-

จากตารางที่ 2.6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพบว่าองค์ประกอบที่มีความถี่สูง (ใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจากความถี่ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป) เป็นกลุ่มองค์ประกอบในระดับความถี่สูงสุด 3 องค์ประกอบ ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) (ความถี่ = 4)
องค์ประกอบที่ 2 เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Mobility Device) (ความถี่ = 5)
องค์ประกอบที่ 3 อุปกรณ์สื่อสาร (Social Network) (ความถี่ = 5)

ตัวองค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลสามารถจัดกลุ่มองค์ประกอบจากข้อมูลข้างต้น โดยรวมองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกันไว้ในข้อเดียวกัน ทำให้สรุปองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้รายละเอียดดังปรากฏตารางที่ 2.7

ตารางที่ 2.7 การสังเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล

องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล	การสังเคราะห์องค์ประกอบ
1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)	6. การผลิตชุดข้อมูลเพื่อการบริการสาธารณะ
	8. การใช้โปรแกรมดิจิทัลเพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับงานประจำ
	12. Capacity building การสร้างขีดความสามารถการเรียนรู้
2. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)	7. การใช้ข้อมูลระหว่างหน่วยงาน
	9. การสร้างภาพลักษณ์
	10. ช่องทางในการติดต่อเครือข่ายงาน
	11. การประชาสัมพันธ์และการวิเคราะห์ข้อมูล
3. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)	4. อินเทอร์เน็ตของสรรพสิ่ง (Internet of Things: IoT)
	5. การประยุกต์ใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อการทำงาน
	13. Culture เทคโนโลยีที่นำมาประยุกต์ใช้ก็สร้างวัฒนธรรม

จากผลการศึกษาทฤษฎีเพื่อการกำหนดองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยสามารถสรุปองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่นำมาใช้เป็นกรอบการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ได้สรุปองค์ประกอบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) 2) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) และ 3) อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, น. 3) ได้ให้ความหมายคำว่า คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) หมายถึง บริการที่ใช้กำลังประมวลผล หน่วยจัดเก็บข้อมูล และระบบออนไลน์ต่าง ๆ จากผู้ให้บริการ เพื่อลดความยุ่งยากและซับซ้อนในการติดตั้ง ดูแลระบบ ช่วยประหยัดเวลาและลดต้นทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายเอง ซึ่งก็มีทั้งแบบบริการฟรีและแบบเสียค่าใช้จ่าย โดยสามารถใช้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต จากที่ไหนก็ได้เช่น บริการ Google Apps for

Education เป็นชุดโปรแกรมการประมวลผลแบบคลาวด์ ซึ่งชุดโปรแกรมนี้รวมเว็บแอปพลิเคชันยอดนิยมของ Google ต่าง ๆ

สถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติ (2564, น. 5) ได้ให้คำจำกัดความว่า คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) คือ ลักษณะของการทำงาน โดยผู้ใช้บริการไม่จำเป็นต้องมีความรู้ในเชิงเทคนิค เพียงแค่ผู้ใช้บริการเชื่อมต่อกับระบบอินเทอร์เน็ต และเรียกบริการที่ต้องการก็สามารถเริ่มทำงานนั้นได้อย่างง่ายดาย ในลักษณะของเว็บแอปพลิเคชัน โดยให้ผู้ใช้ทำงานผ่านเว็บบราวเซอร์ ขณะเดียวกันซอฟต์แวร์และข้อมูลทั้งหมด จะถูกเก็บไว้บนเซิร์ฟเวอร์ของผู้ให้บริการ

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (2564, น. 2) ได้ให้ความหมาย Cloud Computing ไว้ว่า คือบริการที่ครอบคลุมถึงการให้ใช้กำลังประมวลผล หน่วยจัดเก็บข้อมูล และระบบออนไลน์ต่าง ๆ จากผู้ให้บริการ เพื่อลดความยุ่งยากในการติดตั้ง ดูแลระบบช่วยประหยัดเวลาและลดต้นทุนในการสร้างระบบคอมพิวเตอร์และเครือข่ายเอง ซึ่งก็มีทั้งแบบบริการฟรีและแบบเก็บเงิน

สถาบันสัญลักษณ์รหัสแท่งไทย (TANC) (2564, น. 10) ได้ให้ความหมายคำว่า คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) คือ บริการเช่าใช้ระบบคอมพิวเตอร์ และทรัพยากรแบบครบวงจร โดยสามารถเลือกเช่าฮาร์ดแวร์และ/หรือซอฟต์แวร์ ไม่ว่าจะเป็นระบบเครือข่าย (Server) การติดตั้งฐานข้อมูล (Database) การทดสอบระบบ (Testing) การประมวลผลที่รองรับได้หลากหลายระบบปฏิบัติการ (Platform) ตลอดจนถึงการจัดเก็บข้อมูลทั้งหมดของผู้ใช้บริการ (Storage) ทั้งหมดนี้เป็นบริการผ่านทางออนไลน์จึงทำให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าถึงข้อมูลได้ตลอดเวลาที่ต้องการและสามารถทำงานจากที่ไหนก็ได้

จากการศึกษาคลาวด์คอมพิวติ้งดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) หมายถึง เทคโนโลยีการให้บริการทรัพยากรทางคอมพิวเตอร์ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต เช่น พื้นที่จัดเก็บข้อมูล ระบบฐานข้อมูล และโปรแกรมประยุกต์ โดยไม่จำเป็นต้องติดตั้งหรือจัดเก็บข้อมูลไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของผู้ใช้ ซึ่งในการวิจัยนี้ใช้เพื่อสนับสนุนการจัดเก็บ การเข้าถึง และการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบที่ 2 เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)

อดิเทพ บุตราช (2553, น. 4) ซึ่งได้ให้นิยามคำว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ หมายถึง กลุ่มคนที่รวมกันเป็นสังคมและมีการทำกิจกรรมร่วมกันบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งอยู่ในรูปแบบของเว็บไซต์มีการแพร่ขยายออกไปเรื่อย ๆ โดยใช้รูปแบบของการติดต่อสื่อสารผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต มีการสร้างเครือข่ายชุมชนเสมือนบนเครือข่ายคอมพิวเตอร์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การทำกิจกรรมต่าง ๆ รวมทั้งการใช้ประโยชน์ ทางด้านการศึกษา ธุรกิจและความบันเทิงของคนในสังคม ปัจจุบันส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตอยู่กับสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น มีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์เพื่อบอกเล่าเรื่องราวประสบการณ์ รูปภาพ และวิดีโอ ที่ผู้ใช้จัดทำขึ้นเอง หรือพบเจอจากสื่อต่าง ๆ แล้วนำมาแบ่งปันให้กับเพื่อนและผู้อื่นที่อยู่ในเครือข่ายของตนได้ทราบผ่านทางเว็บไซต์ของเครือข่ายสังคมออนไลน์

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, น. 3) ได้ให้ความหมายคำว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) หมายถึง เว็บไซต์หรือโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่อนุญาตให้สื่อสารและแลกเปลี่ยนข้อมูลสารสนเทศกันในอินเทอร์เน็ตด้วยการใช้ในคอมพิวเตอร์หรือ โทรศัพท์เคลื่อนที่ (Cambridge

Dictionary, 2021) เช่น เฟซบุ๊ก, ไลน์, ทวิตเตอร์ หรือช่องทางอื่น ๆ ที่สามารถติดต่อสื่อสารกันภายในสถานศึกษา หรือระหว่างกลุ่มงาน เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล เอกสารต่าง ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน สะดวก รวดเร็ว และลดขั้นตอนในการดำเนินงาน ซึ่งผู้บริหาร สถานศึกษาต้องสามารถที่จะเลือกใช้สื่อสังคมออนไลน์เหล่านั้นอย่างถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะงานการบริหารของสถานศึกษา เช่น ใช้กลุ่ม LINE เพื่อการสื่อสารที่รวดเร็วทั่วถึงเฉพาะกลุ่มในการสื่อสารข้อมูล ความรู้ ความเข้าใจในการทำงาน ปัจจุบันนี้สื่อสังคมออนไลน์สามารถใช้เป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการบริหารงานของสถานศึกษา

จากการศึกษาเครือข่ายสังคมออนไลน์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social network) หมายถึง แพลตฟอร์มดิจิทัลที่ใช้ในการสื่อสาร แลกเปลี่ยนข้อมูล และสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เช่น ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ซึ่งในการวิจัยนี้ใช้เป็นช่องทางในการติดตามพฤติกรรม ให้คำปรึกษา และประสานงานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบที่ 3 อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)

เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559, น.4) ได้ให้ความหมายคำว่า อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) หมายถึง อุปกรณ์พกพาที่สามารถใช้งานได้ทุกสถานที่ เช่น โทรศัพท์มือถือ สมาร์ตโฟน แท็บเล็ต และอุปกรณ์คอมพิวเตอร์อื่น ๆ มีความสามารถเข้าถึงบริการอินเทอร์เน็ต เพื่อการใช้งานแบบเคลื่อนที่ได้ เพราะอุปกรณ์เหล่านี้มีแอปพลิเคชันที่ช่วยให้ผู้ใช้ไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์ บุคลากรสถานศึกษาหรือแม้แต่นักเรียนก็สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (2564, น. 2) ได้ให้ความหมายคำว่า Mobile Device หมายถึง อุปกรณ์ขนาดเล็กที่สามารถพกพาได้ใช้ในการติดต่อสื่อสารผ่านบนเครือข่ายไร้สาย เช่น Laptop, Smart Phone และ Tablet เป็นต้น ที่ในสังคมยุคปัจจุบันนี้มีการใช้อุปกรณ์พกพาเหล่านี้กันอย่างแพร่หลาย เพราะอุปกรณ์พกพานี้ช่วยในเรื่องความสะดวกสบายสามารถที่จะทำงานได้แบบไร้พรมแดน รวดเร็ว สะดวกในการพกพา

จากการศึกษาอุปกรณ์สื่อสารดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device) หมายถึง อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์แบบพกพาที่สามารถเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและใช้ในการสื่อสารหรือเข้าถึงข้อมูลได้ เช่น โทรศัพท์สมาร์ตโฟน แท็บเล็ต หรือคอมพิวเตอร์พกพา ซึ่งในการวิจัยนี้ใช้เป็นเครื่องมือในการเข้าถึงและบันทึกข้อมูลในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา

ตารางที่ 2.8 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบของการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

องค์ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในการรวบรวมและรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนักเรียนในหลากหลายด้านของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการส่งเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเหมาะสม	1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Google Sheets, Google Drive ในการเก็บและบันทึกข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบและทันสมัย 2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Google Meet เป็นช่องทางในการติดตามพฤติกรรม และสำรวจข้อมูลของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง 3. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมและการมาเรียนของนักเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา 4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง ในการประสานงานและขอข้อมูลจากผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ 5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ในการประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนข้อมูลของนักเรียน

(ต่อ)

ตารางที่ 2.8 (ต่อ)

องค์ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
		6. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อเพิ่มความสะดวกและความรวดเร็วในการขอข้อมูลนักเรียน 7. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายรูปแบบร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อให้ข้อมูลของนักเรียนทันสมัย ครบถ้วน และนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ใช้ในการพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยเกณฑ์การคัดกรองที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนปกติ และกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงหรือมีปัญหา	1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets ในการจัดการและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนจากหลายแหล่ง (ประวัติ, การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง) เพื่อการคัดกรองอย่างมีประสิทธิภาพ 2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Docs, Google Sheets ในการบันทึกและแปรผลการคัดกรองนักเรียนรายห้องเรียนและระดับชั้นเรียน 3. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive, Google Docs, Google Sheets เพื่อรายงานผลการคัดกรองนักเรียนในภาพรวมระดับสถานศึกษา

(ต่อ)

ตารางที่ 2.8 (ต่อ)

องค์ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
		4. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line Group เป็นช่องทางในการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีคุณภาพชีวิตและพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มปกติเกิดความเสี่ยงหรือปัญหาในอนาคต และยังเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาให้สามารถพัฒนาตนเองกลับคืนสู่กลุ่มปกติได้	1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้ Google Meet, Zoom, Microsoft Teams หรือผ่านอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ 2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน3. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบ Online ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ 3. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone และ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง เพื่อสนับสนุนกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

(ต่อ)

ตารางที่ 2.8 (ต่อ)

องค์ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
		4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs, Drive ในการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5. สถานศึกษามีการส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางคลาวด์คอมพิวติ้ง เครือข่ายสังคมออนไลน์ และอุปกรณ์สื่อสารพกพา 6. สถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านช่องทางดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ควบคู่กับการวางแผนและดำเนินการหาวิธีการช่วยเหลือที่หลากหลาย เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดปัญหา และเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม	1. สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้นและกิจกรรมเสริมหลักสูตร พร้อมใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง (Google Form, Docs, Drive) ในการบันทึกข้อมูลวิเคราะห์แนวทางช่วยเหลือ และรายงานผล 2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

(ต่อ)

ตารางที่ 2.8 (ต่อ)

องค์ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
		3. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมถึงการส่งรายงานผลการดำเนินงาน 4. สถานศึกษามีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และผลการช่วยเหลือนักเรียนผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Google Drive เพื่อความสะดวกและเป็นระบบ 5. สถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างครู ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางออนไลน์และเทคโนโลยีต่าง ๆ 6. สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลและรายงานที่บันทึกไว้ในระบบคลาวด์และสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ 7. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลและกิจกรรมเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย

(ต่อ)

ตารางที่ 2.8 (ต่อ)

องค์ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
5. ด้านการส่งต่อ	กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่มีดำเนินการในการนำนักเรียนที่มีปัญหาซึ่งเกินขอบเขตความสามารถในการดูแลช่วยเหลือของตนเอง ส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และทักษะในการให้การช่วยเหลือ	1. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อประสานงานส่งต่อนักเรียนกับผู้เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว หรือครูอนามัย เพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที 2. สถานศึกษาใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานประวัติและความคิดเห็นผู้ปกครอง 3. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการส่งรายงานข้อมูล นักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้การช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ4. สถานศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการส่งข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้อง 4. สถานศึกษาประสานงานส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกเมื่อสถานศึกษาไม่สามารถช่วยเหลือได้ โดยใช้ทั้งอุปกรณ์สื่อสารพกพา และเครือข่ายสังคมออนไลน์

(ต่อ)

ตารางที่ 2.8 (ต่อ)

องค์ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด
		5. สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน จากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยใช้ระบบคลาวด์ในการบันทึกผลอย่างต่อเนื่อง 6. สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ผ่านช่องทางการสื่อสารออนไลน์และอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้สามารถประเมินและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

2.4 แนวทางการพัฒนา

2.4.1 ความหมายแนวทางการพัฒนา

คำว่า แนวทาง มีนักวิชาการให้ความหมายไว้ ดังนี้

Good (1973, p. 13) ได้กล่าวไว้ว่าแนวทาง หมายถึง แบบอย่างของสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างหรือทำซ้ำเป็นตัวอย่าง เพื่อการลอกเลียนแบบเป็นสิ่งที่เป็นตัวแบบของสิ่งหนึ่ง เป็นหลักการหรือแนวคิด หรือเป็นชุดของปัจจัยหรือตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน

Stoner และ Wankel (1986, p. 24) ได้ให้ความหมายแนวทาง ว่าหมายถึง การจำลองความจริงของปรากฏการณ์ เพื่อทำให้เข้าใจความสัมพันธ์ที่สลับซับซ้อนของปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้ง่ายยิ่งขึ้นเป็นการสร้างมโนทัศน์เกี่ยวกับชุดของปรากฏการณ์และมีจุดมุ่งหมาย เพื่อทำให้เกิดความชัดเจนของนิยามความสัมพันธ์และประพจน์ที่เกี่ยวข้อง

สรุปได้ว่า แนวทาง หมายถึง วิธีการหรือทางปฏิบัติที่กำหนดไว้เป็นหลักในการดำเนินงาน โดยอาจอยู่ในรูปของแบบอย่าง ตัวแบบ หรือหลักการที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้หรือเลียนแบบได้ อีกทั้งยังเป็นการจำลองหรือสร้างมโนทัศน์ของปรากฏการณ์ต่าง ๆ เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ที่ซับซ้อนให้เข้าใจได้ชัดเจนและง่ายขึ้น

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง ได้มีนักวิชาการกล่าวถึง คำว่า พัฒนา มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2532 น. 23) สรุปว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีการกระทำให้เกิดขึ้นหรือมีการวางแผนกำหนดทิศทางไว้ล่วงหน้า และการเปลี่ยนแปลงนี้จะมีสองส่วนที่เกี่ยวข้อง คือ การเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพรวมทั้งจะต้องมีทิศทางที่ดีขึ้นเท่านั้น

ปกรณ์ ปรียากร (2538, น. 18) ได้กล่าวว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทีละเล็กละน้อย โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่สามารถขยายตัวขึ้น เติบโตขึ้น มีการปรับปรุงให้ดีขึ้นและเหมาะสมกว่าเดิม หรืออาจก้าวหน้าไปถึงขั้นที่อุดมสมบูรณ์เป็นที่น่าพอใจ

สนธยา พลศรี (2547, น.5-6) กล่าวไว้ว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสิ่งใดสิ่งหนึ่งให้เกิดความเจริญเติบโตงอกงามและดีขึ้นจนเป็นที่พึงพอใจ

สรุปได้ว่า การพัฒนา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงที่มีการวางแผนหรือดำเนินการอย่างมีทิศทาง เพื่อนำไปสู่ความเจริญเติบโตทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยเป็นการปรับปรุงทีละขั้นตอนให้ดีขึ้น เหมาะสมขึ้น และนำไปสู่ความก้าวหน้าที่สร้างความพึงพอใจ รวมทั้งเป็นการคลี่คลายหรือเปลี่ยนแปลงในทางที่เจริญงอกงามกว่าเดิม

จากการศึกษาความหมายของการพัฒนาและแนวทาง ผู้วิจัยสรุปได้ว่า “การพัฒนา” หมายถึง กระบวนการเปลี่ยนแปลงที่มีทิศทางชัดเจน มุ่งสู่ความเจริญงอกงามและคุณภาพที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วน “แนวทาง” คือ หลักการหรือวิธีการที่กำหนดไว้เพื่อใช้เป็นแบบอย่างหรือตัวแบบในการดำเนินงาน เมื่อนำสองความหมายมาประสานกัน “แนวทางการพัฒนา” จึงหมายถึง ขอบเขตหรือวิถีที่กำหนดไว้เพื่อผลักดันการเปลี่ยนแปลงให้เกิดการปรับปรุงและยกระดับคุณภาพได้อย่างเป็นระบบและยั่งยืน

2.5 คู่มือและแนวทางการสร้างคู่มือ

การวิจัย แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ครั้งนี้กำหนดแนวทาง คือ กระบวนการและการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยการใช้คู่มือในการพัฒนา ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเกี่ยวกับหลักการและแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างคู่มือ ดังนี้

2.5.1 ความหมายของคู่มือ

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคู่มือมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของคู่มือ ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2556) ได้ให้ความหมายของคู่มือไว้ว่า สมุดหรือหนังสือที่ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่ต้องการรู้เพื่อใช้ประกอบตำราเพื่ออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการศึกษาหรือการปฏิบัติเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อแนะนำวิธีการใช้อุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ (2554, น. 8) ได้ให้ความหมายของคู่มือ (Handbook or Manual) หมายถึง เอกสารที่รวบรวมเนื้อหาทั้งทฤษฎีและแบบฝึกปฏิบัติเพื่อใช้ประกอบหรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยมีรายละเอียดและแนะนำวิธีการปฏิบัติในกิจกรรมเป็นการให้คำอธิบายและเฉลยปัญหาหรือข้อสงสัยเพื่อให้ได้ความรู้และคำตอบอย่างรวดเร็วด้วย

ตนเอง นิยมจัดทำเป็นรูปเล่มทำให้สามารถรู้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนั้นได้มากขึ้นและมักจะมีภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจและเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น

เรืองชัย จรุงศิรวัฒน์ (2554, น. 43) กล่าวว่า คู่มือ หมายถึง เอกสารที่ให้ความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งมีการอธิบายขั้นตอนและวิธีการใช้อย่างเป็นระบบ โดยมีรายละเอียดของข้อมูลแบ่งเป็นส่วน ๆ เพื่อแนะนำขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ผู้ใช้สามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามที่ผู้จัดทำกำหนด

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของคู่มือ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า คู่มือ หมายถึง เอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ความรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งตามวัตถุประสงค์ หรือเพื่อแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยจัดทำเป็นข้อความรู้ประกอบการอธิบาย ตำรา โดยมีการอธิบายขั้นตอน และวิธีการใช้ที่ครอบคลุม เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจ สามารถปฏิบัติตาม แนวทางวัตถุประสงค์ได้อย่างถูกต้อง

2.5.2 องค์ประกอบของคู่มือ

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคู่มือมีนักวิชาการได้กล่าวถึงองค์ประกอบของคู่มือ ไว้ดังนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 17) ได้จัดทำคู่มือการจัดกิจกรรมฝึกอบรมสภานักเรียนขึ้นเพื่อเป็นกรอบและแนวทางในการฝึกอบรมกิจกรรมสภานักเรียน สำหรับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาให้สามารถถ่ายทอดหลักการของสภานักเรียน สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมสภานักเรียนไปประจำวันได้อย่างเหมาะสมคู่มือการจัด กิจกรรมฝึกอบรมสภานักเรียน ประกอบด้วย 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) โครงสร้างของหลักสูตรและ 4) ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ส่วนที่ 2 โครงสร้างหลักสูตรการจัดกิจกรรมฝึกอบรมสภานักเรียนซึ่งเป็นรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะอบรมพัฒนาและกิจกรรมต่าง ๆ

ส่วนที่ 3 เครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้จากการฝึกอบรม ประกอบด้วย 1) แบบสำรวจความพึงพอใจการจัดฝึกอบรมสภานักเรียน 2) แบบสังเกตพฤติกรรม 3) แบบประเมินผลงาน และ 4) แบบสัมภาษณ์

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (2562, น. 33) ได้เขียนถึงองค์ประกอบของการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงาน 8 ส่วน ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ (Objectives) เป็นการชี้แจงให้ผู้อ่านทราบถึงวัตถุประสงค์ในการจัดทำเอกสารเรื่องนี้ขึ้นมา

2. ขอบเขต (Scope) เป็นการชี้แจงให้ผู้อ่านทราบถึงขอบเขตของกระบวนการในคู่มือว่าครอบคลุมตั้งแต่ขั้นตอนใดถึงขั้นตอนใดหน่วยงานใดกับใครที่ใดและเมื่อใด

3. คำจำกัดความ (Definition) เป็นการชี้แจงให้ผู้อ่านทราบถึงคำศัพท์เฉพาะซึ่งอาจเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษหรือคำย่อที่กล่าวถึงภายใต้ระเบียบปฏิบัตินั้น ๆ เพื่อให้เป็นที่เข้าใจ ๆ

4. ความรับผิดชอบ (Responsibilities) เป็นการชี้แจงให้ผู้อ่านทราบว่าใครบ้างที่เกี่ยวข้องกับระเบียบปฏิบัตินั้น ๆ โดยมักจะเรียงจากผู้มีอำนาจหรือตำแหน่งสูงสุดลงมา

5. ขั้นตอนการปฏิบัติงาน (Procedure) เป็นการอธิบายขั้นตอนการทำงานอย่างละเอียดว่าใครทำอะไรที่ไหนเมื่อใดโดยสามารถจัดทำได้ในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่การใช้ข้อความอธิบาย หรือการใช้ตารางอธิบายหรือการใช้แผนภูมิหรือการใช้ Flow Chart

6. เอกสารอ้างอิง (Reference Document) เป็นการชี้แจงให้ผู้อ่านทราบถึงเอกสารอื่นใดที่ต้องใช้ประกอบคู่กันหรืออ้างอิงถึงกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานนั้น ๆ สมบูรณ์ ได้แก่ ระเบียบปฏิบัติเรื่องอื่นพระราชบัญญัติกฎหมายกฎระเบียบหรือวิธีการทำงาน เป็นต้น

7. แบบฟอร์มที่ใช้ (Form) เป็นการชี้แจงให้ผู้อ่านทราบถึงแบบฟอร์มต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในการบันทึกข้อมูลเกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานของกระบวนการนั้น ๆ แบบฟอร์มที่ใช้ระบุรายชื่อแบบฟอร์มที่ใช้ติดตามผลการดำเนินการตามคู่มือที่แสดงให้ทราบถึงแบบฟอร์มต่าง ๆ สำหรับการบันทึกข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานของกระบวนการนั้น ๆ โดยขอให้แสดงตัวอย่างแบบฟอร์มไว้ในภาคผนวก

8. เอกสารบันทึก (Record) เป็นการชี้แจงให้ผู้อ่านทราบว่าบันทึกใดบ้างที่ต้องจัดเก็บเพื่อเป็นข้อมูลหรือหลักฐานการปฏิบัติงานนั้น ๆ พร้อมทั้งระบุถึงผู้รับผิดชอบในการจัดเก็บที่ระยะเวลาและวิธีการจัดเก็บ

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของคู่มือ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา หมายถึง คู่มือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบประกอบด้วย 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กระบวนการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล ทั้งในการสร้างคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เพื่อให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับประเด็นการวิจัย ผู้วิจัยจึงได้กำหนดองค์ประกอบของคู่มือขึ้นมา

2.6 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น

การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น เป็นวิจัยที่มีประโยชน์อย่างมากในการทำให้มีการวางแผน มีทิศทางต่อไปได้ และมีโอกาสเกิดเกิดผลสัมฤทธิ์ตามความมุ่งหวัง นอกจากนี้ยังใช้เป็นหลักเทียบความสำเร็จของการดำเนินงานทำให้นักประเมินสามารถวางแผนการปฏิบัติภายใต้ทางเลือกที่เหมาะสม เป็นเทคนิคที่ช่วยให้การใช้ทรัพยากรในการดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในด้านต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.6.1 ความหมายของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ไว้ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคำว่า “สภาพ” หมายถึง 1) (น.) ความเป็นเองตามธรรมดาหรือตามธรรมชาติ เช่น สภาพความเป็นอยู่สภาพดินฟ้าอากาศลักษณะในตัวเอง 2) (น.) ภาวะ, ธรรมชาติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ปัจจุบัน” หมายถึง (น.) เวลาเดี๋ยวนี้, ทันที, เวลาไม่ใช่อดีตไม่ใช่อนาคต เช่น เวลาปัจจุบัน สมัยใหม่เช่นแพทย์แผนปัจจุบันดังนั้นเมื่อรวมคำว่า “สภาพ” และ “ปัจจุบัน” เข้าด้วยกันเป็น “สภาพปัจจุบัน” จะมีความหมายว่าภาวะที่เกิดขึ้นเป็นอยู่ในเวลานี้ตามธรรมชาติ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคำว่า “พึง” หมายถึง (ว.) คำช่วยกริยาอื่นหมายความยอมตามแปลว่า ควร เช่น พึงไปว่าควรไปหมายความจำเป็น แปลว่าต้อง เช่นกิจที่สงฆ์จะพึงทำว่ากิจที่สงฆ์จะต้องทำ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายของคำว่า “ประสงค์” หมายถึง (ก.) ต้องการ, อยากได้, มุ่งหมาย, มุ่งดังนั้นเมื่อรวมคำว่า “สภาพ”, “พึง” และ “ประสงค์” เข้าด้วยกันเป็น “สภาพที่พึงประสงค์” จะมีความหมายว่าภาวะที่ต้องการให้เกิดขึ้นแทนภาวะที่เป็นอยู่ในเวลานี้

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สภาวะหรือสถานการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ในช่วงเวลาปัจจุบัน ซึ่งสะท้อนถึงความเป็นจริงของสิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนั้น ทั้งในด้านบริบท สภาพแวดล้อม และการดำเนินงาน ส่วน “สภาพที่พึงประสงค์” หมายถึง สภาวะหรือสถานการณ์ในอนาคตที่ต้องการให้เกิดขึ้น เป็นเป้าหมายหรือมาตรฐานที่คาดหวังไว้เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับความต้องการหรือวัตถุประสงค์ขององค์กรหรือระบบงานนั้น ๆ

2.6.2 ความหมายของความต้องการจำเป็น

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความหมายของความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, น. 62) ได้ให้ความหมายของการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ว่า เป็นกระบวนการการประเมินเพื่อกำหนดความแตกต่างของสภาพที่เกิดขึ้นกับสภาพที่ควรจะเป็นโดยระบุสิ่งที่ต้องการให้เกิดว่ามีลักษณะเช่นใดและประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่ามีลักษณะเช่นใดจากนั้นนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ประเมินสิ่งที่เกิดขึ้นจริงว่าสมควรเปลี่ยนแปลงอะไรบ้าง การประเมินความต้องการจำเป็นทำให้ได้ข้อมูลนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการจัดการศึกษา หรือการเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทางการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากการประเมิน ความต้องการจำเป็นจึงเป็นการเปลี่ยนแปลงในเชิงสร้างสรรค์ และเป็นการเปลี่ยนแปลงทางบวก

ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2560, น. 121) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการ หรือกิจกรรมเพื่อระบุความแตกต่างของสภาพที่คาดหวัง หรือสภาพที่ควรจะเป็นกับสภาพที่เป็นจริง หรือสภาพในปัจจุบัน ซึ่งมีขั้นตอนเป็นระบบเพื่อนำผลที่ได้มาวิเคราะห์สำหรับระบุขนาดความแตกต่าง และลำดับของความจำเป็นทำให้เกิดสารสนเทศในการกำหนดว่าสมควรเปลี่ยนแปลงสิ่งใด และมีลำดับก่อนหลังอย่างไรอันนำไปสู่การปรับปรุงในกระบวนการการศึกษาหรือเปลี่ยนแปลงผลที่เกิดขึ้นปลายทางโดยมุ่งผลในเชิงบวกและสร้างสรรค์

Witkin and Altechuld (1995, p. 14) ได้ให้ความหมายของความต้องการจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นโดยการให้ข้อมูลที่ดีกว่าการกำหนดวิธีแก้ปัญหาซึ่งบางครั้งอาจพบว่าสิ่งที่พยายามค้นหาหนทางแก้ไขนั้นไม่ได้สอดคล้องกับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริง

Reviere and Others (1996, pp. 17-21) ได้ให้ความหมายของความต้องการจำเป็นว่าเป็นความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่ควรจะเป็นจะเปิดโอกาสให้มีการวิเคราะห์ลักษณะของความต้องการจำเป็นนั้นต่อว่า “ช่องว่าง” ดังกล่าวมีมากเพียงใดและมีความสำคัญมาก น้อยเพียงใดและช่องว่างดังกล่าวก่อให้เกิดปัญหามากน้อยเพียงใดถ้าสภาวะของความแตกต่างไม่มากพอจนก่อให้เกิดปัญหาก็สามารถชะลอก่อนได้

McCaslin and Tibezinda (1998 pp. 44-49) ได้ให้ความหมายของความต้องการจำเป็นโดยกล่าวว่า เป็นตัวสะท้อนถึงการแก้ไขปัญหาในเรื่องนั้นนิยามของการประเมินความต้องการจำเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป คือ กระบวนการที่เป็นระบบซึ่งใช้เพื่อกำหนดความแตกต่างระหว่างสภาพที่มุ่งหวังกับสภาพที่เป็นอยู่จริงส่วนใหญ่จะเน้นที่ความแตกต่างของผลผลิต (Outcome Gaps) จากนั้นมีการจัดเรียงลำดับความสำคัญของความแตกต่างนั้นแล้วเลือกความต้องการจำเป็นที่สำคัญมาแก้ไข

McCawley (2009) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น คือ กระบวนการที่ทำให้สามารถตรวจสอบระดับความรู้ความเข้าใจและทักษะต่าง ๆ ของกลุ่มเป้าหมายได้โดยข้อมูลที่ได้จากการประเมินนี้จะช่วยทำให้เห็นถึงช่องว่างระหว่างสภาพที่เป็นจริงกับสภาพที่คาดหวัง

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความต้องการจำเป็น หมายถึง สภาพปัญหาวิกฤติที่พบอยู่ในสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันและต้องการได้รับการแก้ไขและพัฒนาที่เกิดจากความไม่สอดคล้องระหว่างสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันกับสภาพที่พึงประสงค์

2.6.3 ความสำคัญของความต้องการจำเป็น

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, น. 62) กล่าวว่า การวางแผนการทำงานจะต้องเริ่มที่การประเมินบริบทเพื่อให้เข้าใจสภาพที่เป็นอยู่ของหน่วยงานและรู้ความต้องการของหน่วยงานว่าจำเป็นต้องได้รับการสนองตอบในด้านใดการดำเนินงานดังกล่าวจำเป็นต้องมีเครื่องมือที่ช่วยในการทำงานด้วยเหตุนี้จึงมีการพัฒนาวิธีการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment Research) เพื่อช่วยวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นและแนวทางการแก้ไข

ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล (2560, น. 121) กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นเทคนิคที่ใช้ในการศึกษาและวิจัยทางการศึกษาที่ได้รับความยอมรับและนิยมนำมาใช้อย่างต่อเนื่องเพราะเป็นแนวทางเทคนิคที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อนโดยเพิ่มเติมการศึกษาสภาพจากการวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ยตัวแปรเพียงจากสภาพจริงของตัวแปรไปสู่การเพิ่มการศึกษาสภาพที่คาดหวังแล้วให้ค่าความต้องการจำเป็นดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นทำให้เกิดคุณค่าของผลวิจัยได้มากขึ้น สารสนเทศวิจัยจากกระบวนการเทคนิคดังกล่าวเป็นประโยชน์อย่างมากต่อนักบริหารระดับต่าง ๆ และผู้ปฏิบัติงานให้สามารถทราบทั้งระดับการดำเนินการในปัจจุบัน

ระดับที่คาดหวังที่จะได้รับและค่าลำดับความสำคัญของตัวแปรที่สนใจของกลุ่มตัวอย่างวิจัย ทำให้สามารถนำไปใช้ประกอบการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาได้ดีขึ้น

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความสำคัญของความต้องการจำเป็น คือ ช่วยให้เข้าใจสภาพที่เป็นอยู่ของหน่วยงาน และรู้ความต้องการของหน่วยงานว่าจำเป็นต้องได้รับการสนองตอบในด้านใด

2.6.4 ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, น. 70) อธิบายไว้ว่า กระบวนการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นโดยทั่วไปประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินงานที่จำแนกออกได้เป็น 5 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาสิ่งที่มุ่งหวัง (What Should Be)
2. การศึกษาสภาพที่เป็นอยู่จริงในปัจจุบัน (What is)
3. การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างข้อมูลที่ได้จากข้อ 1) และ 2) และจัดลำดับความสำคัญของผลที่เกิดขึ้นเพื่อกำหนดเป็นความต้องการจำเป็น
4. การวิเคราะห์สาเหตุที่ทำให้เกิดความแตกต่างในข้อ 3) และจัดลำดับความสำคัญของสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็น
5. การศึกษาและกำหนดแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากสาเหตุที่ทำให้เกิดความต้องการจำเป็นที่วิเคราะห์ได้จากข้อ (4)

McCawley (2009) ได้นำเสนอขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ทั้งหมด 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดวัตถุประสงค์ต้องการศึกษาอะไรจากการประเมินความต้องการจำเป็น
2. การเลือกกลุ่มเป้าหมายต้องการประเมินความต้องการจำเป็นจากใครหรือต้องการให้ข้อมูลแก่ใคร
3. การเก็บข้อมูลควรเลือกวิธีการเก็บข้อมูลอย่างไรเพื่อจะให้ได้ในสิ่งที่นักวิจัยต้องการรู้
4. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง หมายถึง ควรเลือกอย่างไรจึงจะได้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถอ้างอิงไปยังกลุ่มเป้าหมายหรือกลุ่มประชากรทั้งหมดได้
5. การเลือกเครื่องมือในการวิจัย หมายถึง การเลือกเครื่องมือและเทคนิคที่เหมาะสมกับการเก็บข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล หมายถึง เลือกวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลให้เหมาะสมกับรูปแบบการวิจัย
7. การติดตามผล หมายถึง การจัดการกับข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์สรุปอภิปรายเพื่อนำไปสู่การวางแนวทางเพื่อพัฒนาในอนาคต

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็น ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ได้แก่ การวางแผน การรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการรายงานผล

2.6.5 วิธีการประเมินความต้องการจำเป็น

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น มีนักวิชาการได้กล่าวถึงขั้นตอนการประเมินความต้องการจำเป็นไว้ดังนี้

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, น. 70) ได้กล่าวถึง วิธีการที่ใช้ในการประเมินความต้องการจำเป็นมีด้วยกันหลากหลายวิธี ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 วิธี ได้แก่ การสำรวจ และการจัดลำดับความสำคัญ ได้อธิบายไว้ ดังนี้

1. การสำรวจการระบุความต้องการจำเป็นที่ดำเนินการกันส่วนใหญ่ใช้วิธีการสำรวจเรียกว่าการสำรวจความต้องการจำเป็น (Needs Survey) วิธีการที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การใช้แบบสอบถามการสัมภาษณ์ การสังเกต มีรายละเอียด ดังนี้

1.1 การใช้แบบสอบถามวิธีการที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเพื่อประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้แบบสอบถามสามารถทำได้ทางไปรษณีย์การสอบถามทางโทรศัพท์การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามถือว่าเป็นการประเมินความต้องการจำเป็นที่เน้นการศึกษาจากกลุ่มเป้าหมายขนาดใหญ่และกว้าง และลักษณะข้อมูลที่ได้เป็นการแสดงความรู้สึกหรือความคิดเห็นตามการรับรู้ของผู้ตอบ เครื่องมือที่ใช้ในการระบุความต้องการจำเป็นด้วยแบบสอบถามส่วนใหญ่กำหนดรูปแบบการตอบเป็นมาตรประมาณค่าซึ่งมีทั้งรูปแบบการตอบสนองเดี่ยว (Single Response Format) คือ การให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นตามข้อรายการที่กำหนดให้ระบุระดับของความต้องการจำเป็น และรูปแบบการตอบสนองคู่ (Dual Response Format) คือ การให้กลุ่มตัวอย่างแสดงความเห็นตามข้อรายการที่กำหนดให้ระบุระดับของสภาพที่เป็นจริง และสภาพที่พึงประสงค์

1.2 การสัมภาษณ์วิธีการสำรวจด้วยการสัมภาษณ์นับเป็นวิธีการหนึ่งที่คนส่วนใหญ่นิยมใช้เช่นเดียวกับแบบสอบถามเพราะกระบวนการเก็บข้อมูลดำเนินการได้ง่ายไม่ซับซ้อนแต่จะใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเนื่องจากต้องใช้เวลาในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลเป็นรายบุคคล ทั้งนี้ต้องมีการเลือกบุคคลที่ให้สัมภาษณ์ให้เป็นผู้ที่เข้าใจสภาพบริบทขององค์กร

1.3 การสังเกตการวิจัยประเมินความต้องการจำเป็นโดยใช้การสังเกตจะมีปริมาณการนำไปใช้น้อยกว่าการใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เนื่องจากสิ้นเปลืองเวลาและมีความซับซ้อนในการวิเคราะห์ข้อมูลมากกว่า

2. การจัดลำดับความสำคัญ (Priority Setting) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของการระบุความต้องการจำเป็นการวิเคราะห์สาเหตุและการกำหนดแนวทางการแก้ไขปัญหาซึ่งจะทำให้การประเมินความต้องการจำเป็นมีความสมบูรณ์สามารถนำผลไปใช้ในการวิเคราะห์หาสาเหตุและวิธีการแก้ไขต่อไปเทคนิคที่ใช้ในการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ได้แก่ เทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองเดี่ยว และเทคนิคการจัดลำดับสำหรับข้อมูลแบบการตอบสนองคู่ ทุกวิธีมีการดำเนินการคล้ายคลึงกันประกอบด้วยขั้นตอนการดำเนินการสำคัญ คือ การให้คะแนนความสำคัญตามวิธีการที่กำหนด การจัดเรียงลำดับความสำคัญ และการสรุปผล

การจัดลำดับความสำคัญ ความแตกต่างของสองวิธีนี้อยู่ที่ขั้นตอนการให้คะแนนความสำคัญตามวิธีการที่กำหนด และการจัดเรียงลำดับความสำคัญ

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วิธีการประเมินความต้องการจำเป็นของผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์เพื่อนำมาวิเคราะห์หาดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็น

2.6.6 การวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการจำเป็น

สุวิมล ว่องวาณิช (2562, น. 279) ได้กล่าวถึง การวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นโดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) ซึ่งเป็นจัดเรียงลำดับดัชนีความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่ใช้หลักการประเมินความแตกต่าง โดยการหาค่าผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสภาพที่คาดหวัง (I) กับค่าเฉลี่ยของสภาพที่เป็นจริงในปัจจุบัน (D) แล้วหารด้วยค่าเฉลี่ยความเป็นจริงในปัจจุบัน (D) เพื่อถ่วงน้ำหนักก่อนที่จะนำมาจัดลำดับ โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับสภาพปัจจุบันแล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นตามค่า $PNI_{Modified}$ จากมากไปหาน้อยเพื่อเรียงลำดับตัวชี้วัดที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสูงสุดโดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D} \quad (2\text{-}1)$$

เมื่อ $PNI_{Modified}$ แทน ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง

I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์

D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการจำเป็น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วิธีการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นโดยใช้สูตรคำนวณหาค่า $PNI_{Modified}$ นำผลการวิเคราะห์มาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นที่จะการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2.7 บริบทการบริหารงานของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2.7.1 ภารกิจ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เป็นหน่วยงานที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีอำนาจหน้าที่ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พ.ศ. 2560 ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2560 ข้อ 5 ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

มีอำนาจหน้าที่ดำเนินการ ให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ และมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

2.7.1.1 จัดทำนโยบาย แผนพัฒนา และมาตรฐานการศึกษาของเขตพื้นที่การศึกษาให้สอดคล้องกับนโยบาย มาตรฐานการศึกษา แผนการศึกษา แผนพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐานและความต้องการของท้องถิ่น

2.7.1.2 วิเคราะห์การจัดตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนทั่วไปของสถานศึกษาและหน่วยงานในเขตพื้นที่การศึกษา และแจ้งการจัดสรรงบประมาณที่ได้รับให้หน่วยงานข้างต้นรับทราบ รวมทั้งกำกับ ตรวจสอบ ติดตามการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงานดังกล่าว

2.7.1.3 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาหลักสูตรร่วมกับสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7.1.4 กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7.1.5 ศึกษา วิเคราะห์ วิจัย และรวบรวมข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7.1.6 ประสานระดมทรัพยากรด้านต่าง ๆ รวมทั้งทรัพยากรบุคคล เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7.1.7 จัดระบบประกันคุณภาพการศึกษา และประเมินผลสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7.1.8 ประสาน ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งบุคคล องค์กรชุมชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานศึกษาประกอบการและสถาบันอื่นที่จัดการศึกษารูปแบบที่หลากหลายในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7.1.9 ดำเนินการและประสาน ส่งเสริม สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา

2.7.1.10 ประสาน ส่งเสริม การดำเนินการของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงานด้านการศึกษา

2.7.1.11 ประสานการปฏิบัติราชการทั่วไปกับองค์กรหรือหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภาครัฐเอกชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.7.1.12 ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

2.7.2 ข้อมูลทั่วไป

2.7.2.1 ที่ตั้งและสภาพภูมิศาสตร์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ตั้งอยู่เลขที่ 3 หมู่ที่ 2 ตำบลหัวขวาง อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จัดตั้งขึ้นตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ปรับปรุงแก้ไขการกำหนดเขตพื้นที่การศึกษา และกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาเพิ่มเติม พ.ศ. 2551 ลงวันที่ 18 มกราคม 2551 มีผลบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 4 กุมภาพันธ์ 2551 จัดการศึกษา 3 ระดับ ประกอบด้วย ระดับปฐมวัย

ระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตามโครงการขยายโอกาสทางการศึกษา ดำเนินการจัดการศึกษาตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีอำเภอในเขตบริการ 4 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอโกสุมพิสัย อำเภอเชียงยืน อำเภอกุดรัง และอำเภอชื่นชม

2.7.2.2 วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) ผลสัมฤทธิ์ กลยุทธ์ เพื่อให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปในทิศทางที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จึงได้ร่วมกันกำหนดทิศทางการดำเนินงาน ดังนี้

2.7.3 วิสัยทัศน์

“สร้างคุณภาพผู้เรียน ให้เป็นคนดี เก่ง มีความสุข สู่สังคมอนาคตที่ยั่งยืน”

2.7.4 พันธกิจ

2.7.4.1 ส่งเสริมการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นเลิศของผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามศักยภาพ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามหลักสูตร และทักษะที่จำเป็นต่ออนาคตในศตวรรษที่ 21

2.7.4.2 พัฒนาผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความเชี่ยวชาญในการจัดการศึกษาที่ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ

2.7.4.3 พัฒนาสถานศึกษาและระบบการบริหารจัดการศึกษาทุกระดับให้มีความปลอดภัย และสถานศึกษาสามารถจัดการศึกษาเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2.7.4.4 เพิ่มโอกาส ความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำ ให้ผู้เรียนทุกคนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

2.7.4.5 พัฒนาระบบการบริหารจัดการของหน่วยงานในสังกัดให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเหมาะสมกับบริบท

2.7.5 ผลสัมฤทธิ์

2.7.5.1 ผู้เรียนได้รับการบริการการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง เสมอภาค และเท่าเทียม

2.7.5.2 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะความรู้ และทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีสมรรถนะที่เหมาะสมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามช่วงวัย รวมถึงได้รับการส่งเสริมความเป็นเลิศเต็มตามศักยภาพ

2.7.5.3 หน่วยงานและสถานศึกษาได้รับการพัฒนาระบบบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

2.7.5.4 ผู้เรียนมีภูมิคุ้มกัน พร้อมที่จะรับมือกับภัยคุกคามรูปแบบใหม่ทุกรูปแบบ รู้เท่าทันสื่อและเทคโนโลยี ในการดำเนินชีวิตวิถีใหม่ และชีวิตวิถีถัดไปและได้รับการศึกษาในสถานศึกษาที่มีความปลอดภัย

2.7.6 กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 เพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาให้กับประชากรวัยเรียนทุกคน

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์

1. ผู้เรียนระดับปฐมวัยได้มีโอกาสเข้ารับการพัฒนาที่เหมาะสมตามวัย

2. ประชากรวัยเรียนระดับการศึกษาภาคบังคับ ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเสมอภาคจนจบการศึกษาภาคบังคับ

3. เด็กพิการและเด็กด้อยโอกาส ได้รับโอกาสทางการศึกษาที่มีคุณภาพ

4. ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

5. เด็กกลุ่มเสี่ยงที่จะออกจากระบบการศึกษา เด็กตกหล่น และเด็กออกกลางคันได้รับการช่วยเหลือให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลยุทธ์ที่ 2 ยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์

1. เด็กปฐมวัยในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีพัฒนาการสมวัย

2. ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความรักในสถาบันหลักของชาติและยึดมั่นการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นพลเมืองที่รู้สิทธิและหน้าที่ อย่างมีความรับผิดชอบ มีจิตสาธารณะ มีความรักและความภูมิใจในความเป็นไทย

3. ผู้เรียนทุกช่วงวัยในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐาน สอดคล้องกับศักยภาพ ให้เป็นผู้มีสมรรถนะและทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21

4. ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้ ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี มีสมรรถนะ ความรู้ ความเชี่ยวชาญ จรรยาบรรณและมาตรฐานวิชาชีพ และจิตวิญญาณความเป็นครู

5. สถานศึกษาจัดการศึกษาเพื่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6. สถานศึกษา สามารถจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และมีระบบการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน (Assessment for Learning) ด้วยวิธีการที่หลากหลาย ยืดหยุ่นตอบสนองต่อความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้เป็นรายบุคคล (Personalized Learning)

กลยุทธ์ที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการศึกษา

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการนำระบบข้อมูลสารสนเทศและเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในการบริหารจัดการและการให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีระบบการบริหารจัดการที่ได้มาตรฐาน

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษามีระบบการจัดสรรทรัพยากร โดยเฉพาะอัตรากำลังและงบประมาณที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท

4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา มีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมที่มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับบริบท

5. โรงเรียนคุณภาพ ได้รับการพัฒนาประสิทธิภาพที่เหมาะสมกับบริบท

กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนมีความปลอดภัยจากภัยทุกรูปแบบ

เป้าหมายเชิงกลยุทธ์

1. ผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ได้รับการดูแลด้านความปลอดภัยและสามารถปรับตัวต่อโรคอุบัติใหม่ โรคอุบัติซ้ำ

2. สถานศึกษา ได้รับการพัฒนาให้มีความปลอดภัย และจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. สถานศึกษา ได้รับการส่งเสริมให้มีความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องเพื่อความปลอดภัยของผู้เรียน

4. ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภัยคุกคามรูปแบบใหม่ทุกรูปแบบ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เป็นหน่วยงานที่มีบทบาทสำคัญในการกำกับ ดูแล ส่งเสริม และพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่รับผิดชอบ โดยมีการจัดการศึกษาในระดับปฐมวัย ประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้น ครอบคลุม 4 อำเภอ ได้แก่ อำเภอโกสุมพิสัย อำเภอเชียงยืน อำเภอกุดรัง และอำเภอชื่นชม ซึ่งมีบริบทของผู้เรียนที่หลากหลายทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ส่งผลให้สถานศึกษาจำเป็นต้องมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพเพื่อรองรับความแตกต่างระหว่างบุคคล จากวิสัยทัศน์ที่มุ่ง “สร้างคุณภาพผู้เรียน ให้เป็นคนดี เก่ง มีความสุข สู่สังคมอนาคตที่ยั่งยืน” และพันธกิจที่เน้นการพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะตามศักยภาพ รวมทั้งการลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในทุกมิติ ทั้งด้านการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของผู้เรียนอย่างเป็นระบบ นอกจากนี้ กลยุทธ์การเพิ่มโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาและการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา ยังมีความเชื่อมโยงโดยตรงกับกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น การคัดกรองนักเรียนกลุ่มเสี่ยง การช่วยเหลือเด็กตกหล่น และการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับผู้เรียนในขณะเดียวกัน กลยุทธ์การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล ยังสนับสนุนให้สถานศึกษานำระบบสารสนเทศและเครื่องมือดิจิทัลมาใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เช่น การจัดเก็บข้อมูลนักเรียน การติดตามพฤติกรรม และการประสานงานระหว่างครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยให้การดำเนินงานมีความรวดเร็ว ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งมีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานัดเรียน 5) การส่งต่อดังนั้น บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จึงเอื้อต่อการพัฒนาและขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นระบบที่เข้มแข็ง โดยเน้นการดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และตรงตามความต้องการจำเป็นของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างยั่งยืน

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อเป็นแนวคิดในการทำการศึกษาดังต่อไปนี้

2.8.1 งานวิจัยภายในประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

กิตติพงศ์ สมชอบ (2563, น. 703-707) ได้ศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย เป็นการวิจัยเอกสาร ดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ดิจิทัล จำนวน 10 เรื่อง เพื่อสังเคราะห์องค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลจากแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ 2) ยืนยันองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลตามกรอบที่ได้สังเคราะห์จากเอกสาร โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน ผลการวิจัยพบว่า การเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากรสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย มี 4 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) การใช้เครื่องมือดิจิทัลมี 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์เทคโนโลยีดิจิทัล และการระบบในการจัดการงานต่าง ๆ มาใช้ในการปฏิบัติงาน 2) การรู้และเข้าใจดิจิทัล มี 2 ตัวชี้วัด ได้แก่ การรับรู้สารสนเทศ และการประมวลผลสารสนเทศ 3) การสร้างสรรค์ มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การออกแบบปรับปรุงและประยุกต์ใช้ การสร้างสรรค์ผลงาน และการมีจริยธรรมในการใช้งาน 4) การเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลและการสร้างเครือข่าย มี 3 ตัวชี้วัด ได้แก่ การเข้าถึงการใช้ประโยชน์ในงานการสื่อสารทางดิจิทัล และการสร้างเครือข่ายดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้

วิไล รัตนทิพย์ และชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2562, น. 716-729) ได้ศึกษา เรื่อง กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม จำนวน 234 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วย ผู้บริหารและครู รวมจำนวนทั้งสิ้น 468 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามและแบบประเมินกลยุทธ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ผลการวิจัย 1) พบว่าสภาพปัจจุบันการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม โดยภาพรวม

อยู่ในระดับมากที่สุด 2) กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย กลยุทธ์ 9 กลยุทธ์ 44 มาตรการ 58 ตัวชี้วัด ประเด็นกลยุทธ์มีดังนี้ กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลยุทธ์ที่ 2 เพิ่มขีดความสามารถการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล กลยุทธ์ที่ 3 ปรับปรุงแก้ไขกลไกการวางแผนจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาทักษะกระบวนการร่วมผสานเครือข่ายติดตามนักเรียน กลยุทธ์ที่ 5 สนับสนุนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน กลยุทธ์ที่ 6 เสริมสร้างทักษะบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถการป้องกันและแก้ปัญหานักเรียน กลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลยุทธ์ที่ 8 รณรงค์และส่งเสริมการติดตามดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างใกล้ชิด และต่อเนื่อง กลยุทธ์ที่ 9 กำหนดนโยบายขยายขีดความสามารถการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ และการประเมิน ตรวจสอบกลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้และด้านความเป็นประโยชน์ พบว่า โดยภาพรวม มีความเหมาะสมความเป็นไปได้สามารถนำไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ได้จริงจนประสบความสำเร็จ อยู่ในระดับมากที่สุด

ชนกมณฐ์ แสงสี และทินกฤตพัชร์ รุ่งเมือง (2564, น. 12-23) ได้ศึกษาวิจัย แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา ด้วยกระบวนการพัฒนาคุณภาพและการสนทนากลุ่มในการสร้างแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา เก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียนและครู จำนวน 353 คน โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นและวิธีการเทียบบัญญัติไตรยางค์ตามขนาดของโรงเรียน ผู้ให้ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นผู้เชี่ยวชาญงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 7 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามและการสนทนากลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น จากนั้นนำผลที่ได้มาทำการสนทนากลุ่มเพื่อหาแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ผลการศึกษาพบว่า 1) สภาพปัจจุบันในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.40) 2) สภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 3.91)เมื่อการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ ด้านที่มีค่าสูงที่สุด 2 ด้าน คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.11) และ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.11) รองลงมาคือด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.11) ด้านการส่งต่อ ($PNI_{Modified}$ = 0.11)

และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($PNI_{Modified}$ = 0.09) และ 3) แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.83) โดยเรียงลำดับดังนี้ 1) ด้านการคัดกรองนักเรียน 2) ด้านการส่งเสริมนักเรียน 3) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 4) ด้านการส่งต่อ และ 5) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

แดนไพร สีมาคาม, วัลนิกา ฉลากบาง และเอกลักษณ์ เพียสา (2564, น. 183-194) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้อำนวยการโรงเรียนและครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำนวน 400 คนกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางของยามาเน่ และใช้การสุ่มแบบหลายขั้นตอนเครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ระหว่าง 0.80-1.00 ค่าอำนาจำแนกระหว่าง 0.42-0.94 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่คาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) ความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.31) รองลงมาคือ ด้านการส่งต่อ ($PNI_{Modified}$ = 0.31) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.29) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.29) และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($PNI_{Modified}$ = 0.29) ตามลำดับ

นรารัตน์ หงส์สกุล และพงษ์ลิขิต เพชรผล (2565, น. 80-90) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียน โรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต ประชากรที่ศึกษา คือ ประชากรในการวิจัย คือ ผู้บริหาร ครู และบุคลากรผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดใหญ่พิเศษ ในจังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 448 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครู และบุคลากร ผู้ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี จำนวน 207 คน โดยแบ่งเป็น ผู้อำนวยการสถานศึกษา จำนวน 4 คน รองผู้อำนวยการสถานศึกษาจำนวน 17 คน และครูจำนวน 186 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการจัดลำดับความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified}$) ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ = 3.33) และมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย $\overline{X}$ = 4.61) 2) ขอบข่ายการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($PNI_{Modified}$ = 0.46) ซึ่งมีองค์ประกอบคุณลักษณะพลังสุขภาพจิตที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ ด้านศักยภาพในการแก้ปัญหา ($PNI_{Modified}$ = 0.513) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหา ($PNI_{Modified}$ = 0.45) ซึ่งมีองค์ประกอบคุณลักษณะพลังสุขภาพจิตที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ ด้านการปรับตัวและยืดหยุ่น ($PNI_{Modified}$ = 0.48) และลำดับที่ 3 คือ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.44) ซึ่งมีองค์ประกอบคุณลักษณะพลังสุขภาพจิตที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือด้านศักยภาพในการแก้ปัญหา ($PNI_{Modified}$ = 0.48)

พิชาพงศ์ นาภู่ และ กฤษกนก ดวงชาทม (2565, น. 253-263) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 285 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบประเมินแนวทาง โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติบรรยาย ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นด้วยค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 2) แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อ การประเมินด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ณภัสกร มณีพุทธวรสกุล, วสันต์ชัย กากแก้ว, และธัญเทพ สิทธิเสือ (2566, น. 145-155) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของแนวทางการ พัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ 2) เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา และ 3) หาแนวทางการพัฒนาการบริหางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้รับผิดชอบงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจำนวน 318 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean $\overline{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D.$) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบรายคู่โดยใช้วิธีของ Scheffe' และการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ในสภาพปัจจุบัน เมื่อพิจารณาภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) ผลการเปรียบเทียบแนวการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ตามขนาดสถานศึกษา เมื่อพิจารณาโดยรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

2.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Williams (2008, p. 97) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการศึกษาการบริหารองค์กรและการรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างส่วนเชื่อมต่อกับเรื่องสุขภาพของเยาวชนการวิจัยเชิงบรรยายแบบกรณีศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบเพื่ออธิบายความแตกต่างของแต่ละโมเดลที่ใช้ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเพื่อสำรวจว่าโครงสร้างด้านการบริหารองค์กรแบบที่ขาดหายไปวิธีการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสัมภาษณ์บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในส่วนงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในการบริหารงานโรงเรียนจากภายนอกจากนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ในส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้กลยุทธ์แบบเน้นกรณีศึกษาในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบในหลาย ๆ กรณีผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันในพฤติกรรมด้านการเชื่อมต่อองค์ประกอบย่อยในแต่ละโมเดล และพบว่าความแตกต่างนี้มีความเด่นชัดที่สุดในการบริหารกระบวนการด้านการติดตามผลและยังมีผลกระทบต่อนักเรียนที่รับบริการจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอีกด้วย

Biddle (2009, p. 134) ได้ศึกษาการศึกษาผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงฆ่าตัวตาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นผลเนื่องมาจากการมีความคิดฆ่าตัวตาย การแสดงท่าทางหรือพยายามที่จะละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ลดลง รวมทั้งระดับการถูกสั่งพักการเรียนทดลองอย่างไรก็ตามจากการรายงานของนักเรียนที่ชอบและเข้าร่วมในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อแก้ปัญหาการคิดฆ่าตัวตายและปัญหาอื่น ๆ ทำให้สามารถทำนายรูปแบบการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์อย่างต่อเนื่อง เช่นพบว่าบางครั้งนักเรียนเหล่านี้ก็อาจจะ ใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์เพื่อการรักษาตนเองก็ได้และพบว่า รูปแบบการบริการที่มีค่านัยสำคัญทางด้านสถิติสูงสุดในการทำนายผลการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติด และสารประเภทแอลกอฮอล์ รวมทั้งการลดระดับการถูกสั่งพักการเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงคิดฆ่าตัวตาย คือส่วนที่ได้รับการประเมินโดยหน่วยงานที่ได้รับอนุญาตให้ทำการจัดหายาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ไว้ใช้ได้อย่างถูกต้องตามกฎหมายนอกจากนี้ยังพบว่า การวางระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนไว้ในโรงเรียนอื่น ๆ เช่นโรงเรียนสำหรับเยาวชนที่มีปัญหาด้านการผิดวินัย และการบริการสำหรับเด็กและเยาวชนที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานของชุมชนมีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการลดระดับการละเมิดนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ในโรงเรียน และพบว่าการรักษาผู้ป่วยนอกที่มีอาการติดยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์คือตัวทำนายผลด้านการสนับสนุน ระดับการเลื่อนชั้นเรียนหรือการจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักเรียน เหล่านั้น

Maldonado, et al. (2011) ได้วิจัยเรื่อง การยอมรับเทคโนโลยีการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศเปรู พบว่า แรงกระตุ้นในการใช้ระบบการเรียนอิเล็กทรอนิกส์มีบทบาทสำคัญมากต่อการใช้งานระบบ สถาบันการศึกษาต้องหาวิธีการที่จะกระตุ้นให้นักเรียนสนใจการเรียนอิเล็กทรอนิกส์และสิ่งที่เป็นสิ่งแรกกระตุ้นคือ การใช้งานที่ง่ายและไม่ต้องใช้ความพยายามมากที่จะเรียนรู้ และนักเรียนในพื้นที่ที่ต่างกันจะได้รับอิทธิพลทางสังคมที่ส่งผลต่อความตั้งใจการใช้เทคโนโลยีที่ต่างกันโดยนักเรียนในพื้นที่เทือกเขาแอนดีสจะได้รับอิทธิพลทางสังคมมากว่านักเรียนในพื้นที่ชายฝั่ง เพราะได้รับอิทธิพลจากอาจารย์ เพื่อนและครอบครัว ส่วนปัจจัยในเรื่องเพศ ทั้งผู้ชายและผู้หญิงไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องความตั้งใจในการใช้เทคโนโลยี อีกทั้งเงื่อนไขที่จะอำนวยความสะดวกในการใช้งานก็ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศเปรู

Dewing (2013) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลทำให้การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้นในเรื่อง Social Media: Introduction พบว่า ปัจจัยที่มีผลทำให้การใช้สื่อสังคมออนไลน์เพิ่มมากขึ้น ประกอบด้วย 1) ปัจจัยทางด้านเทคโนโลยี ที่มีการเพิ่มขีดความสามารถของเครือข่าย การปรับปรุงและพัฒนาโปรแกรม รวมถึงการพัฒนาขีดความสามารถของคอมพิวเตอร์และโทรศัพท์มือถือให้มีประสิทธิภาพและการใช้งานได้หลากหลายยิ่งขึ้น 2) ปัจจัยทางด้านสังคมที่เกิดจากกลุ่มวัยรุ่นที่มีการใช้งานสื่อสังคมออนไลน์เป็นจำนวนเพิ่มมากขึ้น 3) ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ การซื้ออุปกรณ์คอมพิวเตอร์และซอฟแวร์เพิ่มขึ้นเนื่องมาจากการพัฒนาด้านเทคโนโลยีจึงส่งผลให้อุปกรณ์ต่าง ๆ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในขณะที่ราคาได้ถูกลงและยังรวมถึงการให้ความสนใจต่อการนำสื่อสังคมออนไลน์ไปใช้ในเชิงธุรกิจเพิ่มมากขึ้น

Jansen (2013, p. 121) ศึกษาทักษะชีวิตและอาชีพโดยให้ความสำคัญกับความยืดหยุ่นในการทำงานของช่วงวัยรุ่นที่หมายถึงการปรับตัวเพื่อการเปลี่ยนแปลงและการดำเนินชีวิตที่ได้กำหนดไว้โดยมีการจัดการเวลาเพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายกลุ่มวัยรุ่นสามารถตัดสินใจและแก้ปัญหาได้โดยคำนึงถึงช่วงเวลาที่กำหนดไว้ตามเป้าหมาย นอกจากนี้หากนักเรียนมีการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งเป็นทักษะทางสังคมอย่างหนึ่งจะช่วยพัฒนาการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ แต่ในช่วงวัยรุ่นมีพัฒนาการด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งอาจมีพฤติกรรมเสี่ยงต่าง ๆ เช่น ยาเสพติด การก่อคดีโจรกรรม เป็นต้น หากมีการส่งเสริมทักษะอาจจะมีส่วนในการลดพฤติกรรมเสี่ยง และทำให้มีประสิทธิภาพในการเผชิญกับความยากลำบากรวมถึงมีการบูรณาการกับอาชีพที่ทำกันในกลุ่มวัยรุ่น โดยนักวิจัยประยุกต์ใช้แบบสอบถามเชิงสถานการณ์ (Scenario Questionnaire) พบว่าผู้เรียนมีความรู้และการใช้ทักษะชีวิตและอาชีพที่แตกต่างกัน นักวิจัยตั้งข้อสังเกตว่าการประยุกต์ใช้ทักษะการสื่อสารและการบริหารเวลาเกี่ยวข้องโดยตรงกับความยืดหยุ่น และนำผลการวิจัยใช้ในการพัฒนาชุมชนและดำเนินการความช่วยเหลือกลุ่มวัยรุ่นให้สามารถประกอบอาชีพเพื่อพัฒนาเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในและต่างประเทศจะพบว่าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีคุณค่าต่อการช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนที่จัดการศึกษาให้กับเยาชนช่วยในการป้องกัน แก้ไขปัญหา และส่งเสริมคุณภาพของนักเรียนได้เป็นอย่างดีในโรงเรียนที่ได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปปฏิบัติอย่างจริงจัง และเป็นแบบอย่างของโรงเรียนที่ปฏิบัติดีในเรื่องระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และจากงานวิจัยในประเทศจะพบว่าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกระดับมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้นจึงควรมีแนวทางปฏิบัติที่ดีและเหมาะสมสำหรับโรงเรียนเพื่อใช้ในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้การดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีกระบวนการและขั้นตอนของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อ นอกจากนี้ยังมีแนวคิดทฤษฎีอีกหลายท่านที่คล้ายคลึงกันรวมทั้งการศึกษาองค์ประกอบการวิจัย และผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ให้บรรลุเป้าหมายของการบริหารสถานศึกษาต่อไป

2.9 กรอบแนวคิดการวิจัย

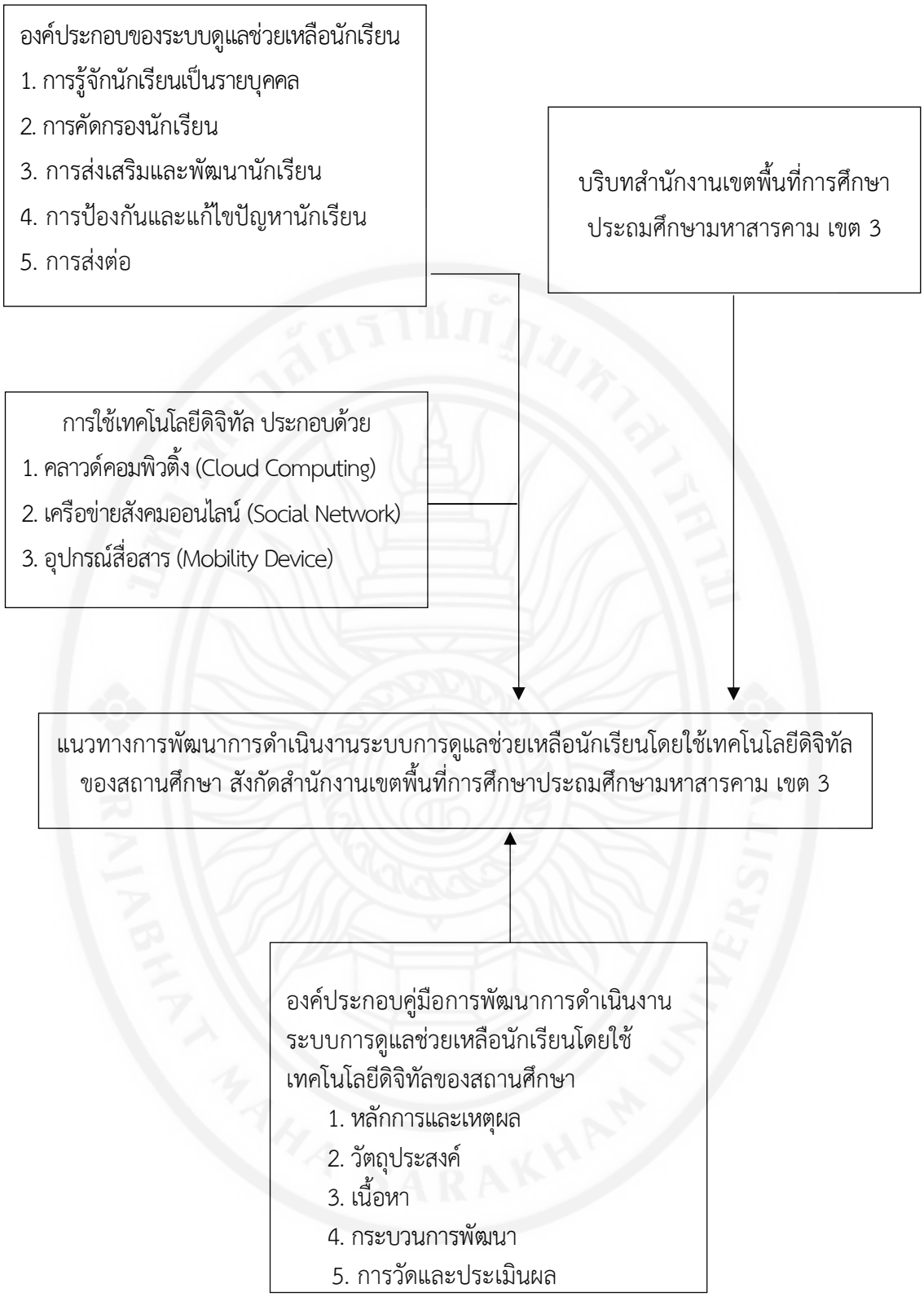
การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผู้วิจัยได้นำแนวคิด การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, น. 15-22) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ นำมาจากคู่มือแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา โดยมีรายละเอียดดังนกำหนดไว้ 5 องค์ประกอบ มีดังนี้

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน
5. การส่งต่อ

การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์องค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของ Buehler (2016), เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559), สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560), ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2560), ณัฐดนัย เนียมทอง (2561) และศิริยุพา รุ่งเริงสุข (2561) ซึ่งผู้วิจัยนำมาสังเคราะห์องค์ประกอบจากองค์ประกอบที่มีความถี่สูง (ใช้หลักเกณฑ์ในการพิจารณาจากความถี่ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป) ประกอบด้วย

1. คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing)
2. เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network)
3. อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)

ดังแผนภาพประกอบต่อไปนี้

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผู้วิจัยใช้การวิจัยแบบผสานวิธี (Mixed Methodology Research) ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ในการดำเนินการตามระยะการวิจัยทั้ง 2 ระยะ ผู้วิจัยได้กำหนดรายละเอียดในแต่ละระยะการวิจัย ไว้ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

การดำเนินการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ในระยะที่ 1 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีรายละเอียดวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา โดยใช้กรอบแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2564, น. 15-22) มาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ โดยมีรายละเอียดกำหนดไว้ 5 องค์ประกอบ ประกอบด้วย 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5) การส่งต่อ และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ผู้วิจัยได้ศึกษาองค์ประกอบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของ Buehler (2016), เอกชัย กี่สุขพันธ์ (2559), สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (2560), ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์ (2560), ณัฐดนัย เนียมทอง (2561)

และศิริยุพา รุ่งเริงสุข (2561) ประกอบด้วย 1) คลาวด์คอมพิวติ้ง (Cloud Computing) 2) เครือข่ายสังคมออนไลน์ (Social Network) และ 3) อุปกรณ์สื่อสาร (Mobility Device)

2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา มาสังเคราะห์โดยใช้ตารางสังเคราะห์เพื่อกำหนดเป็นองค์ประกอบและเนื้อหาการวิจัย

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา มีรายละเอียดวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ จำนวน 31 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 7 ตัวชี้วัด 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน จำนวน 4 ตัวชี้วัด 3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน จำนวน 6 ตัวชี้วัด 4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา จำนวน 7 ตัวชี้วัด และ 5. ด้านการส่งต่อ จำนวน 7 ตัวชี้วัด โดยเป็นกลุ่มผู้บริหารการศึกษา ศึกษานิเทศก์ กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา และมีการบริหารจัดการการศึกษา ในสถานศึกษาประสบความสำเร็จเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน จำนวน 5 คน ดังนี้

1.1 ผศ.ดร.นราวิชญ์ ศรีเปารยะ อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.2 ดร.พัชรกฤษฎิ์ พวงนิล ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

1.3 นางสาวศิรินรา บุดดานอก ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.4 นางสาวกชกร อุดรศาสตร์ ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านคุยโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.5 นายธีรชัย ผิวขม ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแก่งโกสุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ แบบลิเคอร์ท (Likert) โดยกำหนดการแปลความหมายดังนี้

5 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา โดยดำเนินการสร้าง ดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบแบบประเมิน

3.2 ร่างแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

3.3 นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาในแบบประเมินและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.4 สร้างแบบประเมินฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในลำดับถัดไป

4. วิธีการดำเนินการ

4.1 ขอหนังสืออนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อเก็บข้อมูล จำนวน 5 คน และติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประสานวัน เวลา และสถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 นำแบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 คน เพื่อประเมินความเหมาะสม

4.3 ปรับปรุงแก้ไขความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจากผลการประเมิน

4.4 สรุป และสร้างองค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาที่สมบูรณ์

5. วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean: $\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: $S.D.$) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 325) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบ และตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6. ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างเดือนเมษายน-พฤษภาคม พ.ศ. 2568

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา มีรายละเอียดวิธีการดำเนินการดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 123 คน และครู จำนวน 974 คน รวมทั้งสิ้น 1,097 คน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคม เขต 3

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กำหนดขนาดกลุมตัวอย่างโดยใช้ตาราง Krejcie & Morgan (1970, pp. 607-610; อ้างถึงใน ไพศาล วรคำ, 2566, น. 467) ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 32 คน และ ครู จำนวน 253 คนรวมทั้งสิ้น 285 คน กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดสถานศึกษา และสถานภาพ (ตำแหน่ง) ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขนาดสถานศึกษา	จำนวนประชากร		รวม (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง		รวม (คน)
	ผู้บริหารฯ (คน)	ครู (คน)		ผู้บริหารฯ (คน)	ครู (คน)	
ขนาดเล็ก	73	362	435	19	94	113
ขนาดกลาง	42	507	549	11	132	143
ขนาดใหญ่	8	105	113	2	27	29
รวม	123	974	1,097	32	253	285

หมายเหตุ ผู้บริหารฯ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอนแบบสอบถาม โดยลักษณะเป็นข้อคำถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วย สถานภาพ (ตำแหน่ง) ได้แก่ ตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา และครู และขนาดสถานศึกษา ได้แก่ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ขนาดใหญ่

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยครอบคลุมเนื้อหาประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน จำนวน 30 ข้อ ได้แก่ 1) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวน 6 ข้อ 2) ด้านการคัดกรองนักเรียนจำนวน 6 ข้อ 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน จำนวน 6 ข้อ 4) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนจำนวน 6 ข้อและ 5) ด้านการส่งต่อจำนวน 6 ข้อ แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ แบบลิเคอร์ท (Likert) โดยกำหนดเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

ระดับ 3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

ระดับ 1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การสร้างและหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนโดยศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม ดังนี้

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อดำเนินการสร้างแบบสอบถาม

3.2 สร้างแบบสอบถามตามที่ได้ศึกษาแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถาม โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ทั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เกณฑ์ในการกำหนดผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

3.3.1 ผู้ที่จบการศึกษาทางด้านการบริหารการศึกษา ด้านการวัดและประเมินผล ด้านการวิจัยทางการศึกษา หรือสาขาที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาระดับปริญญาโทขึ้นไป

3.3.2 ดำรงตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษานิเทศก์ของหน่วยงานการศึกษา อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย หรือครู ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

3.3.2.1 รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ วุฒิการศึกษา กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านสถิติและการวิจัย

3.3.2.2 รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน วุฒิการศึกษา กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

3.3.2.3 ดร.ไชยยา อะการะวัง วุฒิการศึกษา ปร.ด. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและภาษา

3.3.2.4 ดร.ตวัญจ์ลักษณ์ พวงนิล วุฒิการศึกษา ปร.ด. (การบริหารการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร วิทยฐานะ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและภาษา

3.3.2.5 นางพิมพ์พิศา ผลสว่าง วุฒิการศึกษา ค.ม. (การวิจัยการศึกษา) ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล

โดยกำหนดระดับความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ จากการวิเคราะห์หาค่า IOC (Index of item Objective Congruence) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2560, น.123-124)

+ 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์การวิจัย

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นมีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์การวิจัย

- 1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่มีความสอดคล้องกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์การวิจัย

แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมานี้มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objective Congruence: IOC) ตั้งแต่ 0.60-1.00

3.4 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 42 คน โดยเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และครู จำนวน 37 คน โดยทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 และส่งไปยังโรงเรียนที่จะนำแบบสอบถามไปทดลองใช้นำข้อมูล

มาหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 303) โดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item Total Correlation) โดยค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ 0.26 ขึ้นไป จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient Method) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 288) ปรากฏว่าค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันมีค่าตั้งแต่ 0.28-0.96 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.96 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์มีค่าตั้งแต่ 0.50-0.93 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.98

4. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ จากนั้นนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

5.1 ผู้วิจัยดำเนินการขอหนังสือจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 32 คน และครู จำนวน 253 คน รวมทั้งสิ้น 285 คน

5.2 จัดส่งแบบสอบถามไปยังผู้บริหารสถานศึกษา และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 285 คน ได้รับการตอบกลับจำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 94.03 บริหารสถานศึกษา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.47 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 84.56

5.3 ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วนของแบบสอบถาม เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

6.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมด ไปตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของคำตอบ จากนั้นนำแบบสอบถามที่มีการตอบแบบสมบูรณ์ไปวิเคราะห์ข้อมูล

6.1.2 ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้คอมพิวเตอร์ในการจัดกระทำกับข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปเพื่อหาค่าสถิติต่าง ๆ ตามที่กำหนดไว้ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ประกอบด้วย ตำแหน่ง และขนาดสถานศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 กำหนดใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

คือ ค่าเฉลี่ย (Mean: $\overline{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: $S.D.$) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 325) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้ ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6.1.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

6.2 วิเคราะห์ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

6.2.1 นำข้อมูลจากการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์มาวิเคราะห์หาความต้องการจำเป็นในการพัฒนา โดยใช้เทคนิค Modified Priority Needs Index ($PNI_{Modified}$) ซึ่งเป็นดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุงที่ใช้หลักการประเมินความแตกต่าง และเป็นสูตรที่ สุวิมล ว่องวานิช (2562, น. 279) ได้ปรับสูตรการคำนวณมาจาก $PNI_{Modified}$ โดยการหาค่าผลต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงปรสงค์ (I) กับค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (D) แล้วหารด้วยค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน (D) เพื่อถ่วงน้ำหนักก่อนที่จะนำมาจัดลำดับ โดยใช้หลักการกำหนดความต้องการจำเป็นจากระดับสภาพปัจจุบัน แล้วจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุงตามค่า $PNI_{Modified}$ โดยใช้สูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D} \quad (3\text{-}1)$$

เมื่อ $PNI_{Modified}$ แทน ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง

I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์

D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

6.2.2 นำผลการวิเคราะห์มาจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ตามค่า Modified Priority Needs

Index ($PNI_{Modified}$) จากสูงไปหาต่ำ เพื่อเรียงลำดับตัวชี้วัดที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนา เพื่อนำไปศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในระยะการวิจัยต่อไป

7. ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม พ.ศ. 2568

8. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

8.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ

8.1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item–Objective Congruence Index: IOC) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 269)

$$IOC = \frac{\sum R}{n} \tag{3-2}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ แทน คะแนนระดับความสอดคล้องที่ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินในแต่ละข้อ

n แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

8.1.2 ค่าอำนาจจำแนก (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 303)

$$r_{XY'} = \frac{n\sum XY' - \sum X \sum Y'}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2]\left[n\sum Y'^2 - (\sum Y')^2\right]}} \tag{3-3}$$

เมื่อ $r_{XY'}$ แทน ดัชนีอำนาจจำแนกของข้อคำถาม

X แทน คะแนนรายข้อ

Y แทน คะแนนรวม

Y' แทน คะแนนรวมที่หักคะแนนข้อนั้นออกแล้ว $Y' = Y - X$

n แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

8.1.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามโดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient Method) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 288)

$$\alpha = \left[\frac{k}{k-1}\right]\left[1 - \frac{\sum s_i^2}{s_t^2}\right] \tag{3-4}$$

เมื่อ α แทน สัมประสิทธิ์แอลฟา
k แทน จำนวนข้อคำถามหรือข้อสอบ
s_i^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนข้อที่ i
s_t^2 แทน ความแปรปรวนของคะแนนรวม t

8.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

8.2.1 ค่าร้อยละ (Percentage) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 321)

$$\text{ร้อยละ } (\%) = \frac{f}{N} \times 100 \quad (3\text{-}5)$$

เมื่อ f แทน ความถี่ของข้อมูลที่ต้องการ
N แทน จำนวนทั้งหมด

8.2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 323)

$$\overline{X} = \frac{\sum_{i=1}^{n} X_i}{n} \quad (3\text{-}6)$$

เมื่อ $\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
X_i แทน คะแนนของคนที่ i
n แทน จำนวนสมาชิกของกลุ่มตัวอย่าง

8.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 325)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^{n}\left(X_i - \overline{X}\right)^2}{n}} \quad (3\text{-}7)$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
$\overline{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
X_i แทน คะแนนของคนที่ i
n แทน จำนวนสมาชิกกลุ่มตัวอย่าง

8.2.4 ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น (สุวิมล ว่องวาณิช, 2562, น. 279)

$$PNI_{Modified} = \frac{I - D}{D} \quad (3\text{-}8)$$

เมื่อ $PNI_{Modified}$ แทน ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง

I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพที่พึงประสงค์

D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพปัจจุบัน

9. ผลที่ได้รับ

9.1 ได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

9.2 ได้ทราบสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

การดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาแนวทางของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1. สถานศึกษา จำนวน 3 แห่ง เพื่อศึกษาผลงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ด้านที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ประสบความสำเร็จหรือที่มีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครู จำนวน 1 คน รวมโรงเรียนละ 2 คน รวมจำนวนกลุ่มที่ให้ข้อมูลสำคัญทั้งหมด จำนวน 6 คน เพื่อศึกษาการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.1 โรงเรียนบ้านโรงเรียนบ้านอิตื้อดอนหวายขมิ้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ได้รับรางวัล obec awards สถานศึกษายอดเยี่ยม ผู้ปฏิบัติงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับเขตตรวจราชการ

นางจิรนันท์ แก้วจันทา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

นายอัครพล แสนสงค์ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

1.2 โรงเรียนบ้านเลิงใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ได้รับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับเขตตรวจราชการ

นางสาวศรินทร์ลดา สุขจิต ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

นางสาวภรณ์ทิพย์ ราชมะโรง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.3 โรงเรียนโพนงามพิทยานุกูล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม ได้รับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับประเทศ

นายวัชรินทร์ ติดวงษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

นางสดชื่น ดวงคำน้อย ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม

2. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ เป็นลักษณะแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured interview) ดำเนินการสร้างโดยนำผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในระยะที่ 1 มาสร้างแบบสัมภาษณ์

2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย การสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview) โดยดำเนินการสร้าง ดังนี้

2.2.1 ศึกษาหลักการแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structure Interview)

2.2.2 ร่างแบบสัมภาษณ์โดยพัฒนาจากการจัดลำดับความสำคัญของความต้องการ (Priority Setting) จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยเลือกข้อที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดสามลำดับของแต่ละด้าน มากำหนดเป็นประเด็นสัมภาษณ์

2.2.3 นำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาในการสัมภาษณ์และทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.2.4 สร้างแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 6 คน

3. วิธีการดำเนินการ

3.1 ขอหนังสืออนุญาตให้นักศึกษาสัมภาษณ์จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นสำคัญ จำนวน 6 คน และติดต่อผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อประสาน วัน เวลา และสถานที่สัมภาษณ์

3.2 ดำเนินการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นสำคัญ จำนวน 6 คน เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ตามวันเวลาและสถานที่ที่ได้ประสานไว้ในเบื้องต้น

3.3 นำผลการสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยผู้วิจัยสรุปจากผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นสำคัญ

4. การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์สถิติพื้นฐาน จากผลการสัมภาษณ์

5. ระยะเวลาการดำเนินการ

ระหว่างเดือนกรกฎาคม-สิงหาคม พ.ศ. 2568

ขั้นตอนที่ 2 ยกร่างแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

โดยผู้วิจัยดำเนินการยกร่างแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จากผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จากระยะที่ 1 นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1. กำหนดกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จัดการการศึกษาในสถานศึกษาประสบความสำเร็จเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบการพัฒนาการดำเนินงานโดยเป็นการศึกษาดูงานในสถานศึกษา 3 แห่ง ที่มีการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน จำนวน 9 คน ดังนี้

1.1 นายสกุณ แก้วพิกุล ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.2 นายอภิชัย หล้าสุดตา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1.3 นายกีรติ ซามัชฌิมา รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

1.4 ดร.อุษณีย์ ดวงพรม ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3

1.5 นางเมตตาจิต ศรีทรัพย์ ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3

1.6 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ์ รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

1.7 ดร.ทองพูล ภูสิม ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองซอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3

1.8 นายพิเชษฐ์ ชูคันหอม ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแก้งขิงแคง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3

1.9 นายนิกสันต์ กลางพิมาย ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสังข์ทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ แบบลิเคอร์ท (Likert) โดยกำหนดการแปลความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. การสร้างเครื่องมือ

การสร้างแบบประเมินแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยดำเนินการดังนี้

3.1 ศึกษาหลักการแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบแบบประเมิน

3.2 ร่างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

3.3 นำแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำพิจารณาตรวจสอบความเหมาะสมของเนื้อหาในแบบประเมินและทำการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

3.4 สร้างแบบประเมินฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้คู่มือทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในลำดับถัดไป

4. วิธีการดำเนินการ

4.1 ขอหนังสืออนุญาตให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูล จากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อเก็บข้อมูล จำนวน 9 คน และติดต่อผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประสาน วัน เวลา และสถานที่เก็บรวบรวมข้อมูล

4.2 นำแบบประเมินแนวทางพร้อมร่างคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 9 คน เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

4.3 ปรับปรุงแก้ไขแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิจากผลการประเมิน

4.4 สรุปแนวทางและสร้างคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่สมบูรณ์

5. วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล กำหนดใช้สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: $S.D.$) (ไพศาล วรคำ, 2566, น. 325) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย ดังนี้

4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับมาก

2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับปานกลาง

1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับน้อย

1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

6. ระยะเวลาดำเนินการ

ระหว่างเดือนสิงหาคม-กันยายน พ.ศ. 2568

ตารางที่ 3.2 สรุปวิธีการดำเนินการวิจัย

ระยะการวิจัย	คำถามการวิจัย	วัตถุประสงค์	กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญและกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือการวิจัย	สถิติที่ใช้/การวิเคราะห์ข้อมูล	เป้าหมาย
ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3	สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เป็นอย่างไร	เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3	1. ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวชี้วัด จำนวน 5 คน 2. ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 32 คน และครูผู้สอน จำนวน 253 คน รวม 285 คน	- แบบประเมินความเหมาะสมองค์ประกอบและตัวชี้วัดแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ - แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ	สถิติพื้นฐาน - ค่าเฉลี่ย (Mean) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน - $PNI_{Modified}$	ทราบสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

(ต่อ)

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

ระยะการวิจัย	คำถามการวิจัย	วัตถุประสงค์	กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญและกลุ่มตัวอย่าง	เครื่องมือการวิจัย	สถิติที่ใช้/การวิเคราะห์ข้อมูล	เป้าหมาย
ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3	แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ควรเป็นอย่างไร	เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3	1. สถานศึกษาที่ศึกษาผลงานที่เป็นเลิศ จำนวน 3 แห่ง พร้อมการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครู จำนวน 1 คน รวมแห่งละ 2 คน (รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด 6 คน) 2. ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแนวทาง จำนวน 9 คน	1. แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 2. แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ	- แบบสัมภาษณ์ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) - แบบประเมินแนวทางใช้สถิติพื้นฐาน - ค่าเฉลี่ย (Mean) - ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ได้แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับของวัตถุประสงค์ของระยะการวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ในการผู้วิจัยได้ผลการดำเนินการตามระยะการวิจัยทั้ง 2 ระยะ แต่ละระยะการวิจัยมีรายละเอียดการนำเสนอวิจัย ดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

การดำเนินการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ในระยะนี้ผู้วิจัยได้ผลการดำเนินการตามระยะการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

จากการศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา มาสังเคราะห์กำหนดเป็นองค์ประกอบและตัวชี้วัด โดยมีรายละเอียดแสดงผลดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	ตัวชี้วัด
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Google Sheets, Google Drive ในการเก็บและบันทึกข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบและทันสมัย 2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Google Meet เป็นช่องทางในการติดตามพฤติกรรม และสำรวจข้อมูลของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง 3. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมและการมาเรียนของนักเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา 4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง ในการประสานงานและขอข้อมูลจากผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ 5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ในการประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนข้อมูลของนักเรียน 6. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อเพิ่มความสะดวกและความรวดเร็วในการขอข้อมูลนักเรียน 7. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายรูปแบบร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อให้ข้อมูลของนักเรียนทันสมัยครบถ้วน และนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets ในการจัดการและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนจากหลายแหล่ง (ประวัติ, การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง) เพื่อการคัดกรองอย่างมีประสิทธิภาพ

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	ตัวชี้วัด
	2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Docs, Google Sheets ในการบันทึกและแปรผลการคัดกรองนักเรียนรายห้องเรียนและระดับชั้นเรียน 3. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive, Google Docs, Google Sheets เพื่อรายงานผลการคัดกรองนักเรียนในภาพรวมระดับสถานศึกษา 4. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line Group เป็นช่องทางในการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้ Google Meet, Zoom, Microsoft Teams หรือผ่านอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ 2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน 3. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone และ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง 4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs, Drive ในการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5. สถานศึกษามีการส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางคลาวด์คอมพิวติ้ง เครือข่ายสังคมออนไลน์ และอุปกรณ์สื่อสารพกพา 6. สถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านช่องทางดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	ตัวชี้วัด
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	1. สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้นและกิจกรรมเสริมหลักสูตร พร้อมใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง (Google Form, Docs, Drive) ในการบันทึกข้อมูล วิเคราะห์แนวทางช่วยเหลือ และรายงานผล 2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 3. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมถึงการส่งรายงานผลการดำเนินงาน 4. สถานศึกษามีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และผลการช่วยเหลือนักเรียนผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Google Drive เพื่อความสะดวกและเป็นระบบ 5. สถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างครู ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพผ่านช่องทางออนไลน์และเทคโนโลยีต่าง ๆ 6. สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องโดยใช้ข้อมูลและรายงานที่บันทึกไว้ในคลาวด์คอมพิวติ้งและสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ 7. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลและกิจกรรมเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย

(ต่อ)

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	ตัวชี้วัด
5. ด้านการส่งต่อ	1. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อประสานงานส่งต่อนักเรียนกับผู้เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว หรือครูอนามัย เพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที 2. สถานศึกษาใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานประวัติและความคิดเห็นผู้ปกครอง 3. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้การช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ 4. สถานศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการส่งข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้อง 5. สถานศึกษาประสานงานส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เมื่อสถานศึกษาไม่สามารถช่วยเหลือได้ โดยใช้ทั้งอุปกรณ์สื่อสารพกพา และเครือข่ายสังคมออนไลน์ 6. สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง ในการบันทึกผลอย่างต่อเนื่อง 7. สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ผ่านช่องทางการสื่อสารออนไลน์และอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้สามารถประเมินและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง

จากตารางที่ 4.1 พบว่า องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา จากการศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา มาสังเคราะห์กำหนดเป็นองค์ประกอบและตัวชี้วัด ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ จำนวน 31 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล จำนวน 7 ตัวชี้วัด 2) การคัดกรองนักเรียน จำนวน 4 ตัวชี้วัด 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน จำนวน 6 ตัวชี้วัด 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน จำนวน 7 ตัวชี้วัด 5) การส่งต่อ จำนวน 7 ตัวชี้วัด

ขั้นตอนที่ 2 ประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัดของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

จากการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ผู้วิจัยนำเสนอองค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาต่อผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด ในการนำไปศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยมีสรุปผลดังนี้

ตารางที่ 4.2 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมขององค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา โดยรวมและรายด้าน

องค์ประกอบ	ความเหมาะสม		
	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับ
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.71	0.43	มากที่สุด
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.70	0.39	มากที่สุด
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.60	0.44	มากที่สุด
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.54	0.44	มากที่สุด
5. ด้านการส่งต่อ	4.51	0.48	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.61	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 แสดงผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา โดยรวม พบว่า ความเหมาะสมโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.61, $S.D.$= 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าองค์ประกอบที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.71, $S.D.$= 0.43) รองลงมา ได้แก่ ด้านการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.70, $S.D.$= 0.44) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$= 0.44) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.54, $S.D.$= 0.44) และด้านการส่งต่อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.51, $S.D.$= 0.46) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	ความเหมาะสม		
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล
1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Google Sheets, Google Drive ในการเก็บและบันทึกข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบและทันสมัย	4.60	0.55	มากที่สุด
2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Google Meet เป็นช่องทางในการติดตามพฤติกรรม และสำรวจข้อมูลของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง	4.40	0.55	มาก
3. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมและการมาเรียนของนักเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง ในการประสานงานและขอข้อมูลจากผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ	4.80	0.45	มากที่สุด
5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ในการประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนข้อมูลของนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
6. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อเพิ่มความสะดวกและความรวดเร็วในการขอข้อมูลนักเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
7. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายรูปแบบร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อให้ข้อมูลของนักเรียนทันสมัย ครบถ้วน และนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.71	0.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.71, $S.D.$ = 0.43) โดยตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ในการประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนข้อมูลของนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 5.00, $S.D.$ = 0.00) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมและการมาเรียนของนักเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด

($\overline{X}$ = 4.80, $S.D.$ = 0.45) สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง ในการประสานงานและขอข้อมูลจากผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 4.80, $S.D.$ = 0.45) สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายรูปแบบร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อให้ข้อมูลของนักเรียนทันสมัยครบถ้วน และนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 4.80, $S.D.$ = 0.45) สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Google Sheets, Google Drive ในการเก็บและบันทึกข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบและทันสมัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$ = 0.55) สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครอง เพื่อเพิ่มความสะดวกและความรวดเร็วในการขอข้อมูลนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$ = 0.55) และสถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Google Meet เป็นช่องทางในการติดตามพฤติกรรม และสำรวจข้อมูลของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$ = 0.55) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการคัดกรองนักเรียน

ด้านการคัดกรองนักเรียน	ความเหมาะสม		
	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับ
1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets ในการจัดการและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนจากหลายแหล่ง (ประวัติ, การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง) เพื่อการคัดกรองอย่างมีประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด
2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Docs, Google Sheets ในการบันทึกและแปรผลการคัดกรองนักเรียนรายห้องเรียนและระดับชั้นเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
3. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive, Google Docs, Google Sheets เพื่อรายงานผลการคัดกรองนักเรียนในภาพรวมระดับสถานศึกษา	4.40	0.55	มาก
4. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line Group เป็นช่องทางในการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.70, $S.D.$ = 0.39) โดยตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets

ในการจัดการและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนจากหลายแหล่ง (ประวัติ, การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง) เพื่อการคัดกรองอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 5.00, $S.D.$= 0.00) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Docs, Google Sheets ในการบันทึกและแปรผลการคัดกรองนักเรียนรายห้องเรียนและระดับชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.80, $S.D.$= 0.45) และผู้สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line Group เป็นช่องทางในการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$= 0.55) และสถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive, Google Docs, Google Sheets เพื่อรายงานผลการคัดกรองนักเรียนในภาพรวมระดับสถานศึกษา ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	ความเหมาะสม		
	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับ
1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้ Google Meet, Zoom, Microsoft Teams หรือผ่านอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์	4.40	0.55	มาก
2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
3. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone และ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs, Drive ในการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	ความเหมาะสม		
	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับ
5. สถานศึกษามีการส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางคลาวด์คอมพิวติ้ง เครือข่ายสังคมออนไลน์ และอุปกรณ์สื่อสาร	4.40	0.55	มาก
6. สถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านช่องทางดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.60	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$= 0.44) โดยตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในรูปแบบ Online ผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ เป็นขั้นเป็นตอน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 5.00, $S.D.$= 0.00) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs, Drive ในการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.80, $S.D.$= 0.45) สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone และ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$= 0.55) สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้ Google Meet, Zoom, Microsoft Teams หรือผ่านอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์ ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55) สถานศึกษามีการส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางคลาวด์คอมพิวติ้ง เครือข่ายสังคมออนไลน์ และอุปกรณ์สื่อสาร ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55) และสถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านช่องทางดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	ความเหมาะสม		
	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับ
1. สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้นและกิจกรรมเสริมหลักสูตร พร้อมใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง (Google Form, Docs, Drive) ในการบันทึกข้อมูล วิเคราะห์แนวทางช่วยเหลือ และรายงานผล	4.40	0.55	มาก
2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	4.40	0.55	มาก
3. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมถึงการส่งรายงานผลการดำเนินงาน	4.60	0.55	มากที่สุด
4. สถานศึกษามีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหาวิธีการช่วยเหลือและผลการช่วยเหลือนักเรียนผ่านคลาวด์คอมพิวติ้งคอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Google Drive เพื่อความสะดวกและเป็นระบบ	5.00	0.00	มากที่สุด
5. สถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างครู ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางออนไลน์และเทคโนโลยีต่าง ๆ	4.20	0.45	มาก
6. สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องโดยใช้ข้อมูลและรายงานที่บันทึกไว้ในคลาวด์คอมพิวติ้งและสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์	4.40	0.55	มาก
7. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลและกิจกรรมเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.54	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.54, $S.D.$= 0.44) โดยตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษามีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และผลการช่วยเหลือนักเรียนผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Google Drive เพื่อความสะดวกและเป็นระบบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 5.00, $S.D.$= 0.00) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลและกิจกรรมเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.80, $S.D.$= 0.45) และสถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมถึง การส่งรายงานผลการดำเนินงาน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$= 0.55) สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้นและกิจกรรมเสริมหลักสูตร พร้อมใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง (Google Form, Docs, Drive) ในการบันทึกข้อมูล วิเคราะห์แนวทางช่วยเหลือ และรายงานผล ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55) สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55)สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องโดยใช้ข้อมูลและรายงานที่บันทึกไว้ในคลาวด์คอมพิวติ้งและสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์ ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55) สถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างครู ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางออนไลน์และเทคโนโลยีต่าง ๆ ($\overline{X}$ = 4.20, $S.D.$= 0.45) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการส่งต่อ

ด้านการส่งต่อ	ความเหมาะสม		
	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับ
1. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อประสานงานส่งต่อนักเรียนกับผู้เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว หรือครูอนามัย เพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที	4.40	0.55	มาก
2. สถานศึกษาใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานประวัติและความคิดเห็นผู้ปกครอง	4.00	0.71	มาก

(ต่อ)

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านการส่งต่อ	ความเหมาะสม		
	$\overline{X}$	$S.D.$	ระดับ
3. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้การช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ	4.80	0.45	มากที่สุด
4. สถานศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการส่งข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้อง	4.40	0.55	มาก
5. สถานศึกษาประสานงานส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เมื่อสถานศึกษาไม่สามารถช่วยเหลือได้ โดยใช้ทั้งอุปกรณ์สื่อสารพกพา และเครือข่ายสังคมออนไลน์	4.60	0.55	มากที่สุด
6. สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน จากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง ในการบันทึกผลอย่างต่อเนื่อง	4.40	0.55	มาก
7. สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ผ่านช่องทางการสื่อสารออนไลน์และอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้สามารถประเมินและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.51	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการส่งต่อ พบว่า โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.51, $S.D.$= 0.48) โดยตัวชี้วัดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ผ่านช่องทางการสื่อสารออนไลน์และอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้สามารถประเมินและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 5.00, $S.D.$= 0.00) รองลงมาได้แก่ สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้การช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.80, $S.D.$= 0.45) สถานศึกษาประสานงานส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เมื่อสถานศึกษาไม่สามารถช่วยเหลือได้ โดยใช้ทั้งอุปกรณ์สื่อสารพกพา และเครือข่ายสังคมออนไลน์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$= 0.55) สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อประสานงานส่งต่อนักเรียนกับผู้เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว หรือ ครูอนามัย เพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55) สถานศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการส่งข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญรวมถึงการติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้อง ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55) สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน

จากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง ในการบันทึกผลอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.40, $S.D.$= 0.55) สถานศึกษาใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานประวัติและความคิดเห็นผู้ปกครอง ($\overline{X}$ = 4.00, $S.D.$ = 0.71) ตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 3 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 285 คน ได้รับการตอบกลับคืนมา จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 94.03 ของแบบสอบถามทั้งหมด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยมีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าความถี่และร้อยละของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ขนาดสถานศึกษา	กลุ่มตัวอย่าง (คน)		รวม (คน)	กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม (คน)		รวม (คน)	ร้อยละ
	ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู		ผู้บริหารสถานศึกษา	ครู		
ขนาดเล็ก	19	94	113	15	94	109	38.25
ขนาดกลาง	11	132	143	10	120	130	45.61
ขนาดใหญ่	2	27	29	2	27	29	10.17
รวม	32	253	285	27	241	268	94.03
ร้อยละ				9.47	84.56	94.03	-

จากตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 9.47 และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 84.56 ของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในสถานศึกษาขนาดกลาง จำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 45.61 สถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 สถานศึกษาขนาดใหญ่ จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 10.17 ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามที่ได้รับคืน จำนวน 268 ชุด โดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ฉบับปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 4.9 ถึง 4.14

ตารางที่ 4.9 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวมและรายด้าน

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	2.87	0.67	ปานกลาง	4.54	0.57	มากที่สุด	0.58	5
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	2.81	0.68	ปานกลาง	4.55	0.50	มากที่สุด	0.62	4
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	2.78	0.65	ปานกลาง	4.59	0.52	มากที่สุด	0.65	3
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	2.75	0.63	ปานกลาง	4.65	0.52	มากที่สุด	0.69	1
5. ด้านการส่งต่อ	2.75	0.63	ปานกลาง	4.58	0.49	มากที่สุด	0.67	2
เฉลี่ยโดยรวม	2.79	0.65	ปานกลาง	4.58	0.52	มากที่สุด	0.64	-

จากตารางที่ 4.9 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวมและรายด้าน พบว่า

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.79, $S.D.$ = 0.65) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\overline{X}$ = 2.87, $S.D.$ = 0.67) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\overline{X}$ = 2.81, $S.D.$ = 0.68) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\overline{X}$ = 2.78, $S.D.$ = 0.65) ด้านการส่งต่อ ($\overline{X}$ = 2.75, $S.D.$ = 0.63) และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\overline{X}$ = 2.75, $S.D.$ = 0.63) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.58, $S.D.$ = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\overline{X}$ = 4.65, $S.D.$= 0.52) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\overline{X}$ = 4.59, $S.D.$= 0.52) ด้านการส่งต่อ ($\overline{X}$ = 4.58, $S.D.$= 0.49) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.55, $S.D.$= 0.50) และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\overline{X}$ = 4.54, $S.D.$= 0.57) ตามลำดับ

ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) โดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.58-0.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.69) ด้านการส่งต่อ ($PNI_{Modified}$ = 0.67) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.65) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.62) และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($PNI_{Modified}$ = 0.58) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
1. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Form, Google Sheets หรือ Google Drive เพื่อจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ	2.96	0.66	ปานกลาง	4.51	0.56	มากที่สุด	0.52	6
2. สถานศึกษาของท่านมีการอัปเดตข้อมูลของนักเรียนในระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง	2.68	0.64	ปานกลาง	4.54	0.60	มากที่สุด	0.69	1
3. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Facebook, Line หรือ Google Meet ในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย	2.89	0.70	ปานกลาง	4.52	0.67	มากที่สุด	0.56	4
4. สถานศึกษาของท่านใช้ Line หรือ Facebook ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	2.93	0.68	ปานกลาง	4.52	0.59	มากที่สุด	0.54	5

(ต่อ)

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
5. ครูในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนจากระบบคลาวด์คอมพิวติ้งได้อย่างสะดวกและปลอดภัย	2.87	0.66	ปานกลาง	4.53	0.50	มากที่สุด	0.58	3
6. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือและติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	2.89	0.69	ปานกลาง	4.62	0.49	มากที่สุด	0.60	2
เฉลี่ยโดยรวม	2.87	0.67	ปานกลาง	4.54	0.57	มากที่สุด	0.58	-

จากตารางที่ 4.10 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมและรายข้อ พบว่า

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.87, $S.D.$= 0.67) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Form, Google Sheets หรือ Google Drive เพื่อจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 2.96, $S.D.$= 0.66) สถานศึกษาของท่านใช้ Line หรือ Facebook ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 2.93, $S.D.$= 0.68) สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Facebook, Line หรือ Google Meet ในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ($\overline{X}$ = 2.89, $S.D.$= 0.70) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือและติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 2.89, $S.D.$= 0.69) ครูในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนจากระบบคลาวด์คอมพิวติ้งได้อย่างสะดวกและปลอดภัย($\overline{X}$ = 2.87, $S.D.$= 0.66) สถานศึกษาของท่านมีการอัปเดตข้อมูลของนักเรียนในระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 2.68, $S.D.$= 0.64) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.54, $S.D.$= 0.57) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือและติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.62, $S.D.$= 0.49) สถานศึกษาของท่านมีการอัปเดตข้อมูลของนักเรียนในระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.54, $S.D.$= 0.60) ครูในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนจากระบบคลาวด์คอมพิวติ้งได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ($\overline{X}$ = 4.53, $S.D.$= 0.50) สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Facebook, Line หรือ Google Meet ในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ($\overline{X}$ = 4.52, $S.D.$= 0.67) สถานศึกษาของท่านใช้ Line หรือ

Facebook ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 4.52, $S.D.$ = 0.59) และสถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Form, Google Sheets หรือ Google Drive เพื่อจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.51, $S.D.$ = 0.56) ตามลำดับ

ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) โดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.52-0.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษาของท่านมีการอัปเดตข้อมูลของนักเรียนในระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง ($PNI_{Modified}$ = 0.69) การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือและติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ($PNI_{Modified}$ = 0.60) ครูในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนจากระบบคลาวด์คอมพิวติ้งได้อย่างสะดวกและปลอดภัย ($PNI_{Modified}$ = 0.58) สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Facebook, Line หรือ Google Meet ในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ($PNI_{Modified}$ = 0.56) สถานศึกษาของท่านใช้ Line หรือ Facebook ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ ($PNI_{Modified}$ = 0.54) และสถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Form, Google Sheets หรือ Google Drive เพื่อจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบรูปธรรม ($PNI_{Modified}$ = 0.52) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน

ด้านการคัดกรองนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
1. สถานศึกษาของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนจาก Google Sheets เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.74	0.67	ปานกลาง	4.60	0.49	มากที่สุด	0.68	2
2. ผลการคัดกรองนักเรียนของแต่ละระดับชั้นเรียนได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง	2.75	0.66	ปานกลาง	4.52	0.50	มากที่สุด	0.64	3
3. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Drive ในการรวบรวมข้อมูลผลการคัดกรองเพื่อสรุปรายงานในภาพรวมของสถานศึกษา	2.73	0.69	ปานกลาง	4.64	0.48	มากที่สุด	0.70	1

(ต่อ)

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านการคัดกรองนักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
4. ข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนสามารถนำไปใช้วางแผนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	2.87	0.67	ปานกลาง	4.51	0.50	มากที่สุด	0.57	4
5. สถานศึกษาของท่านมีการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนกับผู้บริหารสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line Group	2.89	0.69	ปานกลาง	4.51	0.50	มากที่สุด	0.56	5
6. ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว สามารถรับข้อมูลรายงานการคัดกรองนักเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว	2.91	0.68	ปานกลาง	4.51	0.50	มากที่สุด	0.55	6
เฉลี่ยโดยรวม	2.81	0.68	ปานกลาง	4.55	0.50	มากที่สุด	0.62	-

จากตารางที่ 4.11 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยรวมและรายข้อ พบว่า

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.82, $S.D.$= 0.68) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว สามารถรับข้อมูลรายงานการคัดกรองนักเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว ($\overline{X}$ = 2.91, $S.D.$= 0.68) สถานศึกษาของท่านมีการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนกับผู้บริหารสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line Group ($\overline{X}$ = 2.89, $S.D.$= 0.69) ข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนสามารถนำไปใช้วางแผนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 2.87, $S.D.$= 0.69) ผลการคัดกรองนักเรียนของแต่ละระดับชั้นเรียนได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง ($\overline{X}$ = 2.75, $S.D.$= 0.66) สถานศึกษาของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนจาก Google Sheets เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 2.74,

$S.D.$= 0.67) และสถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Drive ในการรวบรวมข้อมูลผลการคัดกรองเพื่อสรุปรายงานในภาพรวมของสถานศึกษา ($\overline{X}$ = 2.73, $S.D.$= 0.69) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.55, $S.D.$= 0.50) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Drive ในการรวบรวมข้อมูลผลการคัดกรองเพื่อสรุปรายงานในภาพรวมของสถานศึกษา ($\overline{X}$ = 4.64, $S.D.$= 0.48) สถานศึกษาของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนจาก Google Sheets เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$= 0.49) ผลการคัดกรองนักเรียนของแต่ละระดับชั้นเรียนได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง ($\overline{X}$ = 4.52, $S.D.$= 0.50) ข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนสามารถนำไปใช้วางแผนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 4.51, $S.D.$= 0.50) สถานศึกษาของท่านมีการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนกับผู้บริหารสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line Group ($\overline{X}$ = 4.51, $S.D.$= 0.50) และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว สามารถรับข้อมูลรายงานการคัดกรองนักเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว ($\overline{X}$ = 4.51, $S.D.$= 0.50) ตามลำดับ

ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) โดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.55-0.70 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Drive ในการรวบรวมข้อมูลผลการคัดกรองเพื่อสรุปรายงานในภาพรวมของสถานศึกษา ($PNI_{Modified}$ = 0.70) สถานศึกษาของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนจาก Google Sheets เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($PNI_{Modified}$ = 0.68) ผลการคัดกรองนักเรียนของแต่ละระดับชั้นเรียนได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง ($PNI_{Modified}$ = 0.64) ข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนสามารถนำไปใช้วางแผนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($PNI_{Modified}$ = 0.57) สถานศึกษาของท่านมีการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนกับผู้บริหารสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line Group ($PNI_{Modified}$ = 0.56) และผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว สามารถรับข้อมูลรายงานการคัดกรองนักเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว ($PNI_{Modified}$ = 0.55) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการส่งเสริม และพัฒนานักเรียน

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
1. สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ผ่านแพลตฟอร์ม เช่น Google Meet, Zoom หรือ Microsoft Teams, Line	2.74	0.63	ปานกลาง	4.51	0.50	มากที่สุด	0.65	4
2. สถานศึกษาของท่านมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน	2.76	0.63	ปานกลาง	4.65	0.48	มากที่สุด	0.68	3
3. ครูประจำชั้นในสถานศึกษาของท่านสามารถใช้ Smart Phone หรือ Tablet เข้าร่วมกิจกรรมโฮมรูมและสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างสะดวกของสถานศึกษา	2.87	0.65	ปานกลาง	4.51	0.50	มากที่สุด	0.57	5
4. สถานศึกษาของท่านมีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets หรือ Google Docs ในการบันทึกข้อมูลปัญหานักเรียน และแนวทางการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ	2.64	0.67	ปานกลาง	4.62	0.56	มากที่สุด	0.75	1
5. สถานศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง	2.76	0.64	ปานกลาง	4.67	0.47	มากที่สุด	0.70	2

(ต่อ)

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
6. สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	2.93	0.65	ปานกลาง	4.58	0.58	มากที่สุด	0.56	6
เฉลี่ยโดยรวม	2.78	0.65	ปานกลาง	4.59	0.52	มากที่สุด	0.65	-

จากตารางที่ 4.12 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมและรายข้อ พบว่า

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.78, $S.D.$= 0.65) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องโดยใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($\overline{X}$ = 2.93, $S.D.$= 0.65) ครูประจำชั้นในสถานศึกษาของท่านสามารถใช้ Smart Phone หรือ Tablet เข้าร่วมกิจกรรมโฮมรูมและสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างสะดวกของสถานศึกษา ($\overline{X}$ = 2.87, $S.D.$= 0.65) สถานศึกษาของท่านมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ($\overline{X}$ = 2.76, $S.D.$= 0.63) สถานศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 2.76, $S.D.$= 0.64) สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ผ่านแพลตฟอร์ม เช่น Google Meet, Zoom หรือ Microsoft Teams, Line ($\overline{X}$ = 2.74, $S.D.$= 0.63) และสถานศึกษาของท่านมีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets หรือ Google Docs ในการบันทึกข้อมูลปัญหานักเรียน และแนวทางการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 2.64, $S.D.$= 0.67) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.59, $S.D.$= 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.67, $S.D.$= 0.47) สถานศึกษาของท่านมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.65, $S.D.$= 0.48) สถานศึกษาของท่านมีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets หรือ Google Docs ในการบันทึกข้อมูลปัญหา

นักเรียน และแนวทางการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.62, $S.D.$= 0.56) สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุน ($\overline{X}$ = 4.58, $S.D.$= 0.58) สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ผ่านแพลตฟอร์ม เช่น Google Meet, Zoom หรือ Microsoft Teams, Line ($\overline{X}$ = 4.51, $S.D.$= 0.50) และครูประจำชั้นในสถานศึกษาของท่านสามารถใช้ Smart Phone หรือ Tablet เข้าร่วมกิจกรรมโฮมรูมและสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างสะดวกของสถานศึกษา ($\overline{X}$ = 4.51, $S.D.$= 0.50) ตามลำดับ

ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) โดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.56-0.75 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดถึงต่ำสุดดังนี้ สถานศึกษาของท่านมีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets หรือ Google Docs ในการบันทึกข้อมูลปัญหานักเรียน และแนวทางการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ($PNI_{Modified}$ = 0.75) สถานศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ($PNI_{Modified}$ = 0.70) สถานศึกษาของท่านมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.68) ผู้สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ผ่านแพลตฟอร์ม เช่น Google Meet, Zoom หรือ Microsoft Teams, Line ($PNI_{Modified}$ = 0.65) ครูประจำชั้นในสถานศึกษาของท่านสามารถใช้ Smart Phone หรือ Tablet เข้าร่วมกิจกรรมโฮมรูมและสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างสะดวกของสถานศึกษา ($PNI_{Modified}$ = 0.57) และสถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุน ($PNI_{Modified}$ = 0.56) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
1. สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Docs, Drive อย่างมีประสิทธิภาพ	2.76	0.63	ปานกลาง	4.53	0.59	มากที่สุด	0.65	4

(ต่อ)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
2. สถานศึกษาของท่านใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการสื่อสารประชาสัมพันธ์และประสานงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักเรียน	2.83	0.61	ปานกลาง	4.61	0.58	มากที่สุด	0.63	5
3. ครูในสถานศึกษาของท่านใช้อุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อสื่อสารกับนักเรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ	2.72	0.60	ปานกลาง	4.74	0.44	มากที่สุด	0.74	3
4. สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางออนไลน์ในการช่วยเหลือนักเรียน	2.69	0.61	ปานกลาง	4.71	0.45	มากที่สุด	0.76	2
5. สถานศึกษาของท่านมีการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องโดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บในระบบดิจิทัลหรือคลาวด์คอมพิวติ้ง	2.66	0.68	ปานกลาง	4.73	0.54	มากที่สุด	0.78	1
6. สถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	2.87	0.66	ปานกลาง	4.61	0.55	มากที่สุด	0.61	6
เฉลี่ยโดยรวม	2.75	0.63	ปานกลาง	4.65	0.52	มากที่สุด	0.69	-

จากตารางที่ 4.13 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยรวมและรายข้อ พบว่า

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.76, $S.D.$= 0.63) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ บริหารจัดการข้อมูลนักเรียนเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 2.87, $S.D.$= 0.66) สถานศึกษาของท่านใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และประสานงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักเรียน ($\overline{X}$ = 2.83, $S.D.$= 0.61) สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Docs, Drive อย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 2.76, $S.D.$= 0.63) ครูในสถานศึกษาของท่านใช้อุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อสื่อสารกับนักเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 2.72, $S.D.$= 0.60) สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางออนไลน์ในการช่วยเหลือนักเรียน ($\overline{X}$ = 2.69, $S.D.$= 0.61) และสถานศึกษาของท่านมีการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บในระบบดิจิทัลหรือคลาวด์คอมพิวติ้ง ($\overline{X}$ = 2.66, $S.D.$= 0.68) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.73, $S.D.$= 0.44) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ ครูในสถานศึกษาของท่านใช้อุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อสื่อสารกับนักเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 4.74, $S.D.$= 0.44) สถานศึกษาของท่านมีการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บในระบบดิจิทัลหรือคลาวด์คอมพิวติ้ง ($\overline{X}$ = 4.73, $S.D.$= 0.54) สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางออนไลน์ในการช่วยเหลือนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.71, $S.D.$= 0.45) สถานศึกษาของท่านใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และประสานงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.61, $S.D.$= 0.58) สถานศึกษาของท่านใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และประสานงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.61, $S.D.$= 0.58) และสถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 4.61, $S.D.$= 0.55) ตามลำดับ

ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) โดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.61-0.78 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษาของท่านมีการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บในระบบดิจิทัลหรือคลาวด์คอมพิวติ้ง ($PNI_{Modified}$ = 0.78) สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู

ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางออนไลน์ในการช่วยเหลือนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.76) ครูในสถานศึกษาของท่านใช้อุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อสื่อสารกับนักเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ($PNI_{Modified}$ = 0.74) สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Docs, Drive อย่างมีประสิทธิภาพ ($PNI_{Modified}$ = 0.65) สถานศึกษาของท่านใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ประสานงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.63) และสถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($PNI_{Modified}$ = 0.61) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการส่งต่อ

ด้านการส่งต่อ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญได้อย่างเป็นระบบ	2.69	0.65	ปานกลาง	4.64	0.48	มากที่สุด	0.73	1
2. ครูในสถานศึกษาส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพาเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	2.68	0.61	ปานกลาง	4.60	0.49	มากที่สุด	0.71	2

(ต่อ)

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ด้านการส่งต่อ	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			$PNI_{Modified}$	ลำดับ
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล		
3. สถานศึกษาของเรามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line ในการส่งข้อมูลนักเรียนและติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว	2.83	0.59	ปานกลาง	4.59	0.49	มากที่สุด	0.62	5
4. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกผ่านระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง	2.76	0.63	ปานกลาง	4.55	0.50	มากที่สุด	0.65	4
5. ครูในสถานศึกษาของท่านมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการติดตามและส่งต่อข้อมูลนักเรียน	2.83	0.65	ปานกลาง	4.53	0.50	มากที่สุด	0.60	6
6. การใช้คลาวด์คอมพิวติ้งช่วยเพิ่มความแม่นยำและความสะดวกในการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน	2.71	0.68	ปานกลาง	4.56	0.50	มากที่สุด	0.68	3
เฉลี่ยโดยรวม	2.75	0.63	ปานกลาง	4.58	0.49	มากที่สุด	0.67	-

จากตารางที่ 4.14 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการส่งต่อ โดยรวมและรายข้อ พบว่า

สภาพปัจจุบันโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 2.75, $S.D.$ = 0.64) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 6 ข้อ เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษาของเรามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line ในการส่งข้อมูลนักเรียนและติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว ($\overline{X}$ = 2.8, $S.D.$ = 0.59) ครูในสถานศึกษา

ของท่านมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการติดตามและส่งต่อข้อมูลนักเรียน ($\overline{X}$ = 2.83, $S.D.$= 0.65) สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกผ่านระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 2.76, $S.D.$= 0.63) การใช้คลาวด์คอมพิวติ้งช่วยเพิ่มความแม่นยำและความสะดวกในการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ($\overline{X}$ = 2.71, $S.D.$= 0.68) สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญได้อย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 2.69, $S.D.$= 0.65) และครูในสถานศึกษาส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพาเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 2.68, $S.D.$= 0.61) ตามลำดับ

สภาพที่พึงประสงค์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.58, $S.D.$= 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญได้อย่างเป็นระบบ ($\overline{X}$ = 4.64, $S.D.$= 0.48) ครูในสถานศึกษาส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($\overline{X}$ = 4.60, $S.D.$= 0.49) สถานศึกษาของเรามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line ในการส่งข้อมูลนักเรียนและติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว ($\overline{X}$ = 4.59, $S.D.$= 0.49) การใช้คลาวด์คอมพิวติ้งช่วยเพิ่มความแม่นยำและความสะดวกในการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.56, $S.D.$= 0.50) สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกผ่านระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง ($\overline{X}$ = 4.55, $S.D.$= 0.50) และครูในสถานศึกษาของท่านมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการติดตามและส่งต่อข้อมูลนักเรียน ($\overline{X}$ = 4.53, $S.D.$= 0.50) ตามลำดับ

ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) โดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.60-0.73 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญได้อย่างเป็นระบบ ($PNI_{Modified}$ = 0.73) ครูในสถานศึกษาส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ($PNI_{Modified}$ = 0.71) การใช้คลาวด์คอมพิวติ้งช่วยเพิ่มความแม่นยำและความสะดวกในการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.68) สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกผ่านระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง ($PNI_{Modified}$ = 0.65) สถานศึกษาของเรามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line ในการส่งข้อมูลนักเรียนและติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว ($PNI_{Modified}$ = 0.62) และครูในสถานศึกษาของท่านมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการติดตามและส่งต่อข้อมูลนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.60) ตามลำดับ

ระยะที่ 2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

การดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในระยะนี้ ผู้วิจัยได้ผลการดำเนินการตามระยะการวิจัยแบ่งเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

จากผลการวิจัยในระยะที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งด้านและข้อที่มีค่าน้อยที่สุด จะต้องมีการพัฒนาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ผู้วิจัยได้นำประเด็นดังกล่าวไปสร้างแบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้เป็นแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยนำข้อคำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดของแต่ละประเด็น นำมาใช้ในการสร้างคำถามสำหรับสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ 6 คน ในการวิจัยระยะที่ 2 ผลการสัมภาษณ์ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1 คน และครู จำนวน 1 คน ในสถานศึกษาที่มีผลการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศ จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่ 1) โรงเรียนบ้านอิตื้อดอนหวายขมิ้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 2) โรงเรียนบ้านเลิงใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 และ 3) โรงเรียนโพนงามพิทยานุกูล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม โดยดำเนินการเก็บข้อมูลการวิจัยในช่วงระหว่างวันที่ 9-14 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2568 มีสรุปใจความสำคัญจากการสัมภาษณ์

โดยมีสรุปผลการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 6 คน ในสถานศึกษาที่ศึกษาดูงาน จำนวน 3 โรงเรียน ปรากฏดังนี้

1. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

สรุปใจความสำคัญจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

สถานศึกษาที่ 1

“...สถานศึกษาควรบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเน้นการสร้างฐานข้อมูลนักเรียนที่มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา อย่างตรงจุด ควรมีระบบติดตามและประเมินผลแบบเรียลไทม์ผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง เพื่อให้ครูและผู้บริหารเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก และสามารถดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

“...การดำเนินงานควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์ และรายงานข้อมูลนักเรียนในทุกมิติ ไม่ว่าจะเป็นด้านการเรียน พฤติกรรม หรือสุขภาวะ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ระบบดิจิทัลหรือคลาวด์คอมพิวติ้งยังช่วยให้สามารถติดตามผลการช่วยเหลือในระยะยาว และนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้พัฒนานโยบายและแนวทางการดูแลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

สถานศึกษาที่ 2

“...การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนควรใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลที่สามารถเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างครูที่ปรึกษา ผู้ปกครอง และผู้บริหารโรงเรียน เพื่อสร้างการสื่อสารที่รวดเร็วและแม่นยำ ระบบดังกล่าวควรมีเครื่องมือสำหรับติดตามพฤติกรรมและความก้าวหน้าของนักเรียน และควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงลึกเพื่อประเมินประสิทธิผลของการช่วยเหลืออย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

“...การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะช่วยให้สามารถป้องกันปัญหาได้ตั้งแต่ระยะเริ่มต้น โดยอาศัยการแจ้งเตือนและการรายงานผลอัตโนมัติ ระบบติดตามควรเก็บข้อมูลไว้บนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถเข้าถึงได้ตลอดเวลา และมีการอัปเดตข้อมูลแบบต่อเนื่อง ทำให้การประเมินผลการช่วยเหลือมีความโปร่งใสและนำไปสู่การพัฒนาระบบที่เหมาะสมยิ่งขึ้น...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

สถานศึกษาที่ 3

“...สถานศึกษาควรมีระบบฐานข้อมูลกลางที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการบันทึกข้อมูลการช่วยเหลือนักเรียนในทุกขั้นตอน เพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เป็นระบบ การใช้คลาวด์คอมพิวติ้งจะทำให้การติดตามและประเมินผลมีความต่อเนื่อง สามารถวิเคราะห์แนวโน้มปัญหาได้ล่วงหน้า และส่งผลให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจเชิงนโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2568)

“...การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนควรเน้นการเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง และมีระบบการติดตามผลที่ชัดเจน โดยข้อมูลที่บันทึกไว้ในคลาวด์คอมพิวติ้งจะช่วยลดการสูญหายและสามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานได้ทันทีการพัฒนาควรมีการกำหนดมาตรฐานการประเมินผลที่สอดคล้องกับข้อมูลดิจิทัล เพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนมีคุณภาพและต่อเนื่อง...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน สามารถสรุปได้เป็น 7 แนวทาง ดังนี้

1. จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วนและทันสมัย เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ

2. ใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้งในการจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูลอย่างสะดวก ปลอดภัย และต่อเนื่อง

3. พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลแบบเรียลไทม์ เพื่อการช่วยเหลือที่รวดเร็วและต่อเนื่อง

4. สร้างกลไกการสื่อสารออนไลน์ที่เชื่อมโยงครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารสถานศึกษาอย่างประสิทธิภาพ

5. ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคาดการณ์ เพื่อคาดเดาและป้องกันปัญหาของนักเรียนล่วงหน้า

6. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2. ด้านการส่งต่อ

สรุปใจความสำคัญจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

สถานศึกษาที่ 1

“...การส่งต่อข้อมูลนักเรียนควรใช้ระบบดิจิทัลที่มีความเป็นมาตรฐาน โดยเฉพาะการจัดเก็บผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive หรือ Google Sheet เพื่อความสะดวกและปลอดภัย การเข้าถึงข้อมูลที่รวดเร็วจะช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญสามารถวิเคราะห์และให้ความช่วยเหลือได้ตรงจุด ลดความซ้ำซ้อนและความคลาดเคลื่อนของข้อมูล...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

“...การดำเนินงานด้านการส่งต่อนักเรียนควรมีการบันทึกและจัดเก็บข้อมูลในรูปแบบที่เป็นระบบบนแพลตฟอร์มออนไลน์ เพื่อให้สามารถเข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา การใช้ Google Docs หรือ Google Sheet จะช่วยให้ครูและผู้เชี่ยวชาญสามารถปรับปรุงข้อมูลร่วมกันได้อย่างต่อเนื่อง และทำให้การส่งต่อข้อมูลมีความถูกต้อง โปร่งใส และทันต่อสถานการณ์...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

สถานศึกษาที่ 2

“...การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการส่งต่อนักเรียนมีความสำคัญ เนื่องจากช่วยลดข้อจำกัดด้านเวลาและสถานที่ การใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive จะช่วยเก็บข้อมูลที่มีความละเอียดและปลอดภัย พร้อมทั้งอนุญาตให้ผู้เกี่ยวข้องเข้าถึงได้ตามสิทธิที่กำหนด ซึ่งจะทำให้การส่งต่อมีความเป็นระบบและตรวจสอบย้อนหลังได้...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

“...แนวทางการพัฒนาควรจัดให้มีระบบกลางในการเก็บและส่งต่อข้อมูล โดยใช้คลาวด์คอมพิวติ้งที่มีความน่าเชื่อถือ เพื่อให้ครูที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญสามารถใช้ข้อมูลร่วมกันได้ การใช้ Google Sheet หรือ Docs จะช่วยให้เกิดการทำงานแบบร่วมมือ ลดการสูญหายของข้อมูล และเพิ่มประสิทธิภาพในการวิเคราะห์ปัญหาของนักเรียน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

สถานศึกษาที่ 3

“...ระบบการส่งต่อนักเรียนที่มีประสิทธิภาพควรใช้ฐานข้อมูลออนไลน์ที่มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง โดยการใช้คลาวด์คอมพิวติ้งจะทำให้ผู้เกี่ยวข้องสามารถอัปเดตและติดตามสถานะของนักเรียนได้แบบเรียลไทม์ ทั้งนี้ ควรกำหนดมาตรการรักษาความปลอดภัยของข้อมูล เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ปกครองและนักเรียน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2568)

“...การดำเนินงานด้านการส่งต่อควรพัฒนาระบบที่มีความโปร่งใสและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสมัยใหม่ โดยเฉพาะการใช้ Google Drive หรือ Google Docs ที่ช่วยให้สามารถบันทึก จัดเก็บ และแชร์ข้อมูลนักเรียนได้อย่างรวดเร็วและปลอดภัย การมีระบบดังกล่าวจะช่วยให้ผู้เชี่ยวชาญเข้าถึงข้อมูลได้ตรงประเด็น และสามารถวางแผนการช่วยเหลือได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการส่งต่อ ได้เป็น 6 แนวทาง ดังนี้

1. จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อการเข้าถึงที่สะดวกและเป็นระบบ
2. ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Google Sheet/Docs/Drive เพื่อการทำงานร่วมกัน
3. พัฒนากลไกการส่งต่อข้อมูลที่รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้
4. จัดทำระบบติดตามและตรวจสอบผลการส่งต่อได้อย่างต่อเนื่อง
5. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการข้อมูล

3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

สรุปใจความสำคัญจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

สถานศึกษาที่ 1

“...การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดเก็บข้อมูลด้านศักยภาพ ความสามารถ และปัญหาที่พบ เพื่อใช้วางแผนพัฒนาได้ตรงจุด การบันทึกข้อมูลผ่าน Google Sheets หรือ Google Docs จะช่วยให้ครูและผู้เกี่ยวข้องสามารถปรับปรุงข้อมูลร่วมกันอย่างเป็นระบบ และส่งผลให้การช่วยเหลือมีความต่อเนื่องและยั่งยืน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

“...สถานศึกษาควรใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้งในการบันทึกข้อมูลนักเรียน เพื่อวิเคราะห์จุดแข็งและจุดที่ต้องพัฒนาได้อย่างชัดเจน การจัดเก็บข้อมูลบน Google Drive หรือ Google Sheets จะช่วยลดการสูญหายและสร้างมาตรฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ ส่งผลให้การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนดำเนินไปอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

สถานศึกษาที่ 2

“...การพัฒนานักเรียนควรมีการเก็บข้อมูลเชิงพฤติกรรมและการเรียนรู้บนแพลตฟอร์มดิจิทัล เพื่อให้ครูสามารถติดตามพัฒนาการเป็นรายบุคคลได้ การใช้ Google Docs หรือ Google Sheets จะช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องทำงานร่วมกันได้แบบเรียลไทม์ และสามารถนำข้อมูลดังกล่าวมาออกแบบกิจกรรมหรือแนวทางการช่วยเหลือได้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

“...แนวทางที่สำคัญคือการสร้างระบบข้อมูลกลางของนักเรียน โดยบันทึกข้อมูลด้านปัญหาและแนวทางการช่วยเหลือผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง เพื่อให้ครูที่ปรึกษาและผู้บริหารสามารถเข้าถึงและวิเคราะห์ได้อย่างรวดเร็ว ระบบดังกล่าวจะทำให้การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีทิศทางที่ชัดเจน สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

“...การดำเนินงานด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนควรผสานการใช้เทคโนโลยีเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน โดยการจัดเก็บข้อมูลบน Google Sheets จะเอื้อต่อการวิเคราะห์เชิงสถิติ และสามารถนำมาใช้กำหนดแผนการพัฒนาเฉพาะบุคคลได้ การใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้งยังช่วยสนับสนุนการทำงานเป็นทีมและการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง...”

สถานศึกษาที่ 3

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2568)

“...สถานศึกษาควรพัฒนาระบบบันทึกข้อมูลนักเรียนผ่านคลาวด์คอมพิวติ้งที่มีความเป็นระบบ เพื่อให้สามารถบันทึกทั้งปัญหาและแนวทางการช่วยเหลือได้ครบถ้วน การใช้ Google Docs หรือ Google Sheets จะช่วยให้ครูและผู้เชี่ยวชาญสามารถอัปเดตและแลกเปลี่ยนข้อมูลได้สะดวก ทำให้การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนมีความต่อเนื่องและมีประสิทธิผลสูงขึ้น...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน สรุปได้เป็น 5 แนวทาง ดังนี้

1. จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนพัฒนา

2. ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Sheets/Docs สำหรับการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

3. พัฒนากลไกติดตามและประเมินผลนักเรียนแบบต่อเนื่อง

4. กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินที่แม่นยำ

5. เสริมศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนา

4. ด้านการคัดกรองนักเรียน

สรุปใจความสำคัญจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

สถานศึกษาที่ 1

“...การคัดกรองนักเรียนควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเก็บข้อมูลด้านพฤติกรรมการเรียน และปัญหาที่พบอย่างเป็นระบบ การใช้ Google Drive ในการรวบรวมข้อมูลจะช่วยให้สามารถสรุปผลการคัดกรองในภาพรวมของสถานศึกษาได้รวดเร็ว ช่วยให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูสามารถวางแผนและจัดลำดับความสำคัญในการดูแลนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

“...สถานศึกษาควรจัดทำระบบคัดกรองนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แม่นยำและครบถ้วน การใช้ Google Drive จะช่วยให้ข้อมูลทุกชิ้นถูกจัดเก็บอย่างเป็นมาตรฐานและสามารถเข้าถึงได้โดยผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ส่งผลให้การสรุปภาพรวมและการวิเคราะห์ผลคัดกรองมีความถูกต้องและต่อเนื่อง...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

สถานศึกษาที่ 2

“...การดำเนินงานคัดกรองนักเรียนควรมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบและสามารถเข้าถึงได้ง่าย การใช้ Google Drive จะช่วยรวบรวมข้อมูลจากครูหลายฝ่ายเข้าด้วยกัน ทำให้สามารถสรุปผลภาพรวมของนักเรียนในสถานศึกษาได้อย่างรวดเร็วและสะดวก รวมทั้งสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายและการวางแผนการช่วยเหลือ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

“...การคัดกรองนักเรียนควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลที่สามารถรวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ของนักเรียนได้ครบถ้วน การจัดเก็บข้อมูลบน Google Drive จะทำให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเข้าถึงและสรุปผลได้อย่างสะดวก รวมถึงสามารถนำข้อมูลไปวิเคราะห์เพื่อวางแผนพัฒนาการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมของสถานศึกษา...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

สถานศึกษาที่ 3

“...ระบบคัดกรองนักเรียนที่มีประสิทธิภาพควรมีการบันทึกข้อมูลแบบดิจิทัล เพื่อให้สามารถตรวจสอบและปรับปรุงข้อมูลได้ การใช้ Google Drive จะช่วยให้ครูและผู้บริหารสถานศึกษาสามารถเข้าถึงและรวมข้อมูลได้ง่าย ทำให้การสรุปผลภาพรวมของนักเรียนในสถานศึกษามีความรวดเร็วและสอดคล้องกับความเป็นจริง...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2568)

“...การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการคัดกรองนักเรียนช่วยเพิ่มความแม่นยำและประสิทธิภาพในการเก็บข้อมูล การจัดเก็บบน Google Drive จะทำให้ข้อมูลสามารถเข้าถึงและแชร์ได้อย่างปลอดภัย และสามารถนำมาสรุปภาพรวมของสถานศึกษาเพื่อนำไปใช้ในการวางแผนและพัฒนานโยบายดูแลนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิผล...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการคัดกรองนักเรียน สรุปได้เป็น 4 แนวทาง ดังนี้

1. จัดทำระบบคัดกรองนักเรียนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ
2. ใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive ในการรวบรวมและสรุปผลภาพรวมของสถานศึกษา
3. กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความถูกต้องและตรวจสอบได้
4. พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดกรองและติดตามนักเรียน

5. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

สรุปใจความสำคัญจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

สถานศึกษาที่ 1

“...การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลควรอาศัยการเก็บข้อมูลเชิงลึกด้านความสามารถ พฤติกรรม และความสนใจผ่านระบบดิจิทัล เพื่อให้ครูสามารถปรับแผนการเรียนและการดูแลได้ตรงตามความต้องการ การอัปเดตข้อมูลบนคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันและรองรับการวิเคราะห์เพื่อวางแผนพัฒนานักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 1, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

“...การดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคลควรใช้ระบบดิจิทัลเพื่อรวบรวมข้อมูลทั้งด้านการเรียนและพฤติกรรมของนักเรียน การอัปเดตข้อมูลอย่างต่อเนื่องบนแพลตฟอร์มคลาวด์คอมพิวติ้งจะช่วยให้ครูและผู้บริหารสามารถติดตามความก้าวหน้า วิเคราะห์ความต้องการและปรับแนวทางการส่งเสริมหรือช่วยเหลือได้ทันเวลา...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 2, สัมภาษณ์, 14 สิงหาคม 2568)

สถานศึกษาที่ 2

“...เพื่อให้ครูรู้จักนักเรียนแต่ละคนอย่างลึกซึ้ง ควรจัดเก็บข้อมูลเชิงพฤติกรรม ความถนัด และความสนใจในระบบดิจิทัล การอัปเดตข้อมูลอย่างต่อเนื่องบนคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive จะช่วยให้ครูสามารถเข้าถึงข้อมูลล่าสุด ทำให้การวางแผนพัฒนาการเรียนและการดูแลนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 3, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

“...การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลควรมีระบบเก็บข้อมูลที่ครบถ้วนและเชื่อมโยงระหว่างครูที่ปรึกษาและผู้บริหาร การอัปเดตข้อมูลในระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างสม่ำเสมอช่วยให้ข้อมูลยังคงเป็นปัจจุบัน และสนับสนุนการวิเคราะห์เพื่อออกแบบกิจกรรมและแนวทางการช่วยเหลือนักเรียนอย่างเหมาะสม...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 4, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

สถานศึกษาที่ 3

“...การดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนแต่ละคนควรใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเก็บข้อมูลทั้งด้านความสามารถ การเรียน และความสนใจ การอัปเดตข้อมูลบนคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ครูและผู้บริหารสามารถวางแผนการพัฒนานักเรียนได้ตรงจุด และติดตามผลการส่งเสริมอย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 5, สัมภาษณ์, 11 สิงหาคม 2568)

“...เพื่อให้ครูเข้าใจนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรมีระบบดิจิทัลที่เก็บข้อมูลเชิงพฤติกรรม ความสามารถ และความสนใจของนักเรียน การอัปเดตข้อมูลอย่างสม่ำเสมอบนคลาวด์คอมพิวติ้งช่วยให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน รองรับการวิเคราะห์และวางแผนการดูแลส่งเสริมนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง...”

(ผู้ทรงคุณวุฒิคนที่ 6, สัมภาษณ์, 13 สิงหาคม 2568)

จากผลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ สามารถสรุปแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล สรุปได้เป็น 3 แนวทาง ดังนี้

1. จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนเชิงลึกบนแพลตฟอร์มดิจิทัล ครอบคลุมความสามารถ พฤติกรรม และความสนใจ
2. อัปเดตและจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันและเข้าถึงได้สะดวก
3. พัฒนาทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรู้จักนักเรียนและวางแผนช่วยเหลือ
4. ใช้ระบบดิจิทัลเพื่อวิเคราะห์และติดตามพัฒนาการนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ผู้วิจัยนำผลจากการสังเคราะห์องค์ประกอบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา และผลจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ปรากฏดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา
1. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 6 แนวทางการพัฒนา	1.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วนและทันสมัย เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ 1.2 ใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้งในการจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูลอย่างสะดวก ปลอดภัย และต่อเนื่อง 1.3 พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลแบบเรียลไทม์เพื่อการช่วยเหลือที่รวดเร็วและต่อเนื่อง 1.4 สร้างกลไกการสื่อสารออนไลน์ที่เชื่อมโยงครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารสถานศึกษาอย่างประสิทธิภาพ 1.5 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคาดการณ์ เพื่อคาดเดาและป้องกันปัญหาของนักเรียนล่วงหน้า 1.6 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. ด้านการส่งต่อ 5 แนวทางการพัฒนา	2.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อการเข้าถึงที่สะดวกและเป็นระบบ 2.2 ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Google Sheet/ Docs/Drive เพื่อการทำงานร่วมกัน 2.3 พัฒนากลไกการส่งต่อข้อมูลที่รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ 2.4 จัดทำระบบติดตามและตรวจสอบผลการส่งต่อได้อย่างต่อเนื่อง 2.5 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการข้อมูล

(ต่อ)

ตารางที่ 4.15 (ต่อ)

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 5 แนวทางการพัฒนา	3.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนพัฒนา 3.2 ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Sheets/Docs สำหรับการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ 3.3 พัฒนากลไกติดตามและประเมินผลนักเรียนแบบต่อเนื่อง 3.4 กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินที่แม่นยำ 3.5 เสริมศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนา
4. ด้านการคัดกรองนักเรียน 4 แนวทางการพัฒนา	4.1 จัดทำระบบคัดกรองนักเรียนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ 4.2 ใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive ในการรวบรวมและ สรุปผลภาพรวมของสถานศึกษา 4.3 กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความถูกต้องและตรวจสอบได้ 4.4 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดกรองและติดตามนักเรียน
5. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 4 แนวทางการพัฒนา	5.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนเชิงลึกบนแพลตฟอร์มดิจิทัลครอบคลุมความสามารถ พฤติกรรม และความสนใจ 5.2 อัปเดตและจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันและเข้าถึงได้สะดวก 5.3 พัฒนาทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรู้จักนักเรียนและวางแผนช่วยเหลือ 5.4 ใช้ระบบดิจิทัลเพื่อวิเคราะห์และติดตามพัฒนาการนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

จากตารางที่ 4.15 ผลการสังเคราะห์แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 24 แนวทาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีแนวทางการพัฒนา 6 แนวทาง 2) ด้านการส่งต่อ มีแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง

3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง 4) ด้านการคัดกรองนักเรียน มีแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง และ 5) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง

ขั้นตอนที่ 2 ผลการยกร่างแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ผู้วิจัยนำผลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา มาทำการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางประกอบการยกร่างแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 การนำแนวทางไปใช้ในการพัฒนาโดยใช้คู่มือแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ซึ่งกำหนดรายละเอียดโครงสร้างออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

1. หลักการและเหตุผล ประกอบด้วย เหตุผลและความจำเป็นในการสร้างคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

2. วัตถุประสงค์ ประกอบด้วย เป้าหมายที่ต้องการให้บรรลุผลในการใช้คู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

3. เนื้อหาสาระ ประกอบด้วย หน่วยที่ 1 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน หน่วยที่ 2 การส่งต่อ หน่วยที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หน่วยที่ 4 การคัดกรองนักเรียน และหน่วยที่ 5 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งได้มาจากการศึกษาเอกสารแนวคิดจากงานวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

4. กระบวนการพัฒนา ประกอบด้วยวิธีการ 3 วิธี ได้แก่ 1) การเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง 2) การศึกษาผลการปฏิบัติที่งานเป็นเลิศ และ 3) การฝึกอบรม ซึ่งได้มาจากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ เกี่ยวกับคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

5. การวัดและประเมินผล ประกอบด้วย 1) แบบสอบถามความพึงพอใจ 2) แบบสังเกตพฤติกรรม 3) แบบประเมินผลงาน และ 4) แบบสัมภาษณ์

ในการยกร่างแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินรูปแบบคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการที่จะนำไปพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษาต่อไป ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้มี จำนวน 9 คน ประกอบด้วยผู้บริหารการศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย ศึกษานิเทศก์และผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีความรู้ความสามารถในการบริหารการศึกษาเพื่อส่งเสริมการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา โดยร่างแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีดังนี้

ร่างแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1. หลักการและเหตุผล

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนถือเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยสนับสนุนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอย่างรอบด้าน ทั้งในด้านการเรียนรู้ พฤติกรรม สุขภาพกาย สุขภาพจิต และการปรับตัวทางสังคม โดยมีเป้าหมายเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาอย่างเท่าเทียม อย่างไรก็ตาม สภาพแวดล้อมทางการศึกษาในยุคดิจิทัลมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทำให้สถานศึกษาต้องปรับกระบวนการดำเนินงานจากรูปแบบเดิมมาใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสนับสนุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดเก็บ วิเคราะห์ และส่งต่อข้อมูล ตลอดจนสร้างเครือข่ายการทำงานที่รวดเร็วและมีระบบ

สำหรับสถานศึกษา การนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไม่เพียงช่วยให้ครูและผู้บริหารเข้าถึงข้อมูลนักเรียนได้อย่างถูกต้องและทันเวลา แต่ยังเอื้อให้เกิดการสื่อสารและการประสานความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้อย่างใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น กระบวนการดังกล่าวครอบคลุมทั้ง 5 องค์ประกอบหลักของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนา 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน และ 5) การส่งต่อ โดยการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้การดำเนินงานในแต่ละด้านมีความชัดเจน ตรวจสอบได้ และตอบสนองต่อปัญหาได้อย่างทันท่วงที

ดังนั้น การจัดทำ คู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการทำงานของครูและผู้บริหารสถานศึกษา ให้สามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการข้อมูล การวิเคราะห์ การติดตาม และการประสานงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การพัฒนานักเรียนอย่างมีคุณภาพสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาแห่งชาติ

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

2.2 เพื่อสามารถนำแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ไปปรับประยุกต์ใช้ในการบริหารสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

3. เนื้อหาสาระ

หน่วยที่ 1 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน การนำแนวทางไปพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน กำหนดกรอบเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาดังนี้

1.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วนและทันสมัย เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ

1.2 ใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้งในการจัดเก็บและเข้าถึง ข้อมูลอย่างสะดวก ปลอดภัย และต่อเนื่อง

1.3 พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลแบบเรียลไทม์ เพื่อการช่วยเหลือที่รวดเร็วและต่อเนื่อง

1.4 สร้างกลไกการสื่อสารออนไลน์ที่เชื่อมโยงครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารสถานศึกษาอย่างประสิทธิภาพ

1.5 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคาดการณ์ เพื่อคาดเดาและป้องกันปัญหาของนักเรียนล่วงหน้า

1.6 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ดังนั้น ในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วนและทันสมัย เพื่อสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ พร้อมใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้งในการจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูลอย่างสะดวก ปลอดภัย และต่อเนื่อง ควรพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลแบบเรียลไทม์ สร้างกลไกการสื่อสารออนไลน์ระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารอย่างมีประสิทธิภาพ และนำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคาดการณ์มาช่วยคาดเดาและป้องกันปัญหาของนักเรียนล่วงหน้า รวมทั้งพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดูแลและช่วยเหลือนักเรียนอย่างครบวงจร

หน่วยที่ 2 การส่งต่อ การนำแนวทางไปพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการส่งต่อ กำหนดกรอบเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาดังนี้

2.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อการเข้าถึงที่สะดวกและเป็นระบบ

2.2 ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Google Sheet /Docs/Drive เพื่อการทำงานร่วมกัน

2.3 พัฒนากลไกการส่งต่อข้อมูลที่รวดเร็ว โปร่งใส และ ตรวจสอบได้

2.4 จัดทำระบบติดตามและตรวจสอบผลการส่งต่อได้อย่างต่อเนื่อง

2.5 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการข้อมูล

ดังนั้น ในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อให้สามารถเข้าถึงได้สะดวกและเป็นระบบ พร้อมใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Google Sheets, Docs หรือ Drive เพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันระหว่างครูและผู้เกี่ยวข้อง ควรพัฒนากลไกการส่งต่อข้อมูลที่รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้ พร้อมจัดทำระบบติดตามและตรวจสอบผลการส่งต่ออย่างต่อเนื่อง และเสริมศักยภาพบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลและสนับสนุนการดูแลนักเรียนอย่างมีประสิทธิผล

หน่วยที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน การนำแนวทางไปพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน กำหนดกรอบเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาดังนี้

3.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนพัฒนา

3.2 ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Sheets/Docs สำหรับการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ

3.3 พัฒนากลไกติดตามและประเมินผลนักเรียนแบบต่อเนื่อง

3.4 กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินที่แม่นยำ

3.5 เสริมศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนา

ดังนั้น ในการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ควรจัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนพัฒนาที่เหมาะสม พร้อมใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Sheets หรือ Docs เพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบควรพัฒนากลไกติดตามและประเมินผลนักเรียนแบบต่อเนื่อง กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้การประเมินมีความแม่นยำ และเสริมศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนอย่างครบวงจร

หน่วยที่ 4 การคัดกรองนักเรียน การนำแนวทางไปพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการคัดกรองนักเรียน กำหนดกรอบเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาดังนี้

4.1 จัดทำระบบคัดกรองนักเรียนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ

4.2 ใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive ในการรวบรวมและสรุปผลภาพรวมของสถานศึกษา

4.3 กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความถูกต้องและตรวจสอบได้

4.4 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดกรองและติดตามนักเรียน

ดังนั้น ในการพัฒนาระบบคัดกรองนักเรียน ควรจัดทำระบบบนแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ พร้อมใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive ในการรวบรวมและสรุปผลภาพรวมของสถานศึกษาอย่างสะดวกและปลอดภัย ควรกำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้องและตรวจสอบได้ และพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดกรองและติดตามนักเรียนอย่างมีประสิทธิผล

หน่วยที่ 5 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การนำแนวทางไปพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล กำหนดกรอบเนื้อหาเกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาดังนี้

5.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนเชิงลึกบนแพลตฟอร์มดิจิทัล ครอบคลุมความสามารถ พฤติกรรม และความสนใจ

5.2 อัปเดตและจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันและเข้าถึงได้สะดวก

5.3 พัฒนาทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรู้จักนักเรียนและวางแผนช่วยเหลือ

5.4 ใช้ระบบดิจิทัลเพื่อวิเคราะห์และติดตามพัฒนาการนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น ในการพัฒนาระบบการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ควรจัดทำฐานข้อมูลเชิงลึกบนแพลตฟอร์มดิจิทัล ครอบคลุมความสามารถ พฤติกรรม และความสนใจของนักเรียนพร้อมอัปเดตและจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันและเข้าถึงได้สะดวก ควรพัฒนาทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรู้จักนักเรียน

4. กระบวนการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ได้จากการรวบรวมความรู้ เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ตามความเหมาะสม การพัฒนาบุคลากรสามารถทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของประเด็นที่ต้องการพัฒนาและบริบทของการทำงานในแต่ละหน่วยงาน ยังเป็นการสร้างมาตรฐานในการดำเนินงานที่ชัดเจน ช่วยให้ครูและบุคลากรมีแนวทางเดียวกันในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 กำหนดกิจกรรมดังตารางที่ 4.16

ตารางที่ 4.16 กระบวนการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

การดำเนินการพัฒนา	กระบวนการพัฒนา	จำนวนชั่วโมงในการพัฒนา
ระยะที่ 1 กิจกรรมก่อนการพัฒนา	การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ให้ผู้เข้ารับการพัฒนาศึกษาองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยการค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา หรือแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาการพัฒนา 5 ด้าน คือ 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 2) การส่งต่อ 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การคัดกรองนักเรียน 5) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	18

(ต่อ)

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

การดำเนินการพัฒนา	กระบวนการพัฒนา	จำนวนชั่วโมงในการพัฒนา
ระยะที่ 2 กิจกรรมระหว่างการพัฒนา	การเรียนรู้จากการฝึกอบรม 1. กิจกรรมการปฐมนิเทศเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เข้าร่วมอบรม การสร้างชุมชน และเพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมพัฒนาเข้าใจวัตถุประสงค์และมีทัศนคติที่ดีต่อการเข้ารับการอบรมมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี สามารถกำหนดเป้าหมายหรือผลที่คาดหวังมีส่วนร่วมในกิจกรรม และปฏิบัติตนได้อย่างเหมาะสม	6
	2. กิจกรรมการบรรยายความรู้ และอธิบายถึงความเป็นมาของการพัฒนาองค์ความรู้ตามเนื้อหา 5 หน่วย คือ 2.1 หน่วยที่ 1 การป้องกันและแก้ไขปัญหา 2.2 หน่วยที่ 2 การส่งต่อ 2.3 หน่วยที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 2.4 หน่วยที่ 4 การคัดกรองนักเรียน 2.5 หน่วยที่ 5 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 3. กิจกรรมการสาธิตเพื่อให้ผู้เข้าร่วมรับการพัฒนาได้เห็นถึงวิธีการในการพัฒนาในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งให้ผู้เข้ารับการพัฒนาได้มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมหรือรวมกลุ่มเพื่อระดมความคิดและการฝึกปฏิบัติ	12
	การเรียนรู้จากการศึกษาผลงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ 1. การศึกษากรณีตัวอย่าง (Case Study) จากผู้บริหารสถานศึกษาที่ได้รับรางวัล มีประสบการณ์ มีผลงานที่เป็นที่ประจักษ์ หรือสถานศึกษาต้นแบบ 2. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้การศึกษาเอกสารหรือรูปแบบของงานที่เกี่ยวข้อง การเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริง 1. กิจกรรมการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ 2. กิจกรรมการระดมความคิด การนำความรู้ที่ได้จากการอบรมและการศึกษาผลการปฏิบัติที่งานเป็นเลิศ มาทำการแลกเปลี่ยนความคิด และสร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง 3. กิจกรรมการอภิปรายการนำเสนอผลการเข้ารับการพัฒนาว่ามีความรู้มากน้อยเพียงใดและข้อเสนอแนะในการเข้ารับการพัฒนา	18

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

การดำเนินการพัฒนา	กระบวนการพัฒนา	จำนวนชั่วโมงในการพัฒนา
ระยะที่ 3 กิจกรรมหลังการพัฒนา	1. เพื่อให้การพัฒนาเป็นกระบวนการอย่างต่อเนื่อง บรรลุผลอย่างมีประสิทธิภาพโดยหลังกิจกรรมการพัฒนาเสร็จเรียบร้อยแล้ว มีการกำกับติดตาม นิเทศในช่วงหลังการพัฒนา 2. มีการทบทวนหลังกิจกรรม (After Action Review-AAR) และวัดผลประเมินผล	6

5. การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 การวัดและประเมินผลผู้เข้ารับการพัฒนา แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

ระยะที่ 1 การวัดและประเมินผลกิจกรรมก่อนการพัฒนา ได้แก่ การประเมินตนเอง

ระยะที่ 2 การวัดและประเมินผลกิจกรรมระหว่างการพัฒนา ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมการประเมินใบงาน

ระยะที่ 3 การวัดและประเมินผลกิจกรรมหลังการพัฒนา ได้แก่ ประเมินการรายงานผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน และการประเมินจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

ส่วนที่ 2 การวัดและประเมินผลความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนา

ผู้เข้าร่วมการพัฒนา ต้องผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล ดังนี้

1. มีเวลาเข้ารับการพัฒนา และร่วมทำกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาทั้งหมด

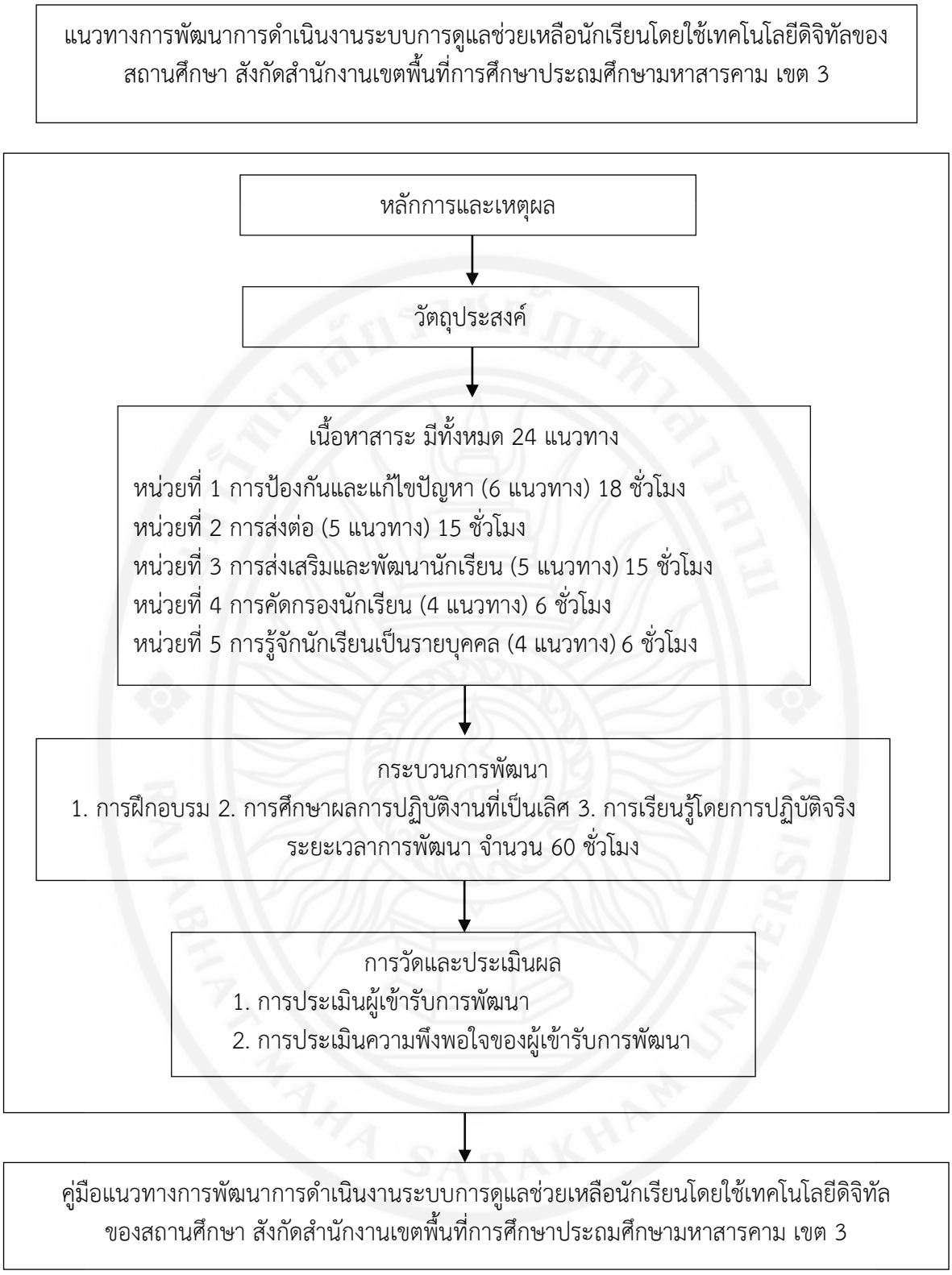
2. ผ่านการวัดและประเมินผลระหว่างการพัฒนา และหลังการพัฒนา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80

3. มีคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 คะแนน จากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาตามคู่มือ รวมทั้งสิ้น 100 คะแนน มีเกณฑ์การผ่านการประเมินร้อยละ 80 โดยแบ่งคะแนน ดังนี้

3.1 ชิ้นงานเดี่ยว 50 คะแนน

3.2 ชิ้นงานกลุ่ม 30 คะแนน

3.3 การมีส่วนร่วมในกิจกรรม 20 คะแนน

ภาพที่ 4.1 คู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

จากการร่างแนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 และการสร้างคู่มือการพัฒนา ผู้วิจัยได้นำผลเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิ 9 คน ตามที่กำหนดไว้เพื่อ 1) ประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของแนวทางการพัฒนาทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 และ 2) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 สรุปผลการประเมินดังตารางที่ 4.17 และ 4.18 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.17 ผลการประเมินแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ

แนวทางการพัฒนาทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล
1. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน						
1.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วนและทันสมัย เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างมีระบบ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
1.2 ใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้งในการจัดเก็บและเข้าถึงข้อมูลอย่างสะดวก ปลอดภัย และต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
1.3 พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลแบบเรียลไทม์เพื่อการช่วยเหลือที่รวดเร็วและต่อเนื่อง	5.00	0.00	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
1.4 สร้างกลไกการสื่อสารออนไลน์ที่เชื่อมโยงครู ผู้ปกครองและผู้บริหารสถานศึกษาอย่างประสิทธิภาพ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.90	0.32	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล
1.5 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคาดการณ์ เพื่อคาดเดาและป้องกันปัญหาของนักเรียนล่วงหน้า	5.00	0.00	มากที่สุด	4.70	0.50	มากที่สุด
1.6 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.88	0.37	มากที่สุด
เฉลี่ยรายด้าน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
2. การส่งต่อ						
2.1 สร้างกลไกการสื่อสารออนไลน์ที่เชื่อมโยงครู ผู้ปกครองและผู้บริหารสถานศึกษาอย่างประสิทธิภาพ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.50	มากที่สุด
2.2 ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Google Sheet /Docs/Drive เพื่อการทำงานร่วมกัน	4.90	0.32	มากที่สุด	4.85	0.37	มากที่สุด
2.3 พัฒนากลไกการส่งต่อข้อมูลที่รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้	4.70	0.50	มากที่สุด	4.60	0.52	มากที่สุด
2.4 จัดทำระบบติดตามและตรวจสอบผลการส่งต่อได้อย่างต่อเนื่อง	4.70	0.50	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
2.5 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการข้อมูล	4.80	0.44	มากที่สุด	4.70	0.56	มากที่สุด
เฉลี่ยรายด้าน	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน						
3.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนพัฒนา	4.80	0.45	มากที่สุด	4.70	0.50	มากที่สุด
3.2 ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Sheets/Docs สำหรับการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ	5.00	0.00	มากที่สุด	4.85	0.37	มากที่สุด
3.3 พัฒนากลไกติดตามและประเมินผลนักเรียนแบบต่อเนื่อง	4.90	0.32	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล
3.4 กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินที่แม่นยำ	4.85	0.37	มากที่สุด	4.75	0.45	มากที่สุด
3.5 เสริมศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนา	4.90	0.32	มากที่สุด	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ยรายด้าน	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
4. การคัดกรองนักเรียน						
4.1 จัดทำระบบคัดกรองนักเรียนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.75	0.45	มากที่สุด
4.2 ใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive ในการรวบรวมและ สรุปผลภาพรวมของสถานศึกษา	4.90	0.32	มากที่สุด	4.70	0.50	มากที่สุด
4.3 กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความถูกต้องและตรวจสอบได้	4.96	0.20	มากที่สุด	4.82	0.40	มากที่สุด
4.4 พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดกรองและติดตามนักเรียน	4.90	0.35	มากที่สุด	4.85	0.41	มากที่สุด
เฉลี่ยรายด้าน	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
5. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
5.1 จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนเชิงลึกบนแพลตฟอร์มดิจิทัลครอบคลุมความสามารถ พฤติกรรม และความสนใจ	4.80	0.45	มากที่สุด	4.65	0.50	มากที่สุด
5.2 อัปเดตและจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันและเข้าถึงได้สะดวก	4.85	0.37	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด

(ต่อ)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

แนวทางการพัฒนาทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล
5.3 พัฒนาทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรู้จักนักเรียนและวางแผนช่วยเหลือ	4.75	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
5.4 ใช้ระบบดิจิทัลเพื่อวิเคราะห์และติดตามพัฒนาการนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ	4.72	0.49	มากที่สุด	4.65	0.51	มากที่สุด
เฉลี่ยรายด้าน	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม	4.87	0.31	มากที่สุด	4.76	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 แสดงผลการประเมินแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดย ผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า

ความเหมาะสม โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.87, $S.D.$= 0.31) โดยแนวทางที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 5.00, $S.D.$= 0.00) รองลงมา ได้แก่ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.89, $S.D.$= 0.33) การคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.89, $S.D.$= 0.33) การส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.78, $S.D.$= 0.44) และการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.78, $S.D.$= 0.44)

ความเป็นไปได้ โดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.76, $S.D.$= 0.44) โดยแนวทางที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.89, $S.D.$= 0.33) รองลงมา ได้แก่ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\overline{X}$ = 4.78, $S.D.$= 0.44) การคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.78, $S.D.$= 0.44) การส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.67, $S.D.$= 0.50) และการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.67, $S.D.$= 0.50)

ตารางที่ 4.18 ความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล
1. หลักการและเหตุผล						
1.1 สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
1.2 มีความชัดเจนแสดงถึงจุดเน้นของแนวทางการพัฒนา	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
1.3 การใช้ภาษาและการเรียงลำดับมีความต่อเนื่องเข้าใจง่าย	4.89	0.33	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.85	0.37	มากที่สุด	4.71	0.48	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์						
2.1 ครอบคลุมด้านความรู้ทักษะ	4.89	0.33	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
2.2 มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง	4.78	0.44	มากที่สุด	4.56	0.53	มากที่สุด
2.3 สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้รับการพัฒนา	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.82	0.40	มากที่สุด	4.63	0.51	มากที่สุด
3. เนื้อหาสาระ						
3.1 หน่วยที่ 1 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.89	0.33	มากที่สุด
3.2 หน่วยที่ 2 การส่งต่อ	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
3.3 หน่วยที่ 3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
3.4 หน่วยที่ 4 การคัดกรองนักเรียน	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
3.5 หน่วยที่ 5 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.87	0.31	มากที่สุด	4.76	0.44	มากที่สุด
4. กระบวนการพัฒนา						
4.1 กระบวนการพัฒนา	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
4.2 กิจกรรมมีความหลากหลาย	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
4.3 ระยะเวลาในการพัฒนา	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.82	0.40	มากที่สุด	4.71	0.48	มากที่สุด

ตารางที่ 4.18 (ต่อ)

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล	$\overline{X}$	$S.D.$	แปลผล
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 วิธีการวัดผลครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะ เจตคติ	4.78	0.44	มากที่สุด	4.67	0.50	มากที่สุด
5.2 วิธีการประเมินมีความเหมาะสม	4.89	0.33	มากที่สุด	4.78	0.44	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.84	0.39	มากที่สุด	4.73	0.47	มากที่สุด
เฉลี่ยโดยรวม	4.84	0.37	มากที่สุด	4.71	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.18 การประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.84, $S.D.$= 0.37) และมีผลการประเมินความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\overline{X}$ = 4.71, $S.D.$= 0.48)

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับการนำเสนอ ดังนี้

1. สรุป
2. อภิปรายผล
3. ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 สรุปผลได้ดังนี้

5.1.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีดังนี้

5.1.1.1 สภาพปัจจุบันการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การส่งต่อ และ 5) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ตามลำดับ

5.1.1.2 สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมากที่สุดเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงไปต่ำ ดังนี้ 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 2) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 3) การส่งต่อ 4) การคัดกรองนักเรียน และ 5) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามลำดับ

5.1.1.3 ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น เรียงลำดับจากด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ 1) การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 2) การส่งต่อ 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การคัดกรองนักเรียน และ 5) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ตามลำดับ

5.1.2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีดังนี้

5.1.2.1 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 สรุปผลแนวทางประกอบด้วย 5 ด้าน 24 แนวทาง และมีผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีรายละเอียดของแนวทางการพัฒนาในแต่ละด้านดังนี้

1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มี 6 แนวทาง ดังนี้ 1) จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนที่ครบถ้วนและทันสมัย เพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีระบบ 2) ใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้งในการจัดเก็บและเข้าถึง ข้อมูลอย่างสะดวก ปลอดภัย และต่อเนื่อง 3) พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลแบบเรียลไทม์ เพื่อการช่วยเหลือที่รวดเร็วและต่อเนื่อง 4) สร้างกลไกการสื่อสารออนไลน์ที่เชื่อมโยงครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารสถานศึกษาอย่างประสิทธิภาพ 5) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคาดการณ์ เพื่อคาดเดาและป้องกันปัญหาของนักเรียนล่วงหน้า และ 6) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2) ด้านการส่งต่อ มี 5 แนวทาง ดังนี้ 1) จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์เพื่อการเข้าถึงที่สะดวกและเป็นระบบ 2) ใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Google Sheet /Docs/Drive เพื่อการทำงานร่วมกัน 3) พัฒนากลไกการส่งต่อข้อมูลที่รวดเร็ว โปร่งใส และ ตรวจสอบได้ 4) จัดทำระบบติดตามและตรวจสอบผลการส่งต่อได้อย่างต่อเนื่อง และ 5) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการข้อมูล

3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มี 5 แนวทาง ดังนี้ 1) จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนพัฒนา 2) ใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Sheets/Docs สำหรับการทำงานร่วมกันอย่างเป็นระบบ 3) พัฒนากลไกติดตามและประเมินผลนักเรียนแบบต่อเนื่อง 4) กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการประเมินที่แม่นยำ และ 5) เสริมศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมและพัฒนา

4) ด้านการคัดกรองนักเรียน มี 4 แนวทาง ดังนี้ 1) จัดทำระบบคัดกรองนักเรียนบนแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ 2) ใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive ในการรวบรวมและสรุปผลภาพรวมของสถานศึกษา 3) กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความถูกต้องและตรวจสอบได้ และ 4) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการคัดกรองและติดตามนักเรียน

5) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มี 4 แนวทาง ดังนี้ 1) จัดทำฐานข้อมูลนักเรียนเชิงลึกบนแพลตฟอร์มดิจิทัลครอบคลุมความสามารถ พฤติกรรม และความสนใจ 2) อัปเดตและจัดเก็บข้อมูลบนคลาวด์คอมพิ้วติ้งอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันและเข้าถึงได้สะดวก 3) พัฒนาทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการรู้จัก

นักเรียนและวางแผนช่วยเหลือ และ 4) ใช้ระบบดิจิทัลเพื่อวิเคราะห์และติดตามพัฒนาการนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในครั้งนี้ มีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า

5.2.1.1 สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวม และรายด้านพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ เนื่องจากสถานศึกษามีการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยเริ่มจากการใช้ Google Form, Google Sheets และ Google Drive เพื่อจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคลอย่างเป็นระบบและเข้าถึงได้สะดวก ผู้บริหาร ครูแนะแนว และผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถรับข้อมูลรายงานการคัดกรองผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว ทำให้การตัดสินใจในการช่วยเหลือมีความแม่นยำมากขึ้น นอกจากนี้ สถานศึกษายังส่งเสริมการทำงานร่วมกันระหว่างครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องโดยอาศัยเครื่องมือดิจิทัลเป็นสื่อกลางในการดำเนินกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน การบริหารจัดการข้อมูลที่มีความเป็นระบบช่วยให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง อีกทั้งยังมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line ในการส่งข้อมูลและติดต่อสื่อสารกับผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง ทำให้การดูแลนักเรียนมีความรวดเร็ว โปร่งใส และสร้างความร่วมมือที่เข้มแข็งระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน สอดคล้องกับการศึกษาของ พิชาพงศ์ นาภู่ และ กฤษกนก ดวงชาทม (2565, น. 253-263) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ นรารัตน์ หงษ์สกุล และพงษ์ลิขิต เพชรผล (2565, น. 80-90) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี

ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต อยู่ในระดับปานกลาง

5.2.1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยรวม และรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือและติดตามพัฒนาการของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง สถานศึกษานำ Google Drive มาใช้ในการรวบรวมข้อมูล ผลการคัดกรองและสรุปเป็นรายงานภาพรวมของโรงเรียน เพื่อให้ผู้บริหารสามารถใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ยังมีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลพกพา เช่น สมาร์ทโฟนและแท็บเล็ต ในการสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองเพื่อสร้างความเชื่อมโยงที่ใกล้ชิดและทันต่อเหตุการณ์ ครูผู้สอนเองก็ใช้เทคโนโลยีเหล่านี้ในการติดต่อประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ทำให้การสื่อสารมีความรวดเร็วและตรงประเด็นมากขึ้น อีกทั้งสถานศึกษายังใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets, Docs และ Drive เพื่อจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญอย่างเป็นระบบและปลอดภัย ส่งผลให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความครบถ้วน ต่อเนื่อง และมีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ วิไล รัตนทิพย์ และ ชัยยุทธ ศิริสุทธิ์ (2562, น. 716-729) ได้ศึกษา เรื่อง กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม 2) พัฒนากลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม ผลการวิจัย สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ พิชาพงศ์ นาภู่ และกฤษกนก ดวงชาทม (2565, น. 253-263) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2 โดยสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด

5.2.1.3 ความต้องการจำเป็นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น ปรับปรุง ($PNI_{Modified}$) โดยรวมมีค่าตั้งแต่ 0.58-0.69 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ดัชนีจัดเรียงลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นเรียงลำดับจากด้านที่มีค่า $PNI_{Modified}$ สูงสุดถึงต่ำสุด ดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน และด้านการส่งต่อ ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลตามลำดับ แสดงว่าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ควรพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมาเป็นอันดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาสภาพปัจจุบันที่พบว่าการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ดังนั้นการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นกลไกสำคัญที่ช่วยสร้างความมั่นคงทางการเรียนรู้และคุณภาพชีวิตของผู้เรียน สถานศึกษามีบทบาทในการพัฒนากลยุทธ์เชิงรุกเพื่อป้องกันไม่ให้ปัญหาขยายตัว โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือเฝ้าระวังและติดตามพฤติกรรม รวมทั้งการจัดทำฐานข้อมูลที่เป็นระบบและทันสมัย ทำให้สามารถคัดกรองและวิเคราะห์แนวโน้มความเสี่ยงได้อย่างรวดเร็ว เมื่อเกิดปัญหาก็สามารถแก้ไขได้ตรงจุดผ่านการประสานงานออนไลน์กับครู ผู้ปกครอง และผู้เชี่ยวชาญ การสื่อสารผ่านเครือข่ายดิจิทัลช่วยลดความล่าช้าในการให้ความช่วยเหลือและเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนเชิงระบบดังกล่าวไม่เพียงช่วยให้นักเรียนปรับตัวได้ดีขึ้น แต่ยังเสริมสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ปลอดภัยเอื้อต่อการพัฒนาศักยภาพและการเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แดนไพร สีมาคาม, วัลนิกา ฉลากบาง และเอกลักษณ์ เพียสา (2564, น. 183-194) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่คาดหวังของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการวิจัยพบว่า 1. สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือโดยรวมอยู่ในระดับปานกลางและสภาพที่คาดหวัง โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2. ความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับความสำคัญดังนี้ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน($PNI_{Modified}$ = 0.31)

รองลงมาคือ ด้านการส่งต่อ ($PNI_{Modified}$ = 0.31) ด้านการคัดกรองนักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.296) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.29) และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($PNI_{Modified}$ = 0.29) ตามลำดับ และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ นรารัตน์ หงษ์สกุล, พงษ์ลิขิต เพชรผล (2565, น.80-90) ได้ศึกษาเรื่อง ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต 2) ศึกษาความต้องการจำเป็นของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต ผลการวิจัยพบว่า ขอบข่ายการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($PNI_{Modified}$ = 0.46) ซึ่งมีองค์ประกอบคุณลักษณะพลังสุขภาพจิตที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ ด้านศักยภาพในการแก้ปัญหา ($PNI_{Modified}$ = 0.51) รองลงมาลำดับที่ 2 คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.45) ซึ่งมีองค์ประกอบคุณลักษณะพลังสุขภาพจิตที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือ ด้านการปรับตัวและยืดหยุ่น ($PNI_{Modified}$ = 0.48) และลำดับที่ 3 คือ การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($PNI_{Modified}$ = 0.44) ซึ่งมีองค์ประกอบคุณลักษณะพลังสุขภาพจิตที่มีค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุด คือด้านศักยภาพในการแก้ปัญหา ($PNI_{Modified}$ = 0.48)

5.2.2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 พบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษาสถานศึกษา มี 5 ด้าน จำนวน 24 แนวทาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า 1) ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีแนวทางการพัฒนา 6 แนวทาง กล่าวได้ว่า การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควรมุ่งเน้นการจัดทำฐานข้อมูลที่ครบถ้วนและทันสมัย เพื่อใช้เป็นพื้นฐานในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งนำระบบคลาวด์คอมพิวติ้งมาใช้จัดเก็บและเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก ปลอดภัย และต่อเนื่อง การพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลแบบเรียลไทม์จะช่วยให้การช่วยเหลือนักเรียนมีความรวดเร็วและสอดคล้องกับสถานการณ์จริง อีกทั้งยังต้องสร้างกลไกการสื่อสารออนไลน์ที่เชื่อมโยงครู ผู้ปกครอง และผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อเสริมประสิทธิภาพในการทำงานร่วมกัน ขณะเดียวกัน การใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคาดการณ์จะช่วยคาดเดาและป้องกันปัญหาของนักเรียนล่วงหน้าได้อย่างมีประสิทธิผล และที่สำคัญคือการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัลอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถใช้เทคโนโลยีในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเต็มศักยภาพและยั่งยืน 2) ด้านการส่งต่อ มีแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง กล่าวได้ว่า การส่งต่อข้อมูลนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควรดำเนินการผ่านการจัดทำฐานข้อมูลบนระบบคลาวด์เพื่อการเข้าถึงที่สะดวกและเป็นระบบ ควบคู่กับการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ เช่น Google Sheets, Docs และ Drive เพื่อสนับสนุนการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ กลไกการส่งต่อที่รวดเร็ว โปร่งใส และตรวจสอบได้จะช่วยสร้างความน่าเชื่อถือในการดำเนินงาน อีกทั้งการจัดทำระบบติดตามผลการส่งต่ออย่างต่อเนื่องยังช่วยให้สามารถประเมินผลและปรับปรุงได้ทันท่วงที ขณะเดียวกันบุคลากรก็ต้องได้รับการพัฒนาศักยภาพด้านการใช้

เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลอย่างครบวงจร 3) ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน มีแนวทางการพัฒนา 5 แนวทาง กล่าวได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลควรเริ่มจากการจัดทำฐานข้อมูลบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนได้อย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Sheets และ Docs เพื่อสร้างการทำงานร่วมกันที่เป็นระบบ การพัฒนากลไกติดตามและประเมินผลนักเรียนอย่างต่อเนื่องช่วยสะท้อนความก้าวหน้าและปรับแนวทางพัฒนาได้ตรงจุด ขณะเดียวกันการกำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลก็เป็นสิ่งสำคัญในการประเมินที่แม่นยำและควรเสริมศักยภาพบุคลากรด้านเทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนมีคุณภาพและยั่งยืน 4) ด้านการคัดกรองนักเรียน มีแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง กล่าวได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลมุ่งเน้นการจัดทำฐานข้อมูลบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อสนับสนุนการวิเคราะห์และวางแผนได้อย่างเป็นระบบ ควบคู่กับการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัล เช่น Google Sheets และ Docs เพื่อสร้างความร่วมมืออย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังพัฒนากลไกติดตามและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง กำหนดมาตรฐานการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อความแม่นยำ และเสริมศักยภาพบุคลากรด้านดิจิทัลเพื่อเพิ่มคุณภาพในการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนอย่างยั่งยืน 5) ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีแนวทางการพัฒนา 4 แนวทาง กล่าวได้ว่า การรู้จักนักเรียนอย่างรอบด้านโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลจำเป็นต้องจัดทำฐานข้อมูลเชิงลึกที่ครอบคลุมทั้งความสามารถ พฤติกรรม และความสนใจของผู้เรียน พร้อมทั้งอัปเดตและจัดเก็บบนคลาวด์คอมพิวติ้งเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบันและเข้าถึงได้สะดวก นอกจากนี้ยังต้องพัฒนาทักษะบุคลากรด้านเทคโนโลยีและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเพิ่มศักยภาพในการวางแผนช่วยเหลือ และใช้ระบบดิจิทัลในการวิเคราะห์และติดตามพัฒนาการของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง สอดคล้องกับการศึกษา ของ ณภัสกร มณีพุทธวรสกุล, วสันต์ชัย กากแก้ว และธัญเทพ สิทธิเสือ (2566, น. 145-155) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ การวิจัยครั้งนี้ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันของแนวทางการพัฒนาการบริหางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ 2) เปรียบเทียบแนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ จำแนกตามขนาดของสถานศึกษา และ 3) หาแนวทางการพัฒนาการบริหางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของ ชนกมณฐ์ แสงสี และ ทินกฤตพัชร์ รุ่งเมือง (2563, น. 12-23) ได้ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันในการดำเนินงาน

ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา 2) เพื่อศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา 3) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา ด้วยกระบวนการพัฒนาคุณภาพและการสนทนากลุ่มในการสร้างแนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา พบว่า โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

การนำแนวทางไปใช้ในการพัฒนาโดยใช้คู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ประกอบด้วยรายละเอียดของคู่มือการพัฒนา ดังนี้ 1) หลักการและเหตุผล 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหาสาระ 4) กระบวนการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล สอดคล้องกับเรืองชัย จรุงศิรวัฒน์ (2554, น. 43) ที่กล่าวว่า คู่มือเป็นเอกสารที่ให้ความรู้เรื่องใด เรื่องหนึ่งมีการอธิบายขั้นตอนและวิธีการใช้อย่างเป็นระบบ โดยมีรายละเอียดของข้อมูลแบ่งเป็นส่วนๆเพื่อแนะนำขั้นตอนการปฏิบัติงานให้ผู้ใช้สามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพตามที่ผู้จัดทำกำหนด ซึ่งมาเรียม นิลพันธุ์ (2554, น. 8) ได้ให้ความหมายของคู่มือ (Handbook or Manual) หมายถึง เอกสารที่รวบรวมเนื้อหาทั้งทฤษฎีและแบบฝึกปฏิบัติเพื่อใช้ประกอบหรืออำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการศึกษาเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยมีรายละเอียดและแนะนำวิธีการปฏิบัติในกิจกรรมเป็นการให้คำอธิบายและเฉลยปัญหาหรือข้อสงสัยเพื่อให้ได้ความรู้และคำตอบอย่างรวดเร็วด้วยตนเอง นิยมจัดทำเป็นรูปเล่มทำให้สามารถรู้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องนั้นได้มากขึ้นและมักจะมีภาพประกอบ เพื่อดึงดูดความสนใจและเพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้น ถือได้ว่าสอดคล้องกับพัชรพร สันติวิจิตรกุล (2553, น. 36) ที่ศึกษาองค์ประกอบของคู่มือสรุปได้ว่าในการจัดทำคู่มือจะต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญคือ วิธีการใช้คู่มือหรือคำแนะนำในการใช้คู่มือ เนื้อหา สาระ คำชี้แจงเกี่ยวกับการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ การจัดกิจกรรมแหล่งข้อมูลอ้างอิงเพื่ออำนวยความ สะดวกแก่ผู้ใช้คู่มือให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกปฏิบัติเพื่อช่วยให้การฝึกฝน เพื่อประโยชน์ในการช่วยให้การปฏิบัติงานประสบความสำเร็จ บรรลุตามเป้าหมายทั้งยังช่วยให้การประหยัดทรัพยากรประหยัดเวลาและบุคลากร ตลอดจนผลงาน มีคุณภาพตามเป้าหมาย และในส่วนของการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีผลการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดนั้น กล่าวโดยสรุปการนำกระบวนการพัฒนาจึงส่งผลให้ คู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีความเหมาะสมและความเป็นไปได้ในการนำไปพัฒนาโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ ที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจต่อไป ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 จากการวิจัยครั้งนี้สภาพปัจจุบัน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ดังนั้นสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาดำเนินการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

5.3.1.2 ผลจากการวิจัยครั้งนี้สภาพที่พึงประสงค์ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ดังนั้นสถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยนำศักยภาพและความสามารถของบุคลากรในสถานศึกษามาใช้ในการคัดกรอง เฝ้าระวัง และให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและมีคุณภาพ

5.3.1.3 ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เป็นด้านที่มีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาในลำดับแรก ดังนั้นสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการยกระดับกลไกการเฝ้าระวัง ติดตาม และแก้ไขปัญหา โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นเครื่องมือสำคัญ เพื่อให้การดำเนินงานเป็นระบบ มีความทันสมัย โปร่งใส และสามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทการศึกษาปัจจุบันได้อย่างทันท่วงที

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

5.3.2.2 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้านการส่งต่อ

5.3.2.3 ควรศึกษารูปแบบการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2551). *ภาวะสุขภาพจิต* (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2554). *คู่มือครูที่ปรึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.* กรุงเทพฯ: ยูเรนัสอิมเมจกรุ๊ป

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2560). *แผนยุทธศาสตร์กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พ.ศ. 2562-2565.* กรุงเทพฯ: กระทรวงฯ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *ทศวรรษที่สองของการปฏิรูปการศึกษา.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.

กาญจน์ เรืองมนตรี และธรินธร นามวรรณ. (2554). *การบริหารงานวิชาการและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้.* มหาสารคาม: อภิชาตการพิมพ์.

กิตติพงศ์ สมชอบ. (2563). การศึกษาองค์ประกอบของการเรียนรู้ดิจิทัลสำหรับบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยขอนแก่น วิทยาเขตหนองคาย. ใน *การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับบัณฑิตศึกษาแห่งชาติ,* 21 (ออนไลน์), 703-707.

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2564). *Cloud Computing คืออะไร ?.* สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2567, จาก https://sc2.kku.ac.th/office/sci-it/index.php/29-cloud-computing.html.

จตุรงค์ ธนะสีลังกูร. (2558). *การบริหารจัดการทางการศึกษา.* สาขาวิชาการบริหารการศึกษา นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

จรุณี เก้าเอี้ยน. (2557). *เทคนิคการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษากลยุทธ์และแนวทางการปฏิบัติสำหรับผู้บริหารมืออาชีพ.* สงขลา: ชานเมืองการพิมพ์.

จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2556). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ทวีพริ้นท์ (1991) จำกัด.

ชนกมณฐ์ แสงสี และ ทินกฤตพัชร์ รุ่งเมือง. (2564). แนวทางการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานนทบุรีและพระนครศรีอยุธยา. *วารสาร มจร พุทธปัญญาปริทรรศน์,* 6(3),12-23.

ณภัสกร มณีพุทธวรสกุล, วสันต์ชัย กากแก้ว และธัญเทพ สิทธิเสือ. (2566). แนวทางการพัฒนาการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในยุคดิจิทัลโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารวิชาการ มจร บุรีรัมย์,* 8(2), 145-155.

ณัฐดนัย เนียมทอง. (2561). *มองเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในยุคดิจิทัล.* สืบค้นเมื่อ 2 พฤษภาคม 2568 จาก https://www.scimath.org/article-technology/item/8477-2018-07-18-04-11-25.

ทวีศักดิ์ จินดานุรักษ์. (2560). ครูและนักเรียนในยุคการศึกษาไทย 4.0. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช*, 7(2), 14-29.

ธงชาติ วงษ์สวรรค์. (2553). *การพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยใช้การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม.* กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีระภาพ เพชรมาลัยกุล. (2560). การประเมินความต้องการจำเป็นทางการศึกษาและการบริหารการศึกษา. *วารสารบริหารการศึกษา มศว*, 14(26), 118-129.

นรารัตน์ หงส์สกุล และพงษ์ลิขิต เพชรผล. (2565). ความต้องการจำเป็นของการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของนักเรียนโรงเรียนมัธยมขนาดใหญ่พิเศษ จังหวัดสุพรรณบุรี ตามแนวคิดพลังสุขภาพจิต. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร,* 10(40), 80-90.

นัฏพันธ์ ดิศเจริญ. (2565). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. *Journal of Modern Learning Development,* 7(3), 321-335.

บุญชม ศรีสะอาด. (2554). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสาหรับการวิจัย เล่ม 1* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

ปกรณ์ ปรียากร. (2538). *ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาในการบริหารการพัฒนา.* กรุงเทพฯ: สามเจริญพานิช.

ประดับ เรืองมาลัย. (2542). *หลักการสอนและการเตรียมการประสบการณ์ภาคปฏิบัติ.* กรุงเทพฯ: วัฒนาพานิช.

ปรัชญา เวสารัชช์. (2545). *หลักการจัดการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักงานปฏิรูปการศึกษา.

ปราณี รุนวงษ์. (2546). *คู่มือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบโมเดลซิปปา เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนวัดแสงสรรค์.* (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พระครูสังฆรักษ์ไชยรัตน์ ชยรตโน. (2558). การบริหารการศึกษา. *วารสารมหาวิทยาลัย มหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด*, 7(1), 107-118.

พัชรพร สันติวิจิตรกุล. (2553). *การพัฒนาคู่มือวิจัยในชั้นเรียนสำหรับครูผู้สอนในโรงเรียนองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎรธานี 1 (ดอนสักผดุงวิทย).* สุราษฎรธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎรธานี.

พิชาพงศ์ นาภู่ และ กฤษกนก ดวงชาทม. (2565). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 2. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์,* 6(2), 253-256.

ไพศาล วรคำ. (2566). *การวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 10). มหาสารคาม: ตักสิลาการพิมพ์.

มาเรียม นิลพันธุ์ และคณะ. (2554). *การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร*. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น.

เรืองชัย จรุงศิรวัฒน์. (2554). *เทคนิคการเขียนคู่มือปฏิบัติงาน.* ขอนแก่น: สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วิรัช วิรชนภาวรรณ. (2532). *หลักการพัฒนาชุมชนการพัฒนาชุมชนประยุกต์.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

วิไล รัตนทิพย์ และ ชัยยุทธ ศิริสุทธิ์. (2562). กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาขอนแก่น,* 6(4), 716-729.

ศิริยุพา รุ่งเริงสุข. (2561). *เทคโนโลยีส่งเสริมภาวะผู้นำ.* สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2568, จาก http://www.bangkokbiznews.com/blog/detail/644164..

สถาบันมาตรฐานและเทคโนโลยีแห่งชาติ. (2564). *นิยามของคลาวด์คอมพิวติง.* สืบค้นเมื่อ 9 เมษายน 2568, จาก https://totcloud.com/faq-cloud.html.

สถาบันสัญลักษณ์รหัสแห่งไทย (TANC). (2564*). คลาวด์คอมพิวติง (Cloud Computing) คืออะไร ?.* สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2567, จาก https://artisanbrain.com/cloud-computing.

สนธยา พลศรี. (2547). *ทฤษฎีและหลักการพัฒนาชุมชน* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

สัมนา รธนิธย์. (2560). *หลักทฤษฎีและปฏิบัติการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ส.เอเชียเพรส (1989).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.* กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2550). *แนวทางการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาให้คณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาตามกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษา.* กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. *วารสารวิชาการ*, 12(1), 46.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการแนวคิดและทิศทางในการดำเนินงาน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *รายงานผลการวิจัยและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในพื้นที่โครงการพัฒนาดอยตุง (พื้นที่ทรงงาน) อันเนื่องมาจาก พระราชดำริในสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรไทย (น.ส.พ. ฟ้าเมืองไทย).

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *คู่มือการขับเคลื่อนกลยุทธ์ โรงเรียนมาตรฐานสากล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *คู่มือการคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2563.*กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). *คู่มือระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *คู่มือการประเมินระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน.* กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *คู่มือการสรรหาและคัดเลือกสถานศึกษาเพื่อรับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ปีการศึกษา 2564.* ศูนย์เอพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2568). *แนวทางการขับเคลื่อน Thailand Zero Dropout.* กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน. (2560). *ทักษะด้านดิจิทัลของข้าราชการและบุคลากรภาครัฐเพื่อปรับเปลี่ยนเป็นรัฐบาลดิจิทัล.* สืบค้นเมื่อ 12 พฤษภาคม 2568, จาก https://www.ocsc.go.th/digital_skills.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2562). *เกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.

สำนักงานรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ (องค์การมหาชน). (2560). *ร่างแผนพัฒนารัฐบาลดิจิทัลของประเทศไทย พ.ศ. 2560-2564.* สืบค้นเมื่อ 26 พฤษภาคม 2567, จาก https://www.dga.or.th/upload/download/ file_393911b24363a5551c13acd6a68ffd3a.pdf.

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. (2562). *หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ องค์ความรู้ภาษา-วัฒนธรรม 2.* สืบค้นเมื่อ 21 พฤษภาคม 2567, จาก http://www.royin.go.th/dictionary.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 (2563). *แผนปฏิบัติการประจำปี 2563.* ชุมพร: ผู้แต่ง.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3. (2567). *แผนปฏิบัติการประจำปี 2567*. มหาสารคาม: ผู้แต่ง.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. (2564). *รายงานผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2564.* เลย: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย 1.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579.* กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2564). *งานบริการเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร.* สืบค้นเมื่อ 25 ธันวาคม 2568, จาก http://www.phrae.mju.ac.th.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2560). *เอกสารสรุปย่อองค์ความรู้สำหรับการพัฒนาทีมงานขับเคลื่อนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อการก้าวย่างอย่างยั่งยืน ปี 2552 ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หลักการ แนวคิด และทิศทางในการดำเนินงาน.* กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2554). *หลักการทฤษฎีและนวัตกรรมการบริหารการศึกษา*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุนทร โคตรบรรเทา. (2560). *การบริหารการศึกษา:หลักการและทฤษฎี (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ: ปัญญาชน.

สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). *แนวคิดเกี่ยวกับประทศไทย 4.0.* สืบค้นเมื่อ 27 เมษายน 2568, จาก http://planning2.mju.ac.th/government.

สุวิมล ว่องวาณิช. (2562). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เสาวลักษณ์ พันธบุตร. (2560). อยู่อย่างคนร่วมสมัยในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 5(2), 161-167.

อดิเทพ บุตราช. (2553). *ความหมายของคำว่า Social network สังคมออนไลน์.* สืบค้นเมื่อ 29 เมษายน 2568. จาก http://planning2.mju.ac.th/government.

อติพร เกิดเรือง. (2559). การส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เพื่อรองรับสังคมไทยในยุคดิจิทัล. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง,* 7(1), 173-184.

อรุณี อัตกลับ. (2561). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่ส่งผลต่อการบริหารองค์การแห่งการเรียนรู้ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2. *วารสารบริหารการศึกษา มศว*, 15(29), 112-122.

อัญญาณี สุมน และดร.อุทิศ บำรุงชีพ. (2561). วิถีแห่งการคิดทางคณิตศาสตร์โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับการศึกษาไทย 4.0. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม,* 13(2), 14-30.

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). *การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (School Management in Digital Era).* สืบค้นเมื่อ 5 พฤษภาคม 2568, จาก https://www.trueplookpanya.com/education/content/52232.

แดนไพร สีมาคาม, วัลนิกา ฉลากบาง และเอกลักษณ์ เพียสา. (2564). ความต้องการจำเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. *วารสารวิชาการธรรมทรรศน์,* 21(4), 183-194.

Biddle, Virginia Sue. (2009). *Student Assistance Program Outcomes of Students at Risk forSuicide,* Dissertation Abstracts International. 69(8), unpaged; February, 2016. Available. from http://digitalcommons.unl.edu/dissertations/AAI3223067

Buehler. D. (2016). *Digital Leadership & Strategy & Online.* [online]. Available from http://www.slideshare.net/onekanzuru/how-to-kick-assonline-part-1 digitalleadership-strategy-doyle-buehlerdigital-leadership. [accessed 3 May 2025].

Dewing, M. (2013). *Social Media: Introduction.* [online]. Available from http://www.parl.gc.ca/Content/LOP/Research Publications/2010-03-e.pdf. [accessed 8 May 2025].

Dhammei, T. (2022, January 15). *Educational administration: Concepts of educationaladministration and principles of educational administration.* Retrieved from https://onlinenotebank.wordpress.com/2022/01/15/concepts-and-principles-of-educational-administration.

Fertman, C. I., Taracevich, S.L., and Helper, N.A. (2003). *Retrospective analysis of the Pennsylvania student assistance program outcome data.* PhD dissertation, Department of Education, University of Pittsburgh, Pittsburgh, PA.

Good, C. V. (1973). *Dictionary of education.* New York: Mc Graw–Hill.

Jansen, A. N. B. . (2013). *Life Skills that Enable Resilience: A Profile of Adolescents from a Coloured Community in Kimberley*. (Doctoral), University of the Free State.

Kosse, Stacy. (2007). *"Integrity of SAT Interventions : Relationship of Components to Student Outcomes,"* Dissertation Abstracts International. 67(7): unpaged; January, 2007. (n.d.). Available from: http://digitalcommons.unl.edu/dissertations/AAI3223067/.

Kreitner, Robert. (1998). *Management.* 7th ed. Boston: Houghton Mifflin.

Maldonado, U.P.T. and others. (2011*).* E-learning motivation and education portal acceptance in developing countries. Online Information Review, 35, 66-85.

McCawley, Paul F. (2009). *Methods for Conducting an Educational Needs Assessment.* Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/255627038_Methods_for_Conducting_an_Educational_Needs_Assessment.

McCaslin, N.L. and Tibezinda, J.P. (1998) *Assessing Target Group Needs. In: Swanson et al., Eds., Improving Agricultural Extension, a Reference Manual*. Rome, Italy: F.A.O.

Mukherjee, A. (2020, November 13). *Why educational administration is important for teacher education*? Retrieved from https://www.educationmanagementdiploma.com/blogs/425-Why-Educational-Administration-is-Important-for-Teacher-Education-blog.php.

Reviere, and Others. (1996). The collaborative prescription: Remedy or reverie. *International Journal of Leadership in Education*, 4(4), 383-399.

Stoner, J.A.F. and Wankel, C.W. (1986). *Management.* 3rd ed. Englewood Cliffs: Prentice-Hall.

Witkin, B.R. and Altschuld, J.W. (1995). *Planning and Conducting needs assessments. A practical guide.* Thounsand Osk, CA : Sage Publication. Inc.

Williams, Francis M., Jr. (2008). "Student Assistance Programs (SAP): An Organizational and Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth," *Dissertation Abstracts International*. 68(8), unpaged; February, 2008.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

ตารางที่ ก.1 ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด

ผศ.ดร.นราวิชญ์ ศรีเปารยะ	อาจารย์ประจำสาขาวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ดร.พัชรกฤษฎิ์ พวงนิล	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1
นางสาวศิรินรา บุดดานอก	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
นายธีรชัย ผิวขม	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแก่งโกสุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3
นางสาวกชกร อุดรศาสตร์	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านคุยโพธิ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถาม

ตารางที่ ก.2 ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของข้อคำถาม

ที่	ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง	วุฒิการศึกษา	เชี่ยวชาญด้าน
1.	รศ.ดร.ไพศาล วรคำ	อาจารย์ประจำ สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม	กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	ด้านสถิติการวิจัย
2.	รศ.ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน	อาจารย์ประจำ ภาควิชาวิจัยและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	กศ.ด. (วิจัยและประเมินผลการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร	ด้านการวัดและประเมินผล
3.	ดร.ไชยยา อะการะวัง	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3	ปร.ด. (เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ด้านเนื้อหาและภาษา
4.	ดร.ตวัญจ์ลักษณ์ พวงนิล	ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบูรพาพิทยาคาร วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม	ปร.ด. (การบริหารการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	ด้านเนื้อหาและภาษา
5.	นางพิมพ์พิศา ผลสว่าง	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3	ค.ม. (การวิจัยการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ด้านการวัดและประเมินผล

สถานศึกษาที่ใช้ศึกษาดูงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อศึกษาแนวทาง การพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

ตารางที่ ก.3 สถานศึกษาที่ใช้ศึกษาดูงานการปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

1.	โรงเรียนบ้านอิตื้อดอนหวายขมิ้น ได้รับรางวัล obec awards สถานศึกษายอดเยี่ยม ผู้ปฏิบัติงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับเขตตรวจราชการ	นางจิรนันท์ แก้วจันทา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1
		นายอัครพล แสนสงค์ ครู โรงเรียนบ้านอิตื้อดอนหวายขมิ้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1
2.	โรงเรียนบ้านเลิงใต้ได้รับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับเขตตรวจราชการ	นางสาวศรินทร์ลดา สุขจิต ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3
		นางวราภรณ์ นิกรมิตร วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
3.	โรงเรียนโพนงามพิทยานุกูล ได้รับรางวัลระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับประเทศ	นายวัชรินทร์ ติดวงษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม
		นางสาวศรินทร์ลดา สุขจิต ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3

ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3

ตารางที่ ก.4 ผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

นายสกุณ แก้วพิกุล	ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3
นายอภิชัย หล้าสุดตา	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3
นายกีรติ ซามัชฌิมา	รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 1
ผศ. ดร.ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ์	รองคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
ดร.อุษณีย์ ดวงพรม	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
นางเมตตาจิต ศรีทรัพย์	ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3
ดร.ทองพูล ภูสิม	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านหนองซอน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3
นายนิกสันต์ กลางพิมาย	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสังข์ทอง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3
นายพิเชษฐ์ ชูคันหอม	ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านแก้งขิงแคง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ภาคผนวก ข

เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

(สำหรับผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาประเมินและให้คำแนะนำ)

คำชี้แจง

1. แบบประเมินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. การคัดกรองนักเรียน 3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5. การส่งต่อ ซึ่งแต่ละองค์ประกอบจะมีตัวชี้วัดที่ผู้วิจัยใช้เป็นกรอบในการวิจัยในเรื่องนี้

2. โปรดพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยทำเครื่องหมาย ✓ ในระดับความเหมาะสมที่ท่านเห็นว่าเหมาะสม ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดโดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมาย 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง มีความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านได้ให้ความอนุเคราะห์ในการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดที่ใช้ในการวิจัยมา ณ โอกาสนี้

ผศ.ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ	โทร 08-0020-7773	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
รศ.ดร.กฤษกนก ดวงชาทม	โทร 09-4614-5282	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
นายปิยะภูมิ แสนเย็น	โทร 08-9574-6547	ผู้วิจัย นักศึกษาปริญญาโท

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด
เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ตารางที่ ข.1 แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด

องค์ประกอบ/นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด	ระดับความเหมาะสม				
		1	2	3	4	5
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในการรวบรวมและรับรู้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับนักเรียนในหลากหลายด้านของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการส่งเสริม ป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเหมาะสม	1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Google Sheets, Google Drive ในการเก็บและบันทึกข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบและทันสมัย					
	2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line, Google Meet เป็นช่องทางในการติดตามพฤติกรรม และสำรวจข้อมูลของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง					
	3. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการเก็บข้อมูลพฤติกรรมและการมาเรียนของนักเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา					
	4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้งในการประสานงานและขอข้อมูลจากผู้ปกครองอย่างมีประสิทธิภาพ					
	5. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ ในการประสานงานกับผู้ปกครองอย่างเหมาะสมเพื่อสนับสนุนข้อมูลของนักเรียน					
	6. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพาในการติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองเพื่อเพิ่มความสะดวกและความรวดเร็วในการขอข้อมูลนักเรียน					

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

องค์ประกอบ/นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด	ระดับความเหมาะสม				
		1	2	3	4	5
	7. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหลายรูปแบบร่วมกันอย่างบูรณาการ เพื่อให้ข้อมูลของนักเรียนทันสมัย ครบถ้วน และนำไปใช้ในการดูแลช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ					
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน						
กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ใช้ในการพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยเกณฑ์การคัดกรองที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนปกติ และกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงหรือมีปัญหา	1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets ในการจัดการและวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนจากหลายแหล่ง (ประวัติ, การสัมภาษณ์ผู้ปกครอง) เพื่อการคัดกรองอย่างมีประสิทธิภาพ					
	2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Docs, Google Sheets ในการบันทึกและแปรผลการคัดกรองนักเรียนรายห้องเรียนและระดับชั้นเรียน					
	3. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Drive, Google Docs, Google Sheets เพื่อรายงานผลการคัดกรองนักเรียนในภาพรวมระดับสถานศึกษา					
	4. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line Group เป็นช่องทางในการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้อง					
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน						
กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีคุณภาพชีวิตและพัฒนาการ	1. สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอ โดยใช้ Google Meet, Zoom, Microsoft Teams หรือผ่านอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้ครูประจำชั้นพบกับนักเรียนทุกสัปดาห์					

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

องค์ประกอบ/นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด	ระดับความเหมาะสม				
		1	2	3	4	5
ที่ดีขึ้น ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มปกติเกิดความเสี่ยงหรือปัญหาในอนาคต และยังเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาให้สามารถพัฒนาตนเองกลับคืนสู่กลุ่มปกติได้	2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมหรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน					
	3. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone และ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง					
	4. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs, Drive ในการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และรายงานผลการดำเนินงานกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน					
	5. สถานศึกษามีการส่งรายงานผลการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางคลาวด์คอมพิวติ้ง เครือข่ายสังคมออนไลน์ และอุปกรณ์สื่อสารพกพา					
	6. สถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องผ่านช่องทางดิจิทัล เพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่อง					
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน						
กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิด ควบคู่	1. สถานศึกษามีกิจกรรมเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน เช่น การให้คำปรึกษาเบื้องต้นและกิจกรรมเสริมหลักสูตร พร้อมใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง (Google Form, Docs, Drive) ในการ					

(ต่อ)

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

องค์ประกอบ/นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด	ระดับความเหมาะสม				
		1	2	3	4	5
กับการวางแผนและดำเนินการหาวิธีการช่วยเหลือที่หลากหลายเพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดปัญหา และเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม	บันทึกข้อมูล วิเคราะห์แนวทางช่วยเหลือและรายงานผล					
	2. สถานศึกษามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการติดต่อสื่อสารประชาสัมพันธ์ และประสานงานเกี่ยวกับกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน					
	3. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้เกี่ยวข้องในการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหา รวมถึงการส่งรายงานผลการดำเนินงาน					
	4. สถานศึกษามีการบันทึกข้อมูลสภาพปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และผลการช่วยเหลือนักเรียนผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Google Drive เพื่อความสะดวกและเป็นระบบ					
	5. สถานศึกษาส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างครู ผู้บริหาร และผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ ผ่านช่องทางออนไลน์และเทคโนโลยีต่าง ๆ					
	6. สถานศึกษามีการติดตามและประเมินผลกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างต่อเนื่องโดยใช้ข้อมูลและรายงานที่บันทึกไว้ในคลาวด์คอมพิวติ้งและสื่อสารผ่านช่องทางออนไลน์					

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

องค์ประกอบ/นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด	ระดับความเหมาะสม				
		1	2	3	4	5
	7. สถานศึกษามีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลและกิจกรรมเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันสมัย					
5. ด้านการส่งต่อ						
กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่มีดำเนินการในการนำนักเรียนที่มีปัญหาซึ่งเกินขอบเขตความสามารถในการดูแลช่วยเหลือของตนเอง ส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และทักษะในการให้การช่วยเหลือ	1. สถานศึกษามีการใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการติดต่อประสานงานส่งต่อนักเรียนกับผู้เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา เช่น ครูแนะแนว หรือครูอนามัย เพื่อให้ความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที					
	2. สถานศึกษาใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ เช่น รายงานประวัติและความคิดเห็นผู้ปกครอง					
	3. สถานศึกษาใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone, Tablet ในการส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้การช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพ					
	4. สถานศึกษาใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook, Line เป็นช่องทางในการส่งข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญ รวมถึงการติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้อง					
	5. สถานศึกษาประสานงานส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก เมื่อสถานศึกษาไม่สามารถช่วยเหลือได้ โดยใช้ทั้งอุปกรณ์สื่อสารพกพา และเครือข่ายสังคมออนไลน์					

ตารางที่ ข.1 (ต่อ)

องค์ประกอบ/นิยามเชิงปฏิบัติการ	ตัวชี้วัด	ระดับความเหมาะสม				
		1	2	3	4	5
	6. สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน จากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา โดยใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง ในการบันทึกผลอย่างต่อเนื่อง					
	7. สถานศึกษาติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียน ผ่านช่องทางการสื่อสารออนไลน์และอุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone, Tablet เพื่อให้สามารถประเมินและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

.....

.....

.....

.....

ด้านการคัดกรองนักเรียน

.....

.....

.....

.....

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

.....

.....

.....

.....

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน

.....

.....

.....

.....

ด้านการส่งต่อ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบประเมินเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

คำชี้แจง

1. แบบประเมินเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ของแบบสอบถามการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ

2. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ และอำเภอ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความสอดคล้องเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน จำนวน 49 ข้อ ได้แก่

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	จำนวน 11 ข้อ
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	จำนวน 11 ข้อ
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	จำนวน 7 ข้อ
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	จำนวน 9 ข้อ
5. ด้านการส่งต่อ	จำนวน 11 ข้อ

3. ขอความอนุเคราะห์ท่านผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะในแบบสอบถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านตามเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

-1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้ไม่สอดคล้องกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์การวิจัย

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์การวิจัย

+1 เมื่อแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นวัดได้สอดคล้องกับนิยามศัพท์และวัตถุประสงค์การวิจัย

ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ ที่นี้

ผศ.ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ	โทร 08-0020-7773	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
รศ.ดร.กฤษกนก ดวงชาทม	โทร 09-4614-5282	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
นายปิยะภูมิ แสนเย็น	โทร 08-9574-6547	ผู้วิจัย นักศึกษาปริญญาโท

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ โปรดพิจารณาข้อความและทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องเกี่ยวกับสถานภาพ และขนาดสถานศึกษา ของผู้ตอบแบบสอบถามว่าเหมาะสมเพียงใด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
		(-1) ไม่สอดคล้อง	(0) ไม่แน่ใจ	(+1) สอดคล้อง
1.	สถานภาพ ☐ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ☐ ครู			
2.	ขนาดสถานศึกษา ☐ ขนาดเล็ก ☐ ขนาดกลาง ☐ ขนาดใหญ่			

ตอนที่ 2 แบบสอบถามระดับความสอดคล้องเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

คำชี้แจงสำหรับผู้เชี่ยวชาญ โปรดพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับนิยามศัพท์เฉพาะในแบบสอบถามต่อไปนี้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
		(-1) ไม่สอดคล้อง	(0) ไม่แน่ใจ	(+1) สอดคล้อง
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ในการรวบรวมและรับรู้ข้อมูลพื้นฐาน	**ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล**			
	1. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Form, Google Sheets หรือ Google Drive เพื่อจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
		(-1) ไม่สอดคล้อง	(0) ไม่แน่ใจ	(+1) สอดคล้อง
เกี่ยวกับนักเรียนในหลากหลายด้านของสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาของนักเรียนอย่างเหมาะสม	2. สถานศึกษาของท่านมีการอัปเดตข้อมูลของนักเรียนในคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง			
	3. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Facebook, Line หรือ Google Meet ในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย			
	4. ครูสามารถใช้อุปกรณ์พกพา (เช่น Smart Phone หรือ Tablet) ในการเก็บข้อมูลการมาเรียนและพฤติกรรมของนักเรียนได้ทุกที่ทุกเวลา			
	5. สถานศึกษาของท่านใช้ Google Sheets หรือ Google Docs ในการขอข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้ปกครอง			
	6. สถานศึกษาของท่านใช้ Line หรือ Facebook ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ			
	7. ครูสามารถใช้ Smart Phone หรือ Tablet ในการสื่อสารกับผู้ปกครองเพื่อรับข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนได้อย่างรวดเร็ว			
	8. ข้อมูลที่จัดเก็บผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลสามารถนำมาใช้ประกอบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้จริง			
	9. ครูในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนจากระบบคลาวด์ได้อย่างสะดวกและปลอดภัย			
	10. สถานศึกษามีเทคโนโลยีดิจิทัลหลากหลายสามารถใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
		(-1) ไม่สอดคล้อง	(0) ไม่แน่ใจ	(+1) สอดคล้อง
	11. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือและติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่อง			
2. การคัดกรองนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ใช้ในการพิจารณาและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยอาศัยเกณฑ์การคัดกรองที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน เพื่อจำแนกนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มนักเรียนปกติ และกลุ่มนักเรียนที่มีความเสี่ยงหรือมีปัญหา อย่างเหมาะสมตามแต่กรณี	**ด้านการคัดกรองนักเรียน**			
	1. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Sheets ในการรวบรวมและจัดการข้อมูลของนักเรียนจากหลายแหล่ง เช่น ประวัตินักเรียนและข้อมูลจากผู้ปกครอง			
	2. สถานศึกษาของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนจาก Google Sheets เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ			
	3. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Docs หรือ Google Sheets ในการบันทึกผลการคัดกรองนักเรียนแบบรายห้องเรียน			
	4. ผลการคัดกรองนักเรียนของแต่ละระดับชั้นเรียนได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง			
	5. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Drive ในการรวบรวมข้อมูลผลการคัดกรองเพื่อสรุปรายงานในภาพรวมของสถานศึกษา			
	6. ครูหรือผู้รับผิดชอบสามารถเข้าถึงรายงานผลการคัดกรองภาพรวมได้จากคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างสะดวกและปลอดภัย			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
		(-1) ไม่สอดคล้อง	(0) ไม่แน่ใจ	(+1) สอดคล้อง
	7. สถานศึกษาของท่านมีการคัดกรองนักเรียนผ่านระบบเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างครบถ้วนและต่อเนื่อง			
	8. ข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนสามารถนำไปใช้วางแผนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ			
	9. สถานศึกษาของท่านมีการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนกับผู้บริหารสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line Group			
	10. ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว สามารถรับข้อมูลรายงานการคัดกรองนักเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว			
	11. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการคัดกรองและรายงานผลนักเรียนช่วยให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความทันสมัยและแม่นยำยิ่งขึ้น			
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่สนับสนุนและส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีคุณภาพชีวิตและพัฒนาการที่ดีขึ้น ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และสติปัญญา ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลุ่มปกติ	**ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน**			
	1. สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ผ่านแพลตฟอร์ม เช่น Google Meet, Zoom หรือ Microsoft Teams, Line			
	2. สถานศึกษาของท่านมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
		(-1) ไม่สอดคล้อง	(0) ไม่แน่ใจ	(+1) สอดคล้อง
เกิดความเสี่ยงหรือปัญหาในอนาคต และยังเป็นแนวทางในการช่วยเหลือนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยง หรือมีปัญหาให้สามารถพัฒนาตนเองกลับคืนสู่กลุ่มปกติได้	3. ครูประจำชั้นในสถานศึกษาของท่านสามารถใช้ Smart Phone หรือ Tablet เข้าร่วมกิจกรรมโฮมรูมและสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างสะดวก			
	4. สถานศึกษาของท่านมีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets หรือ Google Docs ในการบันทึกข้อมูลปัญหานักเรียน และแนวทางการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ			
	5. ข้อมูลผลการช่วยเหลือหรือรายงานปัญหานักเรียนในสถานศึกษาของท่านถูกจัดเก็บและส่งผ่านระบบออนไลน์ เช่น คลาวด์, Line หรืออีเมลได้อย่างมีประสิทธิภาพ			
	6. สถานศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง			
	7. สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องโดยใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน			
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ดูแลเอาใจใส่นักเรียนอย่างใกล้ชิดควบคู่กับการวางแผนและ	**ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน**			
	1. สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Docs, Drive อย่างมีประสิทธิภาพ			
	2. สถานศึกษาของท่านใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการสื่อสาร			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
		(-1) ไม่สอดคล้อง	(0) ไม่แน่ใจ	(+1) สอดคล้อง
ดำเนินการหาวิธีการช่วยเหลือที่หลากหลาย เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดปัญหา และเพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม	ประชาสัมพันธ์ และประสานงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักเรียน			
	3. ครูในสถานศึกษาของท่านใช้อุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อสื่อสารกับนักเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ			
	4. สถานศึกษาของท่านมีระบบการบันทึกข้อมูลปัญหา วิธีการช่วยเหลือ และผลการช่วยเหลือนักเรียนที่ทันสมัยและเป็นระบบ ผ่านเทคโนโลยีคลาวด์คอมพิวติ้ง			
	5. สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางออนไลน์ในการช่วยเหลือนักเรียน			
	6. สถานศึกษาของท่านมีการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บในระบบดิจิทัลหรือคลาวด์			
	7. สถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ			
	8. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการติดต่อสื่อสารช่วยให้การช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาเป็นไปอย่างรวดเร็วและแม่นยำมากขึ้น			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
		(-1) ไม่สอดคล้อง	(0) ไม่แน่ใจ	(+1) สอดคล้อง
	9. ครูและผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถใช้เทคโนโลยีบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ			
5. การส่งต่อ หมายถึง กระบวนการดำเนินงานของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่มีดำเนินการในการนำนักเรียนที่มีปัญหาซึ่งเกินขอบเขตความสามารถในการดูแลช่วยเหลือของตนเอง ส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านที่มีความรู้และทักษะในการให้การช่วยเหลือ	**ด้านการส่งต่อ**			
	1. สถานศึกษาของท่านใช้อุปกรณ์สื่อสารพกพา เช่น Smart Phone และ Tablet ในการติดต่อประสานงานส่งต่อนักเรียนกับหน่วยงานภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ			
	2. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญได้อย่างเป็นระบบ			
	3. ครูในสถานศึกษาส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ			
	4. สถานศึกษาของเรามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line ในการส่งข้อมูลนักเรียนและติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว			
	5. สถานศึกษาประสานงานส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้ทั้งอุปกรณ์สื่อสารพกพาและเครือข่ายสังคมออนไลน์			

นิยามศัพท์เฉพาะ	รายการประเมิน	ระดับความสอดคล้อง		
		(-1) ไม่สอดคล้อง	(0) ไม่แน่ใจ	(+1) สอดคล้อง
	6. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกผ่านระบบคลาวด์อย่างต่อเนื่อง			
	7. สถานศึกษาสามารถติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกผ่านช่องทางออนไลน์และอุปกรณ์สื่อสารพกพาอย่างมีประสิทธิภาพ			
	8. ครูในสถานศึกษาของท่านมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการติดตามและส่งต่อข้อมูลนักเรียน			
	9. สถานศึกษาของท่านมีการนำเทคโนโลยีดิจทัล มาใช้ในการบริหารระบบงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างรวดเร็วและทันเวลา			
	10. การใช้คลาวด์คอมพิวติ้งช่วยเพิ่มความแม่นยำและความสะดวกในการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน			
	11. การสื่อสารผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์และอุปกรณ์พกพาช่วยส่งเสริมความร่วมมือระหว่างครู ผู้เชี่ยวชาญ และผู้ปกครองในการดูแลนักเรียน			

ข้อเสนอแนะผู้เชี่ยวชาญ

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....

( )

ผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1. แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย สถานภาพ และขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน จำนวน 30 ข้อ ได้แก่

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	จำนวน 6 ข้อ
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	จำนวน 6 ข้อ
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	จำนวน 6 ข้อ
4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	จำนวน 6 ข้อ
5. ด้านการส่งต่อ	จำนวน 6 ข้อ

2. เมื่อท่านได้รับแบบสอบถามนี้แล้ว ขอความกรุณาตอบให้ครบทุกข้อ โดยคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านหรือสถานศึกษาแต่ประการใด และผลการวิจัยนี้นำไปใช้เฉพาะในการวิจัยเท่านั้น ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม

ผศ.ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ	โทร 08-0020-7773	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
รศ.ดร.กฤษกนก ดวงชาทม	โทร 09-4614-5282	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
นายปิยะภูมิ แสนเย็น	โทร 08-9574-6547	ผู้วิจัย

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

<u>ตอนที่ 1</u> ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับสถานภาพ และขนาดสถานศึกษา

1. สถานภาพ

☐ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ☐ ครู

2. ขนาดสถานศึกษา

☐ สถานศึกษาขนาดเล็ก ☐ สถานศึกษาขนาดกลาง

☐ สถานศึกษาขนาดใหญ่

<u>ตอนที่ 2</u> แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

คำชี้แจง โปรดอ่านรายละเอียดเกี่ยวกับข้อความต่อไปนี้ แล้วพิจารณาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3อยู่ในระดับใด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องให้ตรงกับระดับภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ของผู้บริหารสถานศึกษา ตามคะแนนซึ่งมีความหมายดังนี้

5 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับ**มากที่สุด**

4 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 สถานศึกษา อยู่ในระดับ**มาก**

3 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับ**ปานกลาง**

2 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับ**น้อย**

1 หมายถึง มีสภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับ**น้อยที่สุด**

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล											
1.	สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Form, Google Sheets หรือ Google Drive เพื่อจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ										
2.	สถานศึกษาของท่านมีการอัปเดตข้อมูลของนักเรียนในระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง										
3.	สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Facebook, Line หรือ Google Meet ในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย										
4.	สถานศึกษาของท่านใช้ Line หรือ Facebook ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ										
5.	ครูในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนจากระบบคลาวด์คอมพิวติ้งได้อย่างสะดวกและปลอดภัย										
6.	การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือและติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่อง										
ด้านการคัดกรองนักเรียน											
1.	สถานศึกษาของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนจาก Google Sheets เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ										
2.	ผลการคัดกรองนักเรียนของแต่ละระดับชั้นเรียนได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง										
3.	สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Drive ในการรวบรวมข้อมูลผลการคัดกรองเพื่อสรุปรายงานในภาพรวมของสถานศึกษา										

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
4.	ข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนสามารถนำไปใช้วางแผนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ										
5.	สถานศึกษาของท่านมีการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนกับผู้บริหารสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line Group										
6.	ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว สามารถรับข้อมูลรายงานการคัดกรองนักเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว										
ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน											
1.	สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ผ่านแพลตฟอร์ม เช่น Google Meet, Zoom หรือ Microsoft Teams, Line										
2.	สถานศึกษาของท่านมีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line ในการประชาสัมพันธ์กิจกรรมโฮมรูมและกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน										
3.	ครูประจำชั้นในสถานศึกษาของท่านสามารถใช้ Smart Phone หรือ Tablet เข้าร่วมกิจกรรมโฮมรูมและสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างสะดวก										
4.	สถานศึกษาของท่านมีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets หรือ Google Docs ในการบันทึกข้อมูลปัญหานักเรียน และแนวทางการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ										

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
5.	สถานศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง										
6.	สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องโดยใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน										
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน											
1.	สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Docs, Drive อย่างมีประสิทธิภาพ										
2.	สถานศึกษาของท่านใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ และประสานงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักเรียน										
3.	ครูในสถานศึกษาของท่านใช้อุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อสื่อสารกับนักเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ										
4.	สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษาและบุคลากรที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางออนไลน์ในการช่วยเหลือนักเรียน										
5.	สถานศึกษาของท่านมีการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บในระบบดิจิทัลหรือคลาวด์คอมพิวติ้ง										

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา	สภาพปัจจุบัน					สภาพที่พึงประสงค์				
		1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
6.	สถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ										
ด้านการส่งต่อ											
1.	สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญได้อย่างเป็นระบบ										
2.	ครูในสถานศึกษาส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ										
3.	สถานศึกษาของเรามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line ในการส่งข้อมูลนักเรียนและติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว										
4.	สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกผ่านระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง										
5.	ครูในสถานศึกษาของท่านมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการติดตามและส่งต่อข้อมูลนักเรียน										
6.	การใช้คลาวด์คอมพิวติ้งช่วยเพิ่มความแม่นยำและความสะดวกในการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน										

ขอขอบพระคุณอย่างสูง
นายปิยะภูมิ แสนเย็น
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

แบบสอบถามการวิจัย
เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ท่านสามารถตอบแบบสอบถามการวิจัยผ่านทาง QR CODE แบบสอบถามการวิจัยหรือ URL แบบสอบถามการวิจัย ที่แนบมาพร้อมนี้

QR CODE แบบสอบถามการวิจัย

URL แบบสอบถามการวิจัย
https://forms.gle/yEi3wdcWSn6K1kKx7

แบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ผู้สัมภาษณ์/ผู้วิจัย นายปิยะภูมิ แสนเย็น
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษกนก ดวงชาทม

<u>คำชี้แจง</u>

แบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยนี้ คำถามทุกประเด็น แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ที่ได้จากกรอบแนวคิดในการวิจัย โดยเรียงลำดับเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ จำนวนด้านละ 2 ข้อ รวมทั้งสิ้น 10 ข้อประกอบด้วย 5 ประเด็น ดังนี้ 1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. ด้านการคัดกรองนักเรียน 3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน 5. ด้านการส่งต่อ

1. ทั้งนี้ เพื่อสร้างความเข้าใจตรงกันระหว่างผู้ให้สัมภาษณ์และผู้สัมภาษณ์นี้ โดยผู้ให้สัมภาษณ์สามารถทราบคำถามของผู้วิจัยเพื่อเตรียมคำตอบล่วงหน้า

2. ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้เสียสละเวลาให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อนำข้อมูลเพื่อการวิจัย ทั้งนี้หากท่านต้องการข้อมูลเพิ่มเติมสามารถประสานงานติดต่อกับผู้วิจัยคือ นายปิยะภูมิ แสนเย็น หมายเลขโทรศัพท์เคลื่อนที่ 089-574-6547 E-mail: piyapoom2542@gmail.com

3. วัน เวลา และสถานที่ในการให้สัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ผู้วิจัยขออนุญาต ติดต่อท่านผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประสานการนัดหมายตามความเหมาะสมต่อไป

ผศ.ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ	โทร 08-0020-7773	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
รศ.ดร.กฤษกนก ดวงชาทม	โทร 09-4614-5282	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
นายปิยะภูมิ แสนเย็น	โทร 08-9574-6547	ผู้วิจัย

แบบสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย
เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ให้สัมภาษณ์

ชื่อ–สกุล ผู้ให้สัมภาษณ์ .....
ตำแหน่ง ..... ประสบการณ์การทำงาน .....ปี
วุฒิการศึกษาสูงสุด .....
สาขา .....
สถานที่ทำงาน .....จังหวัด .....
วัน/เดือน/ปี ที่สัมภาษณ์ .....
สถานที่สัมภาษณ์ .....
เวลาในการสัมภาษณ์ ..... เริ่มเวลา .....น. ถึงเวลา .....น.
ผู้สัมภาษณ์ นายปิยะภูมิ แสนเย็น

ตอนที่ 2 แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

1. **ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน**

1.1 ท่านคิดว่าควรมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา **ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน** อย่างไร
.....
.....
.....
.....

1.2 ท่านคิดว่าควรมีวิธีการในการพัฒนาให้ **สถานศึกษาของท่านมีการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บในระบบดิจิทัลหรือคลาวด์คอมพิวติ้ง** อย่างไร
.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม .....
.....
.....
.....

2. <u>ด้านการส่งต่อ</u>

2.1 ท่านคิดว่าควรมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา **ด้านการส่งต่อ** อย่างไร

.....
.....
.....
.....

2.2 ท่านคิดว่าควรมีวิธีการในการพัฒนาให้ **สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญได้อย่างเป็นระบบ** อย่างไร

.....
.....
.....
.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม .....
.....
.....
.....

3. <u>ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน</u>

3.1 ท่านคิดว่าควรมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา **ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน** อย่างไร

.....
.....
.....
.....

3.2 ท่านคิดว่าควรมีวิธีการในการพัฒนาให้ **สถานศึกษาของท่านมีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets หรือ Google Docs ในการบันทึกข้อมูลปัญหานักเรียน และแนวทางการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ** อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม .....

.....

.....

.....

4. <u>ด้านการคัดกรองนักเรียน</u>

4.1 ท่านคิดว่าควรมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา **ด้านการคัดกรองนักเรียน** อย่างไร

.....

.....

.....

.....

4.2 ท่านคิดว่าควรมีวิธีการในการพัฒนาให้ **สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Drive ในการรวบรวมข้อมูลผลการคัดกรองเพื่อสรุปรายงานในภาพรวมของสถานศึกษา** อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม .....

.....

.....

.....

5. <u>ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล</u>

5.1 ท่านคิดว่าควรมีแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา **ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล** อย่างไร

.....

.....

.....

.....

5.2 ท่านคิดว่าควรมีวิธีการในการพัฒนาให้ **สถานศึกษาของท่านมีการอัปเดตข้อมูลของนักเรียนในระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง** อย่างไร

.....

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม .....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูง

นายปิยะภูมิ แสนเย็น

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผู้สัมภาษณ์

วันที่ ...../ ...../.....

แบบประเมินคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3

<u>คำชี้แจง</u>

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 โดยใช้เกณฑ์การประเมินค่าความเห็นซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ระดับ

5 หมายถึง ความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง ความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง ความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง ความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง ความเหมาะสม / ความเป็นไปได้ของคู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 อยู่ในระดับน้อยที่สุด

นายปิยะภูมิ แสนเย็น
นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ผศ.ดร.ชยากานต์ เรืองสุวรรณ	โทร 08-0020-7773	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
รศ.ดร.กฤษกนก ดวงชาทม	โทร 09-4614-5282	อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
นายปิยะภูมิ แสนเย็น	โทร 08-9574-6547	ผู้วิจัย

รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. หลักการและเหตุผล										
1.1 สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา										
1.2 มีความชัดเจนแสดงถึงจุดเน้นของแนวทางการพัฒนา										
1.3 การใช้ภาษาและการเรียงลำดับมีความต่อเนื่องเข้าใจง่าย										
2. วัตถุประสงค์										
2.1 ครอบคลุมด้านความรู้ทักษะ										
2.2 มีความเป็นไปได้ในการปฏิบัติจริง										
2.3 สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของผู้รับการพัฒนา										
3. เนื้อหาสาระ										
3.1 การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน										
3.2 การส่งต่อ										
3.3 การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน										
3.4 การคัดกรองนักเรียน										
3.5 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล										
4. กระบวนการพัฒนา										
4.1 กระบวนการพัฒนา										
4.2 กิจกรรมมีความหลากหลาย										
4.3 ระยะเวลาในการพัฒนา										
5. การวัดและประเมินผล										
5.1 วิธีการวัดผลครอบคลุมด้านความรู้ทักษะ และเจตคติ										
5.2 วิธีการประเมินมีความเหมาะสม										

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. .....

ภาคผนวก ค

ค่าคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

ตารางที่ ค.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลการพิจารณา		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	แปลผล
ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล								
1. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Form, Google Sheets หรือ Google Drive เพื่อจัดเก็บข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. สถานศึกษาของท่านมีการอัปเดตข้อมูลของนักเรียนในระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Facebook, Line หรือ Google Meet ในการติดตามพฤติกรรมของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
4. สถานศึกษาของท่านใช้ Line หรือ Facebook ติดต่อประสานงานกับผู้ปกครองได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. ครูในสถานศึกษาสามารถเข้าถึงข้อมูลนักเรียนจากระบบคลาวด์คอมพิวติ้งได้อย่างสะดวกและปลอดภัย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1	ใช้ได้
6. การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือและติดตามนักเรียนอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	+1	+1	0	4	0.80	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลการพิจารณา		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	แปลผล
ด้านการคัดกรองนักเรียน								
1. สถานศึกษาของท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนจาก Google Sheets เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ผลการคัดกรองนักเรียนของแต่ละระดับชั้นเรียนได้รับการบันทึกและจัดเก็บไว้อย่างเป็นระบบผ่านคลาวด์คอมพิวติ้ง	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. สถานศึกษาของท่านมีการใช้ Google Drive ในการรวบรวมข้อมูลผลการคัดกรองเพื่อสรุปรายงานในภาพรวมของสถานศึกษา	+1	+1	+1	0	+1	4	0.80	ใช้ได้
4. ข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองนักเรียนสามารถนำไปใช้วางแผนในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สถานศึกษาของท่านมีการสื่อสารรายงานผลการคัดกรองนักเรียนกับผู้บริหารสถานศึกษาผ่านช่องทางออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Line Group	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลการพิจารณา		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	แปลผล
6. ผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้บริหารสถานศึกษา ครูแนะแนว สามารถรับข้อมูลรายงานการคัดกรองนักเรียนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์ได้อย่างรวดเร็ว	+1	+1	+1	+1	0	4	0.8	ใช้ได้
ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน								
1. สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) ในรูปแบบออนไลน์อย่างสม่ำเสมอทุกสัปดาห์ผ่านแพลตฟอร์ม เช่น Google Meet, Zoom หรือ Microsoft Teams, Line	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
2. ครูประจำชั้นในสถานศึกษาของท่านสามารถใช้ Smart Phone หรือ Tablet เข้าร่วมกิจกรรมโฮมรูมและสื่อสารกับนักเรียนได้อย่างสะดวก	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. สถานศึกษาของท่านมีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheets หรือ Google Docs ในการบันทึกข้อมูลปัญหานักเรียน และแนวทางการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบ	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลการพิจารณา		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	แปลผล
4. สถานศึกษาของท่านมีการใช้อุปกรณ์ดิจิทัลพกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet ในการติดต่อสื่อสารกับนักเรียนและผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง	-1	+1	+1	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้
5. สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้อง โดยใช้เครื่องมือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน								
1. สถานศึกษาของท่านมีการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนโดยใช้ระบบคลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Form, Docs, Drive อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	0	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
2. สถานศึกษาของท่านใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line เป็นช่องทางหลักในการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ และประสานงานกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลการพิจารณา		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	แปลผล
3. ครูในสถานศึกษาของท่านใช้อุปกรณ์พกพา เช่น Smart Phone หรือ Tablet เพื่อสื่อสารกับนักเรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
4. สถานศึกษาของท่านส่งเสริมการทำงานร่วมกันของครู ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรที่เกี่ยวข้องผ่านช่องทางออนไลน์ในการช่วยเหลือนักเรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
5. สถานศึกษาของท่านมีการติดตามและประเมินผลการช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง โดยใช้ข้อมูลที่จัดเก็บในระบบดิจิทัลหรือคลาวด์คอมพิวติ้ง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. สถานศึกษาของท่านมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการข้อมูลนักเรียนเพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
ด้านการส่งต่อ								
1. สถานศึกษามีการใช้คลาวด์คอมพิวติ้ง เช่น Google Sheet, Docs หรือ Drive ในการจัดเก็บและส่งต่อข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญได้อย่างเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

(ต่อ)

ตารางที่ ค.1 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ผู้เชี่ยวชาญ					ผลการพิจารณา		
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	รวม	IOC	แปลผล
2. ครูในสถานศึกษาส่งรายงานข้อมูลนักเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญผ่านอุปกรณ์สื่อสารพกพา เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
3. สถานศึกษาของเรามีการใช้เครือข่ายสังคมออนไลน์ เช่น Facebook และ Line ในการส่งข้อมูลนักเรียนและติดต่อสื่อสารกับผู้เกี่ยวข้องได้อย่างรวดเร็ว	0	+1	+1	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
4. สถานศึกษามีการติดตามผลการช่วยเหลือนักเรียนจากผู้เชี่ยวชาญทั้งภายในและภายนอกผ่านระบบคลาวด์คอมพิวติ้งอย่างต่อเนื่อง	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
5. ครูในสถานศึกษาของท่านมีความพร้อมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการติดตามและส่งต่อข้อมูลนักเรียน	+1	+1	0	+1	+1	4	0.8	ใช้ได้
6. การใช้คลาวด์คอมพิวติ้งช่วยเพิ่มความแม่นยำและความสะดวกในการบันทึกและวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน	-1	+1	0	+1	+1	3	0.6	ใช้ได้

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (IOC) มีค่าตั้งแต่ 0.60-1.00

ตารางที่ ค.2 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก		ค่าความเชื่อมั่น	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
1	0.77	0.93	0.96	0.98
2	0.59	0.90	0.96	0.98
3	0.54	0.80	0.96	0.98
4	0.77	0.86	0.96	0.98
5	0.96	0.81	0.96	0.98
6	0.77	0.80	0.96	0.98
7	0.96	0.78	0.96	0.98
8	0.28	0.80	0.96	0.98
9	0.96	0.73	0.96	0.98
10	0.28	0.83	0.96	0.98
11	0.77	0.92	0.96	0.98
12	0.96	0.83	0.96	0.98
13	0.96	0.76	0.96	0.98
14	0.77	0.76	0.96	0.98
15	0.78	0.92	0.96	0.98
16	0.28	0.80	0.96	0.98
17	0.77	0.84	0.96	0.98
18	0.77	0.64	0.96	0.98
19	0.96	0.91	0.96	0.98
20	0.77	0.83	0.96	0.98
21	0.77	0.85	0.96	0.98
22	0.96	0.55	0.96	0.98
23	0.96	0.50	0.96	0.98
24	0.77	0.69	0.96	0.98
25	0.89	0.88	0.96	0.98
26	0.88	0.70	0.96	0.98
27	0.96	0.83	0.96	0.98
28	0.96	0.61	0.96	0.98
29	0.77	0.90	0.96	0.98
30	0.87	0.55	0.96	0.98

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันมีค่า ตั้งแต่ 0.28-0.96 และค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์มีค่า ตั้งแต่ 0.50-0.93

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ 0.96 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ 0.98

ภาคผนวก ง

หนังสือราชการขอเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๑๒๐ **วันที่** ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นราวิชญ์ ศรีเปารยะ

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๑๘ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๓๖๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด

เรียน ดร.พัชรกฤษฎิ์ พวงนิล

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๓๖๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด

เรียน นางสาวศิรินรา บุดดานอก

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๓๖๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด

เรียน นายธีรชัย ผิวขม

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๓๖๗๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๘ พฤษภาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัด

เรียน นางสาวกชกร อุดรศาสตร์

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๒๒๐ **วันที่** ๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ไพศาล วรคำ

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☑ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๔๓๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ
- ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
- ☑ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
- ☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
- ☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหาการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ ศึกษาธิการ (๒๖/วิจัย๓๔๒๒)

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ เมือง จ มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ไอยยา อะการะวัง

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ☑ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๔๓๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน ดร.ตวัญจ์ลักษณ์ พวงนิล

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ☑ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหาการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/๖๔๓๘๒

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๗ มิถุนายน ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

เรียน นางพิมพ์พิศา ผลสว่าง

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาการวิจัย

เพื่อ ☐ ตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา ภาษา
☐ ตรวจสอบด้านการวัดและประเมินผล
☐ ตรวจสอบด้านสถิติ การวิจัย
☐ อื่น ๆ ระบุ.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหาการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๕๘๐๔

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยใช้สถานที่ทดลองเก็บรวบรวมข้อมูล (Try Out)

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต ๑

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๒ คน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๕ คน และครูจำนวน ๓๗ คน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต ๑ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๕๘๐๕

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๔ กรกฎาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๒๘๕ คน คือ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๓๒ คน และ ครู จำนวน ๒๕๓ คน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓ เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๖๘๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นางจิรนันท์ แก้วจันทา

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๖๘๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นายอัครพล แสนสงค์

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๖๘๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นางสาวศรินทร์ลดา สุขจิต

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๖๘๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นางวราภรณ์ นิกรมิตร

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๖๘๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นายวัชรินทร์ ติดวงษา

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๖๘๘๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๙ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขออนุญาตให้ผู้วิจัยสัมภาษณ์เพื่อเก็บข้อมูลการวิจัย

เรียน นางสดชื่น ดวงคำน้อย

ด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารจัดการการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม จึงขออนุญาตให้ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์และเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔-๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๗๐๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

เรียน นายสกุณ แก้วพิกุล

ด้วยด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๗๐๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

เรียน นายอภิชัย หล้าสุดตา

ด้วยด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๗๐๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

เรียน นายกีรติ ชามัชฌิมา

ด้วยด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/๖๔๒๐ **วันที่** ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยลักษณ์ โพธิวรรณ์

ด้วยด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์

RAJABHAT MAHA SARAKHAM UNIVERSITY

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๗๐๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

เรียน ดร.อุษณีย์ ดวงพรม

ด้วยด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๗๐๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

เรียน นางเมตตาจิต ศรีทรัพย์

ด้วยด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๗๐๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

เรียน ดร.ทองพูล ภูสิม

ด้วยด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๗๐๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

เรียน นายนิกสันต์ กลางพิมาย

ด้วยด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ที่ อว๐๖๑๙.๐๒/ว๗๐๑๘

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม ๔๔๐๐๐

๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๘

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ

เรียน นายพิเชษฐ์ ชูคันหอม

ด้วยด้วยนายปิยะภูมิ แสนเย็น นักศึกษาระดับปริญญาโท รหัส ๖๖๘๒๑๐๑๕๐๑๒๐ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรอบรู้ ความสามารถและมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของคู่มือ "แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต ๓" เพื่อนำข้อมูลไปทำการวิจัยให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา มหาวิทยาลัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านและขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนุสรณ์ ถูสินแก่น)
คณบดีคณะครุศาสตร์ ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

คณะครุศาสตร์
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
โทรศัพท์ (นักศึกษา ๐๘๙-๕๗๔๖๕๔๗)

ภาคผนวก จ

ภาพการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาพที่ จ.1 สัมภาษณ์ นางจิรนันท์ แก้วจันทา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.2 สัมภาษณ์ นายอัครพล แสนสงค์ ครู โรงเรียนบ้านอิตื้อดอนหวายขมิ้น
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1
เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.3 สัมภาษณ์ นางสาวศรินทร์ลดา สุขจิต ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3 เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.4 สัมภาษณ์ นางวราภรณ์ นิกรมิตร วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.5 สัมภาษณ์ นายวัชรินทร์ ติดวงษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.6 สัมภาษณ์ นางสดชื่น ดวงคำน้อย วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568

ภาคผนวก จ

ภาพการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ

ภาพที่ จ.1 สัมภาษณ์ นางจิรนันท์ แก้วจันทา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.2 สัมภาษณ์ นายอัครพล แสนสงค์ ครู โรงเรียนบ้านอิตื้อดอนหวายขมิ้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.5 สัมภาษณ์ นางสาวศรินทร์ลดา สุขจิต ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 3 เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.6 สัมภาษณ์ นางวราภรณ์ นิกรมิตร วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.3 สัมภาษณ์ นายวัชรินทร์ ติดวงษา ผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะ
ผู้อำนวยการสถานศึกษาชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษามหาสารคาม เมื่อวันที่ 11 สิงหาคม 2568

ภาพที่ จ.3 สัมภาษณ์ นางสดชื่น ดวงคำน้อย วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามหาสารคาม
เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 2568

ภาคผนวก ฉ

คู่มือแนวทางพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

คู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

QR CODE คู่มือแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายปิยะภูมิ แสนเย็น
วันเกิด 31 มีนาคม 2542
สถานที่อยู่ปัจจุบัน 51 หมู่ 7 ตำบลแห่ใต้ อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม 44140
ตำแหน่งหน้าที่การงาน ตำแหน่ง ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านคุยโพธิ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556 ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)
สาขาวิชาสังคมศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2569 ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.)
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

การเผยแพร่ผลงานวิจัย

ปิยะภูมิ แสนเย็น, ชยากานต์ เรืองสุวรรณ และกฤษกนก ดวงชาทม. (2569). แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์ (Journal of Buddhist Philosophy Evolved),* 10(1), (มกราคม-มิถุนายน 2569).

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ สกุล นายปิยะภูมิ แสนเย็น
วันเกิด 31 มีนาคม 2542
ตำแหน่ง ครู
สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านคุยโพธิ์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2556 ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.) สาขาวิชาสังคมศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

พ.ศ. 2569 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม